32101 074630458

Digitized by Google

Library of

Dei Sub Numine Viget

Princeton University.

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

സി ദ്ധ രൂ പം

SIDHARUBAM
SEU
GRAMMATICA SAMSCRDAMICA

CUI ACCEDIT

DISSERTATIO HISTORICO-CRITICA

IN LINGUAM SAMSCRDAMICAM

VULGO SAMSCRET DICTAM.

In qua huius linguae exsistentia, origo, praestantia, antiquitas, extensio, maternitas ostenditur, libri aliqui ea exarati critice recensentur, & simul aliquae antiquissimae gentilium orationes liturgicae paucis attinguntur, & explicantur

AUCTORE

FR. PAULINO A S. BARTHOLOMAEO

CARMELITA EXCALCEATO MALABARIAE MISSIONARIO

ROMAE M. D. CC. XC.

EX TYPOGRAPHIA SACRAE CONGREGATIONIS DE PROPAGANDA FIDE

PRAESIDUM ADPROBATIONE.

Digitized by Google

2325
.96

Digitized by Google

DISSERTATIO HISTORICO-CRITICA IN LINGUAM SAMSCRDAMICAM

I.

Linguam illam veterum ſapientum Indiae, qua Brahmanes etiamnum in liturgicis orationibus, in ſacrificiis ſuis peragendis, & in altioribus ſcientiis tradendis utuntur, quaque ipſa eorum ſacra lex, quam Vèdam വേദം vocant, ſcripta eſt, diverſi auctores diverſis nominibus inſignivere. Athanaſius Kircher illam Hanſcret; Thomas Hyde, Sanſcroot; Mullerius, Eduardus Bernardius, Carolus Mortonius, Hanſcret (1); P. Calmetus in epiſtola ad P. Tourneminium anno 1737. Vencatiguiri ex regno Carnatenſi ſcripta, Samſcrouſtam (2); Sonnerat, Samſcroudam (3); Anquetil du Perron; Samskretan (4); Stephanus Fourmont, Sanſcretan; (5) Mallet Dupan, Sanſcreet (6); Anonymus quidam e S. I. Miſſionarius, Grandon (7); P. Auguſtinus Antonius Giorgius, Saniſcret (8); Auctores libri, cui titulus: *Aſiatick reſearches*, Sanſcrit & Shanſcrit (9); Auctor praefationis in Alphabetum Barmanorum Samſcrit (10);

(1) Alphabetum Grandonico-Malabaricum, ſive Samſcrudonicum Romae 1772. typis Sac. Congreg. de Propaganda Fide. *pag*.5.

(2) Memoires pour l'hiſtoire des ſciences, & des beaux arts. Novembre 1739. a Paris chez Chaubert.

(3) Voyages aux Indes Orientales, & ala Chine par Mr. Sonnerat a Paris chez Froulé. 1782.

(4) Zend Aveſta par Mr. Anquetil du Perron. a Paris chez Tilliard 1771. tom. prem. *pag*.3. Appendix *n*. 110.

(5) Catalogus Codicum manuſcriptorum Bibliothecae Regiae. Pariſiis ex Typographia Regia. 1739. *fol*. 434. *& ſeq*.

(6) Journal hiſtorique & politique. a Geneve par Mr. Mallet Dupan. *num*. 9. 4. Mars. 1786.

(7) Breve noticia dos erros, que tem os Gentios de Concaõ da India. *cap*.5; manuſcriptum P. Iohanni a Brito attributum.

(8) Alphabetum Tibetanum. Romae 1762. typis S. Cong. de Propaganda Fide. *pag*.100.

(9) Aſiatick reſearches, or Transactions of the Society inſtituted in Bengal. volume the firſt. Calcutta 1788. *pag*.8. *& pag*.150.

Bartholomaeus Ziegenbalg in ſua Grammatica Damulica. Halae Saxonum 1716. *pag* 1. Linguam Bramanorum corrupte Kirendum, loco Grantham, vel Samſcrdam vocat, & in praefatione ſua litteras noſtras falſo corruptas eſſe putat.

(10) Alphabetum Barmanorum, ſeu regni Avenſis, editio altera emendatior. Romae 1787. typis S. Congr. de Prop. Fide. *pag*.2.

19194

Digitized by Google

Pater Iosephus Beschi ; Grandon ; & Samskrdam (1) ; Iohannes Christophorus Amadutius, Samscrit (2); P. Clemens a Iesu, Grandon vel Samskrdam (3); Auctor denique Grammaticae Talenganicae eam Samscredam appellat (4). Hoc eodem vocabulo illam insigniunt P. Vincentius a S. Catharina Senensi, P. Geminianus a S. Octavio, P. Stephanus a Ss. Petro & Paullo, P. Ildephonsus a Praesentatione, Missionarii Malabariae antecessores mei, quorum diaria, & relationes Indicae sive typis editae, sive in archivio domus Missionis Verapolitanae asservatae, sive denique illae, quas ad manum habeo, in hac una re omnes conveniunt.

Ex his auctorum testimoniis argumentum certum eruitur, dari in Indiis orientalibus idioma aliquod sacrum, sublime, scientificum, litterale, quo religiosi, legales, & liturgici libri conscripti sunt, & quo Brahmanes ethnici in divinis peragendis ac altioribus scientiis tradendis utuntur. Quamvis vero Europaei scriptores de vocabulo idiomatis non conveniant, quin immo in eo scribendo, & pronuntiando mirum quantum discrepent, hoc idiomatis exsistentiae nihil officit, & omnis illa variatio & discrepantia in defectum Alphabetorum Europaeorum & gentilium Indicorum est reiicienda.

Mortuam, ut vulgo dici solet, ac litteralem linguam aliqui, divinam & sacram alii, scientificam, seu eruditorum & sapientum linguam alii, Brahmanicam, sanctam, & sublimem aliqui, citatis eam locis appellant, pro suo quisque studio, affectu, opinione, aut iudicio ἐπίθετον linguae huic tribuunt, quod quidem parum nostra interest, plurimum autem, ut eius Grammaticam daturi verum, sincerum, & genuinum etymon vocabuli ex primis huius idiomatis elementis, & ipsius analysi demus, ac in tanta opi-

(1) Vulgaris Tamulicae linguae Dictionarium, & Grammatica P. Constantii Iosephi Beschi, cuius exemplar manuscriptum ad manus habeo. Vide etiam inter Codices Indicos manuscriptos Bibliothecae Regiae *n*.222. Eamdem impressam habemus etiam Trangambariae an. 1739.

(2) Alphabetum Brammhanicum sive Indostanum Universitatis Kasi. Romae. 1671. *Praef. pag*.VII. *pag*.5. 105. *&c.*

(3) Vid. supra *n*.1.

(4) Grammatica Talenganica auctore quodam Miss. e S. I. Vide etiam Codices manuscriptos Bibliothecae Regiae. *n*.223. Alphab. Talengà vide apud Encyclopaedistas *tab*.XIX. edit. Libur.

Digitized by Google

opinionum & nomenclaturae varietate, certum, fixumque nomen huic idiomati tribuamus, ac stabiliamus.

Itaque ut claram & distinctam notionem lector assequatur, primum quidem paucis de praecipuis alphabetis, quae in Indiis in usu sunt, quibusque sacrum hoc idioma scribi solet, est disserendum.

Haec cumprimis alphabeta nunc in Indiis obtinent: Vánárense, seu universitatis Kasi, alias alphabetum Brahmanicum sive Indostanum dictum; hoc utuntur Brahmanes magistri universitatis Kasi, qui in suburbiis hortisque illius civitatis litteras tradunt, & Samscrdamicae linguae Grammaticam docent, de quo vide Banier de Relig. Indor. ritibus, & Alphab. Tibetan. *pag.* 265. & 429. Hoc alphabetum Vánárense a litterali antiquo & scientifico Samscrdamico diversum esse ait P. Cassianus Beligatius in Alphabeto Indostano universitatis Kasi *cap.* 1. *pag.* 3., in quo numerantur litterae simplices seu radicales quinquaginta, praeter compositas, quarum numerus designari non potest, cum tot sint, quot fieri possunt coniunctiones consonantium cum vocalibus, vel consonantium cum aliis consonantibus, de quo vide huius alphabeti *pag.* 5. & praefationem eruditi viri Iohannis Christophori Amadutii in hoc alphabetum. Ex quo inferes, quod si aliud praeter hoc, & quidem litterale ac scientificum Samscrdamicum alphabetum in illa regione habetur, hoc universitatis Kasi alphabetum Samscrdamico-gentilitium Vánáres vel Benáres dici debere, quia linguae sacrae Samscrdamicae vocabula universitatis Vánáres propriis, & particularibus, aut nationalibus characteribus tradit.

Secundum alphabetum est Nagaricum seu Dèva Nagari, vulgo alphabetum Nàgri dictum (1); de quo multis disserunt auctores libri: *Asiatick researches*. Alphabetum hoc, cuius litteras radicales adferunt, earumque sonum, & valorem explicant hi eruditi Angli, imprimis obtinet in regno Bear vel Patna, & in vicinis ditionibus, quae Mogolensi imperio subiacent; de quo vide praefat. in Alphab. Indostanum *pag.* VII. & *Asiatick researches pag.* 13. & 423. Characteres huius alphabeti praeter illos, qui

in

(1) Encyclopaedistae (Recueil des planches sur les sciences 3. Edition a Livourne 1772.) *tab.* 17. confundunt litteras Nagaricas, quas falso Nagrou vocant, cum alphabeto Hanscrit, quod omnino diversum est.

in hoc opere exhibentur, etiam adfert P. Cassianus Beligatius in Alphabeto Indostano *pag.* 113. Huius alphabeti dispositionem litterarum reliquis Indicis alphabetis omnibus praestare *pag.* 23., & charactere Nagarico Indicas linguas originaliter scriptas fuisse, tum horum charaterum usum usque ad Pontem Ráma, seu usque ad Promontorium Comorinum & Insulam Ceylan extendi, asserunt laudati Angli scriptores *pag.* 423. Verum venia praeclarorum horum virorum dixerim, ipsos in hac re manifeste ludi, fallique. Characteres universitatis Vánáres, Talenganici, Samscrdamico Malabarici eodem ac Nagarici ordine, & dispositione in suis relativis alphabetis referuntur, eumdem sonum, valorem, potestatem, nomenque habent, sub quibus characteres Nagarici in hoc eodem Anglico libro exhibentur; siquidem 50. litteras radicales numerat alphabetum Indostanum, 51. alphabetum Nagaricum, 53. alphabetum Talenganicum, 53. alphabetum Samscrdamico Malabaricum, quae omnia in his alphabetis exhibita vide. In quonam igitur praestat hoc alphabetum Nagaricum ab ipsis allatum? quamnam specialem vim, & valorem habet? Certe ex his manifeste patet, viros istos reliqua Indica alphabeta aut numquam vidisse, aut numquam cum Nagarico contulisse, inspexisse, & examinasse. Valde etiam alucinantur, dum Nagaricum alphabetum originale, ac per totam Indiam extensum esse asseruerunt. Quid enim alphabetum Indostanum seu Vánárense? quid Talenganicum, quid Samscrdamico Malabaricum, & tot alia, ut Tourutianum, Maquampurense, Parabattianum, Nepalense, Tamulicum, quorum illa prima tria ipso Nagarico praestant, aut certe in nihilo cedunt, nullius usus, nullius gentis, nullius regionis sunt alphabeta? Hoc certe in memoriam revocat illius Angli falsam sed tenacem opinionem, qua putabat & asserebat nullum melius, mitius, & salubrius solum Anglia, nullam meliorem linguam Anglicana in mundo haberi, ex eo quod ipse praeter patriam suam numquam alias mundi plagas vidisset, numquam aliam praeter Anglicanam linguam didicisset.

Alphabetum Talenganicum, ut iam supra diximus, 53. litteras radicales numerat, & compositas tot, quot quis ex radicalibus formare cupit. Obtinet autem in tota Orixae ora, & intra

Digitized by Google

tra terras omnes in Peninſula Indiae media uſque ad regnum Golkondae, de quo confer *Rennel*, & Mappam Geographicam Indiae Pariſiis per D. Guillelmum de l'Isle publici iuris factam, Grammaticam Talenganicam Bibliothecae Regiae *num.* 223. Sonnerat *cap.* de linguis Indicis, ubi linguam Talenganicam vocabula Samſcrdamica mirifice exprimere, litterarum numero perfectiſſimam eſſe, ſonos denique difficillimos quoſcunque facillime reddere ait, ac proinde alphabetum hoc plus ceteris ad ſcribendum Samſcrdamicum idioma aptum atque idoneum eſſe docet. Non credidiſſem hoc huic viro linguae alioquin utriuſque imperito, niſi hoc idem auctorem Grammaticae Talenganicae aſſerere vidiſſem, & ego ipſe Talenganicos apices cum reliquis alphabetis Indicis contuliſſem, quibus collatis, certe deprehendi alphabetum hoc egregium eſſe, & cum altero quocunque certare poſſe; tanta in eo eſt litterarum varietas, copia, valor, & poteſtas.

Ultimum denique alphabetum eſt Samſcrdamico Malabaricum noſtrum anno 1772. Romae typis S. Congregationis impreſſum. Hoc obtinet in regno Canara, Carnate, Concam, Mayſſur, Madure, Tanjaor, in tota ora Malabarica & Coromandelica, & hoc ſoli linguae Sacrae Samſcrdamicae proprium ibidem eſt, ac in libris Brahmanicis reperitur. Sunt enim praeter hoc alia etiam alphabeta gentilitia plura, ut Maleàymicum, Carſonicum, Tamulicum, quae quia manca, & multis characteribus carentia ſunt, ad ſcribendam & pronuntiandam Samſcrdamicam linguam non inſerviunt, & dum adhibentur, vocabula, ſonumque eorum non ſolum non exprimunt, ſed etiam intricant, truncant, & corrumpunt. In hoc noſtro alphabeto 53. numerantur litterae ſimplices ſeu radicales, mille centum viginti octo ex iis compoſitae (1), & horum numerus uſque ad decem & amplius millia aſcendere poteſt. Certe P. Ildephonſus a Praeſentatione in codice manuſcripto octo mille & quatuor iam exhibuit, & hic numerus facile augeri poteſt. Ex quo colliges, hoc noſtrum alphabetum cum quocumque alio Indico certare poſſe, atque aptiſſimum eſſe ad linguam Samſcrdamicam ſcribendam & pro-

(1) Huic numero noviter inciſae nunc additae ſunt litterae viginti quatuor.

Digitized by Google

& pronuntiandam. Colliges etiam hoc alphabetum antiquiſſimum eſſe; nam inſcriptio Samſcrdamica in ſpecu quadam detecta, quam Angli in libro: *Aſiatick reſearches pag.* 279. exhibent, & cuius characteres abſque dubio antiquiſſimos (*the moſt ancient*) eſſe D. Wilkins iudicat & aſſerit, huius noſtri alphabeti litteris, ſeu etiam Samſcrdamico Tamulicis, ac antiquis Indoſtanicis eſt ſcripta, & permixta. Quod cuique qui inſcriptionis illius characteres cum noſtro & Tamulico alphabeto contulerit, facile & ultro patebit. Quare aut characteres illos non ſe cognoviſſe fateatur Wilkins, aut auferat hoc ex libro illo, quod *pag.* 423. ſcribitur, nempe Indicas linguas originaliter characteribus Nagaricis ſcriptas fuiſſe. An vero ſacrum idioma Samſcrdamicum originaliter & primigenie noſtris characteribus in ſuis adhuc incūnabulis exsiſtens ſcriptum, & digeſtum fuerit, id ſine bonis & certis rationibus aſſerere non audemus, niſi in re tam obſcura hariolos agere velimus. Cum ex antiquis monumentis certa argumenta ſuppetent, tunc quid de his aliiſque ſit ſentiendum, aut ſtatuendum, ſine errandi & hariolandi periculo dici poterit.

Haec itaque ſunt praecipua eruditorum alphabeta in uſu in omni illo totius Indiae orientalis tractu, qui ex una parte a borea ad auſtrum a Cashgar uſque ad Promontorium Comorinum, & ex alia nempe ab occaſu ad ortum a flumine 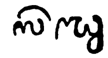 Sindhu ſive ab Indo uſque ad flumen regni Siam extenditur, & pluſquam viginti regna, & provincias continet. Hoc etiam fere tractu uſus linguae Samſcrdamicae in libris, liturgiis, orationibus, ſacrificiis, ac ſcientiis altioribus tradendis praecipue viget, quamvis nos certiſſime teneamus, multa vocabula Samſcrdamica cum Brahmanico cultu & religione etiam in Tibetum, in regnum Ava, Pegu, Siam, Sinas & Iaponiam penetraſſe. De quo confer *pag.* 145. & ſequentes eruditae diſſertationis in ſculpturas & ruinas antiqui delubri Màvalipuram prope Sadraſtam: quas ego etiam vidi anno 1776. in libro: *Aſiatick reſearches*, Dow. *Vol.* 1. *diſſert. pag.* 41., *Voyage de Mr. Gentil. Vol.* 1., Knox de religione Ceylanenſium, la Loubere in relatione

ne de regno Siam, Alphabetum Tibetanum *pag.399.* 400. 150. 425., & praefationem in Alphabetum Barmanorum, ſeu regni Avenſis *pag.* 14. 15.

Vulgarium linguarum alphabeta in Indiis innumera ſunt, ſeu totidem, quot idiomata popularia ſeu gentilitia in Indiis numerantur (1), quae omnia in medium afferre, & deſcribere noſtri non eſt inſtituti. Tale eſt Nepalenſe, Nagaricum populare, Maráſticum, Canarinum, Carnatenſe, Tamulicum, infimum Malabaricum. Verum cum haec alphabeta manca ſint & litteris carentia, ut noſtra Europaea, quidquid iis ſamſcrdamicè ſcribitur, corrumpitur, & inquinatur, ita ut vocabula Samſcrdamica genuina vix noſcibilia reddantur. Inde tanta nominum eiuſdem ſignificationis corruptio & variatio, ut unum idemque primigenium, & originale Samſcrdamicum vocabulum in diverſis Indiae regionibus ſcriptum, & prolatum, etiamſi ſis linguae Samſcrdamicae peritiſſimus, vix recognoſcas. Nempe hoc contingit linguae ſacrae in Indiis, quod in Europa linguae Latinae accidit. In libris haec eadem ubique eſt, vocabula tamen a diverſis nationibus diverſimode pronuntiantur, quamvis iiſdem characteribus Latinis ubique ſcribantur. Deinde per filiales ſuas Italicam, Gallicam, Hiſpanicam, Luſitanam idem praeiudicium, variationem, diverſam vocabulorum conſtructionem, nominum declinationem, verborum coniugationem, ac pronuntiationem patitur, & procedit eodem modo, quo in India mater ac ſacra antiqua & originalis lingua Samſcrdamica. Quare unum hic attente eſt advertendum: nempe nomina, quae marem ſignificant, gentilitio Malabarico, & Tamulico more plerumque in litteram ൻ n finale exire, feminina in a vel i, neutra apud ipſos in o ſeu m finalem apertam, ſubinde vero eamdem naſalem & blaeſam. Sic ബ്രാഹ്മണൻ *Brahmanen*, വെദം *vedam*, lex, apud ipſos generis neutrius, ut omnia alia, quae expreſſe maſculum aut feminam ſexu diſtin-

B ctam

(1) Plura Indica alphabeta afferunt Encyclopaediſtae, ſed iis non fidendum, quia manca ſunt. Noſtrum, Tamulicis litteris permixtum, Grandan vocant *tab.* 15.

ctam non significant, മച്ചി *matci* femina sterilis, ഗ്രന്ഥം *grantham* liber, റെവൻ *rèben* homo vilis, & contemptibilis, & sic de reliquis. Quae necessario notanda duximus, ut in decursu huius dissertationis pronuntiatio & scriptio nominum Samscrdamicorum more gentilitio Malabarensi & Tamulico facta, aut facienda, a vero Samscrdamico, antiquo, & originali modo, quo in vocabulario Amarasinha exhibetur, distinguatur, & dilucide secernatur. Nec omittendum hic est, linguam Maleàyma dictam, cuius alphabeto hodiedum in instrumentis emptionis, & venditionis aliqui utuntur, viginti quatuor tantum characteribus, a praedictis Samscrdamicis diversis, constare. Ita alphabetum Tamulicum pariter non nisi 28. elementis constat, Tibetanum 34., & sic cetera vulgaria plus minusve notis, apicibus, & litteris destituuntur. Ex quo sane sequitur, vocabula Samscrdamica toties corrumpi, truncari, litteras transponi, sonum originalem, valoremque primigenium frangi, quoties defectivis & mancis his vulgaribus alphabetis scribuntur. Quod aeque de alphabetis Europaeis omnibus intelligendum est. Quomodocumque enim, & quibuscunque litteris, notis, punctis arbitrariis Europaeis nomina Samscrdamica exprimere satagas, quomodocumque litterarum seu characterum originalium Samscrdamicorum valorem, sonum, accentum, potestatem adumbrare nitaris, semper adhuc vis, valor, & sonus ille ipsis originalis & proprius, mancus, & imperfectus erit, sincerus denique & genuinus tonus, tenor, & sonus litterarum numquam bene exprimi poterit. Ratio in promptu est, quia sonus Samscrdamicus verus & exsistens, a nostris alphabetis omnino alienus, sono, valori, tono ac potestati apud nos non exsistenti comparatur, & hoc quod est, per id quod non est, reddi ac adumbrari adlaboratur. Inde tanta nominum Samscrdamicorum corruptio, varietas, in scribendo uno eodemque vocabulo diversitas. Nempe alphabeta Europaea iam ex se defectiva sunt; accedit insuper nationalis seu gentilitius cuiusque gentis peculiaris scribendi, & pronuntiandi modus: quo fit ut Angli aliter, Galli aliter, aliter Itali, & Lusitani vocabu-

Digitized by Google

cabula Indica scribant, & pronuntient. Quia vero non est nostrum regulas scribendi & pronuntiandi nomina Indica praescribere, nos illa linguae Latinae & Italicae sono, pronuntiationi, litterarum valori accommodabimus, ac more Latino & Italico, in quantum id fieri potest, scribemus, ac pronuntiabimus. Angli certe in suo opere *Asiatick researches* Samscrdamica vocabula more linguae suae & pronuntiationis Anglicae scribunt, & quia ut ipsimet *pag.* 13. fatentur, alphabetum Anglicanum non solum imperfectum, sed etiam ad exprimenda Indica nomina ridiculum est, hoc alphabeto ea scribentes foede corrumpunt, & ita deformant, ut parum noscibilia sint, & vix ariolando, quid sibi velint, dignosci possit. Sic v. g. ipsi scribunt

Boroon pro വരുണഃ Varuna. Deus maris, aquarum.

Raabon pro രാവണഃ Ràvana. Rex Ceylan.

Doorjodhon vel Arjoon pro അൎജ്ജുനഃ Argiuna.

Joodister pro യുധിഷ്ഠിരഃ Yudhishtira.

Soogot pro സുഗതഃ Sugada; &c. quae vide *pag.* 129.

Ariolus certe sis, ut haec nomina, prout ipsi ea scribunt, dignoscere, & primigeniae suae Samscrdamicae origini reddere possis. Quare hoc tibi certum & indubitatum sit, vocabula Indica & olim per alphabeta Graeca & Romana corrupta fuisse, & hodiedum corrumpi, litteras transponi, mutari, sonum, valorem, pronuntiationem, litteras ipsas truncari, & omnia etiamnum per alphabeta Europaea perverti. Malum est hoc omnium malorum maximum, & cui non facile remedium applicari possit, nisi eruditi viri inter se conveniant & regula aliqua stabiliatur, qua tuto & uniformiter Indica vocabula scribi possint ab Europaeis. Quod facile fieri posset, si litteris Samscrdamicis radicalibus communi calculo ex Europaeis alphabetis certus & fixus valor, sonus, potestas, ac pronuntiatio eruditis sequenda proponeretur. Ex hoc illud tandem sequeretur boni, ut mappae geographicae omnes in recensendis locorum nominibus convenirent,

Digitized by Google

confuſio nominum & in his, & in libris tolleretur, errandi periculum, ſeu unum nomen pro alio ſummendi, & uſurpandi occaſio tolleretur, ac demum certitudo hiſtoriae Indicae facilius & ſecurius ſtabiliretur. Sed his iam ſatis ſuperque.

Lingua Saſcrdamica ſubinde, ſed improprie, dicitur Grantham nempe a libris ex foliis palmae confectis, qui ſamſcrdamice ഗ്രന്ഥം grantham, in genere neutro more Malabarico prolatum, vocantur, & in quibus lingua haec ſacra continetur. Vide alphabetum Grandonico Malabaricum *pag.* 8. Hoc itaque modo nempe improprio & translato eam vocavere multi, P. Beſchi in praefatione ad dictionarium & grammaticam Tamulicam (1), P. Iohannes Erneſtus Hanxleden in grammatica Malabarica, P. Iohannes a Brito in relatione gentiliſmi regni Concaõ & Mayſſur, P. Clemens a Ieſu in hoc ipſo alphabeto Grandonico Malabarico. Ex quo iterum inferes, vocabulum Samſcrdamicum ഗ്രന്ഥം Grantham, male reddi ſcribendo Grandon, Grandam, Quirendam &c., etenim littera ഗ്ര Samſcrdamica compoſita, & uno tractu implexa proprie noſtrae ſyllabae gra correſpondet, & littera ന്ഥ nth, pariter compoſita ex ന n, & ഥ th, ac uno ut aiunt ductu & apice expreſſa noſtrae ſyllabae nth omnino & ex toto aequivalet ac correſpondet. Tamulici vero qui nec litteram ഗ്ര gra, nec nth, in ſuo alphabeto habent, litterae ഗ g deficienti litteram க k lenem ſubſtituunt, ac eam vocali ſeu ſigno vocalis ി superius notant, unde fit கி ki tum litteram ர r Tamulicam addunt, fitque கிர kira; exinde litteram h poſt nt omittunt, quia eadem carent, vel potius loco ഥ th fortis litterae, qua deſtituuntur, molli & leni d, aut etiam ſimplici t, vocabulum hoc ſcribunt, fitque ex eo Kirendam. Quo nempe vocabu-

(1) Vide Grammaticam Latinam Tamulicam auctore R. P. Conſtantio Ioſepho Beſchio. Trangabariae 1728. *pag.* 30. §. 6.

cabulo corrupto usus est supra citatus Ziegenbalgius, & alii qui latinis characteribus Grandon vel Grandam scripserunt. Quamvis itaque lingua Samſcrdamica improprie, ut diximus, Grantham, & non Grandon dici possit, nempe vocabulo a libris desumpto, attamen, quia hoc verum, sincerum, & genuinum ac originale illius vocabulum non est, necesse est, ut illud ex ipso vocabulario sublimi Brahmanico Amarasinha dicto depromamus.

Huius vocabularii exemplaria tria ad manus habeo. Unum antiquum a Brahmane quodam in foliis palmae Panà dictae minutissimo charactere Samſcrdamico Malabarico descriptum. Alterum ego ipse ex vetusto codice Francisci Texeira indigenae Malabarici linguae Samſcrdamico-Malabaricae peritissimi viri descripsi. Tertium denique omni auro pretiosius exemplar huius vocabularii primitus versibus compositi, manu ipsius sublimis & sacrae linguae peritissimi viri Rev. Patris Iohannis Ernesti Hanxleden descripum habeo. Duo huius Indici codicis exemplaria inter codices manuscriptos bibliothecae Regiae Parisiensis *n.*42. & *n.*244. recensentur, uti videri potest in catalogo codicum manuscriptorum eiusdem bibliothecae, quem mihi Parisiis eruditus vir Bartholomaeus Mercier, olim bibliothecae S. Genovefae custos communicaverat, & ad quae exemplaria inspicienda & examinanda ego ipse ad bibliothecam Regiam accesseram. Huius vocabularii etiam meminit Anquetil du Perron *tom.*1. *in appendice n.*110., ubi corrupto nomine illud Amarkosh vocat. Eius etiam meminere auctores disquisitionum Asiaticarum (*Asiatick researches*) *pag.*354.

In hoc itaque vocabulario idioma Samſcrdamicum സംസ്കൃതഃ Samskrda scribitur. In hac voce, littera ം o m est nasalis, സ്കൃ skr est composita & implexa, ത est nostrum t, sed lene & levissimum, ita ut ex natura genuinae pronuntiationis dum latine scribitur littera d scribi debeat. Sed textum ipsum afferamus. In prologo ad hoc vocabularium stropha prima seu octastichio ita dicitur: സംക്ഷിപ്തൈഃ പ്രതി സംസ്കൃതൈഃ *Samkshiptei pradi Sams-*

Samskrdel . Quod in tertio caſu Grandonico ſeu Samskrdamico poſitum, ſi ad primum ſeu ad പ്രഥമ വിഭക്തി prathama vibhakti, noſtrum nempe nominativum reducatur, erit സംസ്കൃത *Samskrda*, & ſi huic voci Malabarico aut Tamulico patritio ſeu gentilitio modo prolatae, cum nomen hoc neutrum ſit, littera ം m finalis addatur, erit സംസ്കൃതം *Samskrdam*, idioma nempe Samskrdamicum, litterale, ſacrum Brahmanicum, de cuius vocabuli etymologia agitur.

Hoc itaque aut parum abſimili modo illud ſcribit Stephanus Fourmont, Anquetil du Peron, Sonnerat, P. Beſchi, P. Clemens a Ieſu, P. Ildephonſus a Praeſentatione, Auctor grammaticae Talenganicae, P. Iohannes Hanxleden, P. Vincentius a S. Catharina Senenſi, aliique bene multi, & hoc ſane modo nempe Samskrda, & non alio ſcribi & pronuntiari debet. Quocumque alio modo ſcribatur & pronuncietur, abſque dubio falſum & erroneum eſt, qui error aut ex corrupto gentilitiae Indicae linguae vocabulo, aut ex ignorantia & defectu linguae & expreſſionis eius certiſſime derivat.

Eſt autem Samskrda സംസ്കൃത nomen compoſitum ex സം sam, & കൃത krda. സം sam in lingua Samskrdamica ſimul, iunctim, unitim, ſeu coniunctionem ſignificat. Sic verbi gr. സംഭാഷണ *sambhashana* colloquium, ſimultanea duorum collocutio. സംവാസ *samvâſa* cohabitatio, duorum ſimul habitatio. സംശ്രവ *samshrava* conſenſus, annutus, aſſenſus unius in alterius vota, preces, iura, & ſententiam. കൃത krda res facta, perfecta, accurate diſpoſita. കൃത്യ krdya res facienda, accurate perficienda, ordinanda. Adde nunc inter സം sam, & കൃത krda litteram സ s copulativam, quae

ex

Digitized by Google

ex regulis grammaticae, copulationis gratia, in plerisque nominibus tamquam copula vel littera completoria interponitur, & habebis സംസ്കൃതം *Samskrda*, id est res simul digesta, perfecta, accurate coordinata, numeris omnibus absoluta. Itaque idioma Samskrdamicum nihil est aliud, quam idioma perfectum, accurate digestum, numeris omnibus absolutum, Ita pariter ferculum bene praeparatum, exquisitum, aut bene conditum *samskrdam* dicitur, ut in eodem vocabulario cap. seu sectione *Samkirna varggam*, sive inter vocabula miscellanea, videri potest. De huius nominis etymologia etiam convenit P. Clemens a Iesu in Alphab. Grandonico Malab. *pag*.5., & auctores libri *Asiatick researches pag*.422. Ex quo iam recte & certissime inferas, vocabula Hanscret, Samscreet, Samscret, Samscrit, Shanscrit, Sanscroot & alia corrupta, falsa, erronea, & reiectanea esse.

De litteris, seu notis Samscrdamicis ം & ഃ confer Alphabetum Indostanum *pag*.43. & 45., Alphabet. Grandonico Malabaricum *pag*.24. 25.71., *Asiatick researches pag*.20., item grammaticam Tamulicam P. Beschi.

Vocabulum Samskrda scribitur समस्क्रित Samscrit in idiomate & alph.Indostano seu Vanàrensi, & Sanscrit in Nagarico. Verum ex etymologia vocis കൃത *krda* iam constat in illis idiomatibus gentilitiis eam corruptam fuisse. Tum regula generalis linguae sacrae est, ut consonantes post se അ a अ a vocalem, non autem i ഇ vel इ i vocalem natura sua congenitam, & subintellectam habeant. Ex quo arguendum est male ibi notam ि appositam fuisse. Adde quod omnes meridionales Indiae Brahmanes Samskrda legant, nempe Telugici, Carnatenses, Maràstici, Malabarici, Tamulici, Tanjaurenses, ac cumprimis celeberrimi magistri & doctores universitatis Triciur in Malabaria, quae hodiedum florentissima est, & Regem Coccinensem, ac Travancoren-

corenſem patronum ac protectorem habet. In hac antiquarum Brahmanicarum ſuperſtitionum haud interruptus vigor, ſcholae, ſectae, opiniones, ſcientiae aſtronomicae, legis & linguae ſtudium non interruptum exsiſtit. Numquam ego ab his Brahmanibus Sanſcrit, ſed ſemper Samskrda pronuntiari audivi; nempe hoc etymologiae illi proprium & congenitum eſt.

II. Quid vero paucis de praeſtantia huius idiomatis, ſimul ac de eius difficultatibus, quibus obſeptum eſt, dici poteſt? Omnia fere vocabula excogitabilia poſſidet, ſi ea duntaxat excipias, quae noviſſime artibus aliquibus, ſaeculis his ultimis inventis, data fuerant. Immenſa pene & infinita adeſt nominum & verborum copia, ingens terminorum theologicorum, philoſophicorum, naturalium, phyſicorum, grammaticalium, ſcientificorum farrago. Et hos iam ab antiquiſſimis temporibus poſſidet, quibus Europa vix logicae, phyſicae, metaphyſicae, & theodotiae notiones habebat, ac hos terminos cognoſcebat, utpote qui longe poſtea in ſcholas fuere invecti, a Graecis derivati, qui & ipſi eos ex Brahmanica ſchola ſine dubio acceperant. Confer de his Thomam Raynal tom. 1. de commercio Indiae (1), Niebuhr *pag.* 43. (2), *Aſiatick reſearches pag.* 422. ubi haec habentur: *The ſanſcrit language, whatever be its antiquity, is of a wonderful ſtructure; more perfect than the Greek, more copious than the Latin, and more exquiſitely refined than either; tum pag.* 425. *& alibi*. Exiſtimant hi auctores, omnes Graecorum philoſophorum opiniones, dogmata, & ſectas ex Brahmanica ſchola profluxiſſe, aut ſaltem intimam cum ea affinitatem habere. Quod ad verborum & nominum copiam ſpectat, ea certe ingens eſt, &, ut diximus, pene infinita, quamvis haec nomina & verba abſtractive a quacunque declinatione aut coniugatione, ac ſolum prout in radice ſunt ſpectentur. Sic nomen Dei Shiva in Amaraſinha 46. vocabulis exprimitur, totidem fere nomen Dei Brahma, 40. vocabulis Dei Vishnu, 28. aut pluribus nomen ſolis, avis in genere 20., domus 20., vocis in genere duodecim, hominis duodecim, & ſic plus minuſve de ceteris, ut in praedicto vocabulario Amaraſinha

&

(1) Hiſtoire philoſophique du commerce de deux Indes *vol.* 1.

(2) Niebuhrs Reiſebeshreibung Zweyter Band. *pag.* 43.

(3) *Asiatick researches. pag.* 422. 425.

& വ്യാകരണം Vyàgarana videri poteſt. Quo fit, ut hoc idioma comparatu difficile ſit, facile vero, ac ſummopere idoneum ad carmina & poemata componenda. Quare etiam fere omnes Brahmanum libri, ne ipſis quidem medicis & aſtronomicis exceptis, verſibus ſunt conſcripti, & rari omnino illi, quos proſa compoſitos reperire poſſis. Abundat praeterea idioma hoc elegantiſſimis adverbiis, particulis variis, interiectionibus, exclamationibus, poſtpoſitionibus, epithetis omnis generis, vocabulis 7, aut 8 ſignificationes habentibus, particulis copulativis, & certo ubique numero, ordine, ac energia, quae poematibus praeſertim epicis, quale eſt *ràmayenam*, & *yudhiſtiram*, maieſtatem, gratiam, verſibus elegantiam, metro ſingularem ſuavitatem, & neſcio quid nobile, ac auribus gratum ubique inſinuant, & linguam hanc etiam iis ultro commendant, qui illam nequaquam callent. En aliqua hic exempla.

പരമഭുവനെശ്വരിനരകുലശിവംകരിഭവതുതവ
വൃഷവിഗുണൊരം
വദസിയദികിംചിദപിദണ്ഡരുചിഗൌമുദിഹരതിയ
രതിമിരമദിഘൊരം
പുണ്യശീലെപ്രസൂപുണ്യശീലെ

Parama bhuvanèshvari naragula shivangari bhavadu tava vrthusha vigunòram,
Vadaſi yadi kincida bidanda ruci gau mudiharati yaratimira madi ghòram.
Punya shìlè prasù punya shìlè.

Aliud carminis Samſcrdamico - Malabarici exemplum, quod പർവ്വം *parvam* dicitur, tale dari poteſt.

 ബദ

ബാലകപ്രിയെദൈവമകുടമണിഗുണാ
ശാലിനിചാരുശീലെവത്സലമറിയമെ
കന്യകെലോകനാഥെദുഃഖിതജനശോക
ഹനനിമമപീഡാഹാരിണിമഹാശുഭെ

Bàlaga priè deiva maguda mani gunà
Shàlinì ciàru shilè vatsala Mariamè
Kanyaguè lòga nàthè dughida gena shòga
Hananì mama pìdhà hàrini mahà shubhè

Iuventutis tenerae amatrix, divinae coronae lucidissimus unio, gratiarum rivus, amabilissima ac beatissima Virgo Maria, mundi domina, afflictorum consolatrix, meae tristitiae destructrix, felicissima Virgo! In vita S. Theresiae Virginis versibus scripta.

Hic iam me tacente colligis, harmoniam in primas syllabas utriusque versus, & subinde etiam in ultimas cadere.

Aliud alterius carminis exemplum gentilicum.

ശുകതരുണിജനമണിയുമണിമകുടമാലികെ
ചൊല്ലെടോചൊല്ലെടോകൃഷ്ണലീലാമൃതം

Shuga taruni gena maniyum mani maguda màliguè
Cioledò cioledò Krshna lìlàmrdam.

O iuvenis Psittace, tu corona hominum, & huius coronae suprema gemma,
Dicito, dicito Dei Kreshna ludos & actiones!

Ita in bhishma parvam.

Haec Samscrdamico Malabarica sunt, nunc mere Samscrdamica sine ulla admixtione alieni idiomatis exempla proferamus.

അനന്തശാസ്ത്രംബഹുവെദിതവ്യം
അല്പശ്ചകാലൊബഹവശ്ചവിഘ്നാഃ
യത്സാരഭൂതംതദുപാസിതവ്യം
ഹംസൊയഥാക്ഷീരമംബുമിശ്രം

Ananda shàstrami bahu vèdi tavyam
Alpèsza kàle baha pashva vigghna
Yal sàra bhùdam tadu-pàsi tavyam
Hamso yatha kshìra mambu mishram.

Ea est scientiae infinitas, ut pauco annorum numero comparari nequeat, quare essentialia & meliora discernenda, & comparanda, ut cycnus aquae innatans, meliorem & potiorem aquam discernit & bibit.

സ്വാമ്യമാത്യൌജനപദൌദുൎഗ്ഗകൊശൌബലംസുഹൃൽ
പരസ്പരൊപകാരീദംസപ്താംഗംരാജ്യമുച്യതെ

Svàmya madyó gena padò durgga koszò belam suhrl
Parasparobagàridam saptàngam ràdya mucidè.

Dominium, bonum consilium, extensio regionis, arcium seu municipiorum opulentia, & militaris fortitudo, verus amicus, reciproca cum finitimis regnis bona intelligentia, sunt septem vera regni sustentacula.

Ita in vyàgarnam. stropha 1. ad finem.

കൃത്തസാരഭാരംശിഷ്യാണാംഉച്ചൈലാന്തിസാരഭാരം
ജ്ഞാനം ഉഹാ യൊഗാനാം അപരൊക്ഷ ദൃശലെ വിഹാ
യൊഗാനാം

Tatra du sànandànam shishyànam mandalàni sànandànam
Atta mahà yogànàm avaderu bhùdalè vihà yogànam.

Tatra, *ibi*, àtta, *perfecti liberique coetus magnorum*, *ac venerabilium*, mahà yogànam, *caelicolarum* vihàyoganam, sànandànam, *gaudio & gratia affecti*, Sananda *nomine sancti*, *poenitentis viri ac magistri*, *discipulorum coetus in hanc terram descendit* sanandànam shishyànam mandalàni bhudalè avadèru.

In epico poemate yudhishtira

സമിതിഃ തുഷ്ടാവ ച സ ഗദാധരം ഗദ്ഗദേന തുഷ്ട
വചസാ

ജയജയപങ്കജനേത്ര പ്രസീദ വിധ്വസ്തഭക്തപങ്കജനേ
ത്ര

Samidi tushdàva cia sa gadà dharam galgadèna tushda vacesa
Geà geà Pangagia nètra prasida vidhvasta bhakta pangagianè atra.

Gaudens & laetabundus ille coetus prae exsultatione fluentibus lacrimis voce interrupta & singultiente Deum Vishnu (nempe sub forma Krshnen) *adoravit dicens*: *geà*, *geà*! *io io*! *adorare oculos habens nymphaeae flori similes*! *hic derelictorum devotorum coetui*, *congregationi peccatis obnoxiae*, *solamen esto*, *gratiamque tuam illi tribue*.

In poemate epico yudhistira vigeam cap. sexto, stropha 128.

Praeter haec & alia plura ad elegantiam idiomatis & versuum Samscrdamicorum demonstrandam afferre possemus. Verum elegantia haec & maiestas infinitis pene idiomatis difficultatibus, veluti rosae spinis acutis, sunt obseptae. Certe quidem praeter verborum copiam & difficilem eorum constructionem, ipse scribendi & construendi modus insuperabiles difficultates facessit. Nulla puncta, nulla commata, nullae interpunctiones in contextu reperiuntur, quin etiam ultimae vocales alicuius vocis in vocalem primam sequentis transeunt, eliduntur, mutan-

Digitized by Google

mutantur, & ex duabus tertia aliqua exſurgit. Subinde litterae, ut aiunt, completoriae, inter utramque vocem ponuntur, ut ita nec vocis principium, nec finem dignoſcere poſſis, cum omnia velut catenarum annuli inter ſe teneant, & non niſi a peritiſſimo aliquo invicem diſcerni & ſeparari poſſint. Profecto non male huius linguae difficultates, eiuſque ingentem copiam nominum Balgovinda Brahman apud auctorem Alphabeti Indoſtani *pag.* 105. confitebatur, & Krshna Brahman magiſter meus, quamvis centum diſcipulos Brahmanes numeraret, & docendi officium iam 15. annis exercuiſſet, novas ſe quotidie difficultates, novas verborum & nominum elegantias ſe reperire dicebat. Denique dum Kàshinàtha Brahman a D. Winkins interrogatus fuiſſet, quidnam de grammatica maiori Brahmanica ſentiret, reſpondiſſe fertur: eam eſſe ſilvam inexhauſtam ſine dubio & obſcuram. *vide pag.* 351. *Aſiatick reſearches*. Adde his ingentem copiam terminorum abſtractorum & metaphyſicorum, qualem numquam, aut certe numquam metaphyſica & theodotia ſive Aegyptiaca, ſive Graeca, ſive Romana, ſive denique ipſa noſtra ſcholaſtica theologia poſſedit, aut certe tarde in ſcholis ſuis adoptavit.

സൃഷ്ടി ſrſzti creatio, creatura, res creata.

സൃഷ്ടത്വം ſrshtatuam. actio creandi.

സൃകഃ vel സൃഷ്ടഃ ſrka, vel ſrshta, creator.

സത് ſal, exſiſtentia

സ്വയംഭൂത്വം ſuayambhutvam, aſſeitas.

സർവ്വവ്യാപ്തി ſarvavyàbti, immenſitas.

സർവ്വചാരുത്വം ſarvaciàrutvam. omnis perfectio.

അവ്യക്തഃ avyakta res, ens ſimplex, indiviſibile.

അദ്വയഃ advaya, nemini ſecundum.

സ്വതസ്സത്ത suada satta, per se exsistens.

അനാദ്യ anàdya, sine principio, aeternum.

അപരിച്ഛേദ്യ abaricèdya, indefinibile.

ത്രിത്വം trituam, trinitas.

ഭൂത bhùda, elementum, prima materia.

അക്ഷയ akshaya, incorruptibilitas.

ലഘുത്വ leggutva, celeritas.

സാദൃശ്യ shàdrshya, species, imago, similitudo.

അരൂപ arùba, sine forma, immaterialitas, spiritualitas.

സൎവ്വകാരണ sarvakàrana, caussa universalis.

നാസ്തി nàsti, privatio, nihil, inexsistentia.

നാസ്തികത nàstigada, atheismus.

പാഷണ്ഡ pàshànda, atheus. &c. &c.

Ex his sane, & iis quae supra diximus luculenter constat, non solum idioma Samscrdamicum ad quidquid tractandum praestantissimum esse, sed etiam luce clarius evincitur ante Christum natum, & saeculo iam Pythagorico inter Brahmanes studii vigorem, scientiarum & artium culturam, opinionum pugnam, systematum varietatem, sectarum philosophicarum & religiosarum diversitatem ac multiplicitatem, tribuum & artium distinctionem, gentis cultum, logicae & metaphysicae acerrimum studium, religionis denique & philosophiae vim certissime obtinuisse (1). Ad quid enim haec farrago nominum, tot metaphysici ter-

(1) Clemens Alexand. *lib.* 1. *Strom.* ait Thales autem cum esset Phoenix genere, etiam cum Aegyptiorum prophetis congressus esse dicitur: sicut etiam Pythagoras cum iis ipsis, per quos etiam fuit circumcisus, ut adyta ingrediens Aegyptiorum mysticam disceret philosophiam: & cum Chaldaeorum & magorum versatus est praestantissimis. Plato autem non it inficias, se ea quae sunt praestantissima in

Digitized by Google

termini, tam subtiles distinctiones, tam locuples linguae vocabularium in omnis generis sectiones distinctum, tam ordinata & regularum varietate ac correctissima syntaxi admirabiliter adumbrata grammatica, si ante, vel in ipsa sacri idiomatis nativitate, nullum erat studium, nullae scientiae, nullae artes, nulla sectarum & opinionum pugna, nulla religionis dogmata, nulla philosophiae placita, nullum linguae studium, nulla scientiarum & artium cultura? Certe haec omnia incomprehensibilia, vana, & sto-

in philosophia mercatum esse a barbaris, & fatetur venisse in Aegyptum . . . atque mihi quidem videntur (*nempe barbari*) cum sensissent magna, quae per sapientes conferebantur, beneficia, & eos coluisse, & publice esse philosophati, & Brachmanes universi, & Odrysae, & Gelae. Diogenes Laertius *in prooem. lib. de vitis philosophorum*. Philosophiae munus nonnulli dicunt coepisse a barbaris, fuisse enim apud Persas quidem Magos, apud Babylonios & Assyrios, Chaldaeos, & Gymnosophistas apud Indos. Clemens Alex. *lib.* 1. *Strom.* Alexander autem in libro de symbolis Pythagoricis refert Pythagoreum Gallos (*idest Aegyptios circumcisos*) & Brachmanes audiisse. Plinius *lib.* 6. *cap.* 17. Patefacta est India non modo Alexandri magni armis, regumque qui ei successere, circumvectis etiam in Hyrcanum mare, & Caspium Seleuco & Antiocho, praefectoque classis eorum Patroclo: verum & aliis auditoribus Graecis, qui cum Regibus Indicis morati sunt: sicut Megasthenes, & Dionysius a Philadelpho missus, ex ea caussa vires quoque gentium prodidere. Clemens Alexand. *lib.* 1. *Strom.* §. 132. *editionis Venetae*. Apertissime autem scriptor Megasthenes, qui vixit cum Seleuco Nicatore scribit in tertio rerum Indicarum: omnia quidem, quae de natura dicta sunt a veteribus, dicuntur etiam ab iis, qui extra Graeciam philosophantur, partim quidem apud Indos Brahmanes, partim vero in Syria ab iis qui vocantur Iudaei. Strabo *lib.* 15. *geogr.* Brachmanes istos philosophos ante urbem in luco degere, intra mediocrem ambitum quo cingantur fraugaliter vivere, super toris ac pellibus iacere, animalibus ac venere abstinere, seriis sermonibus intentos, & cum volentibus audire communicantes, plurimas eorum de morte disputationes esse. De multis vero cum Graecis sentire, ut quod mundus sit ortus & interiturus, & sphaericus, & quod administrator & conditor eius Deus universum eum pervadat. Universarum rerum primordia diversa esse, mundi autem aquam, & praeter quatuor elementa quintam quamdam naturam (*nempe aetherem*) esse, ex quibus caelum astraque constent. Terram in medio sitam universi, de semine, de anima aliisque similia eos dicere. Texere etiam fabulas quasdam, quemadmodum Plato de immortalitate animae, & de iudiciis quae apud inferos fiunt. Arrianus *de expedit. Alexandri M. lib.* 7. *& in Indicis*. Distinguuntur Indi omnes in sex potissimum genera hominum: quorum alii sophistae appellantur numero quidem reliquis inferiores, sed honore & gloria praestantissimi. Vaticinantur autem de temporibus anni &c. Porphyrius *de abstinentia lib.* 4. *c.* 7. Brachmanes omnes sunt unius generis, Samanaei ex omni Indorum gente collecti. Fructus, poma, lac, oryzam comedunt, aliud vero ex animatis degustare, vel tangere immunditiae extremae atque impietati non dissimile apud ipsos habetur. Confer etiam Palladium Gallatam *de gentibus Indiae*, & S. Ambrosium *de moribus Braahmanorum* tom. 5. ed. Rom.

& stolida forent, & aut nos, aut antiquos Brahmanes prorsus fatuos, & mentis inopes fuisse, supponerent. Aut enim hae scientiae apud ipsos revera exstiterunt, & hoc nos credamus necesse est, aut solis rerum terminis sine aliqua cognitione earum luserunt, & hoc incredibile est, atque hodiernae rerum experientiae contradicit, qua & sectarum, opinionum, librorum, fabularum, philosophiae, diversi religiosi cultus certa vestigia adhuc cernimus, immensam pene notionum & rerum copiam admiramur, atque in rerum & vocabulorum evolutionem ac explanationem non solum non attingimus, sed in iis plerumque perdimur & absorbemur. Quod scite mordacissimus, sed non ineruditus auctor disquisitionum philosophicarum in Aegyptios & Sinenses observavit (1). Ceterum linguam Samscrdamicam iam ante Christum natum in inscriptionibus monumentorum obtinuisse, ex iis quae auctores Asiaticarum disquisitionum *pag.* 123. 143. 279. alibique adferunt, iudicare potes. Ibi enim inscriptiones hac lingua exaratas sive in laminis cupreis, sive in columnis antiquis, sive in specubus sacris detectas, erutas, & in Anglicum idioma translatas exhibent, & quamvis illa quae in oppido Monguer in lamina cuprea inventa fuit, non ad annum 23. ante Christum natum, sed ad 67. post principium aerae nostrae vulgaris probabilius sit referenda, ut Brahmanes aliqui *pag.* 143. sagaciter, & secundum id, quod mihi verius videtur, observarunt, ex ea tamen & aliis, ac praesertim ex illa quae *pag.* 279. adfertur, certissime deducitur, linguam Samscrdamicam ante Christum natum & generaliter viguisse, & eruditorum linguam fuisse, utpote qua in scientiis tradendis, & monumentis inscribendis usi fuerint. Id quod mirifice cum iis quae nos supra diximus, & infra dicemus, concordat. Ex iis etiam monumentis apparet, eam iam tunc pro varia regionum, & gentilitiorum alphabetorum ratione varie scriptam & pronuntiatam fuisse, cum monumenta illa diversa nec eosdem ubique characteres, nec uniformem nominum Samscrdamicorum scriptionem & pronuntiationem ubique exhibeant.

III. Quod

(1) Recherches philosophiques sur les Chinois; a Berlin chez Decker 1773. *vol.* 2. *pag.* 95.

III. Quod ad originem huius linguae attinet, ea omnino incerta est, & fabulosa. Si Brahmanicae fabulae fides praestanda esset, sane sequeretur eam cum ipso mundo incepisse, ac institutam fuisse. Fingunt itaque Brahmanes suprem um numen ഈശ്വരൻ *Ishvara* (quod Dominum significat) in ipsa creatione mundi imaginationis vi, virtute sua energetica, ac creationis perficiendae desiderio vehementer exarsisse, feminaeque potiundae ardore totum conflagrasse. Quo ardore incensus cum abriperetur, illico a tergo, sive ex latere ipsius ennata est mulier ശക്തി *Shakti* nomine, quod lingua Samscrdamica citra omne dubium potentiam, vim, virtutemque supremam significat. Hanc masculus Deus Ishvara sibi statim uxorem despondit. Primus itaque sermo, primum quod dominus hic & creator verbum protulit in creatione rerum, est Hum, & Deae Shakti responsum, Om. Generationum enim & productionum perficiendarum amore incensus, ac creationis opus aggrediens ad Shakti ait: ഹും *Hum*, id est interrogative *Visne*? cui Dea respondit: ഓം *Om* vel ആം *ám*; quod utrumque significat: *ita*, *omnino*, *volo*, *fiat*, *amen*. Ad quam iterum Ishvara dicit: ഹുംനമശ്ശിവായ Hum nama Shivàyá, id est: Hum, *nonne adoratio Shivae*? (nempe Ishvarae, qui idem ac Shiva est:) quod idem dicere vult ac: Hum, anne? nonne? itane, adoretur Shiva? Visne ut adoretur Shiva? Cui Dea respondit: ഓം Om, *ita*, *omnino*, *fiat*, *volo*, *adoretur Shiva*. Unde exsurgit haec celeberrima liturgica oratio: *Hum*, *nama Shivàya*, *Om*, anne, nonne, itane, visne ut adoretur Shiva? omnino, ita, fiat, volo, adoretur. Haec precatiuncula detracta prima & ultima particula, nempe *Hum*, & *Om*, പഞ്ചാക്ഷരം *Panciàksharam* seu 5 litterarum oratio dicitur, & sectae Shiveniticae, id est, quae Ishvara, seu Deum Shiva colit, praecipua tessera, characteristica nota, prima, & sanctissima oratio est, in qua tota Indorum scientia, devotio, & religio consistit, uti etiam

Digitized by Google

illae duae particulae *Hum*, & *Om* omnibus Indis & Tibetanis ſunt ſacrae, quas ſemper in ore habent, & quae primum ac praecipuum religionis Indicae ac Tibetanae fundamentum, & gentilicae devotionis baſis ſunt (1):

Compoſita a Deo & Dea, hac prima oratione, Dea Shakti ad Ishvara dixit: ഹൂംനാരായണായനമഃ *Hum*, *Nàràyana nama*. *Hum*, *nonne adoratio Narayanae*, *ſeu Vishnu Deo*? Cui maſculus Deus reſpondit, *Om*, ita, fiat, adoretur. Haec propoſitio ſeu oratio, teſſera praecipua eſt ſectae Vishnuviticae, ſeu illius, quae Deum Vishnu praecipuo cultu proſequitur, eamque ſemper in ore habet, ita ut in periculis, in morte, in infirmitatibus hoc ſemper pronuntiet & oret, neque mane de ſomno ſurgant, quin hanc precatiunculam ad Deum Vishnu dirigant. Ex quibus ſane certiſſime concluditur, hanc ſectae Vishnuviticae, eiuſque religionis cardinem eſſe, uti illa altera ſectae Shiveniticae eiuſque religionis baſis eſt. Ea etiam omnibus Indis ineſt ſtabilis, firma, & univerſalis opinio, duos hos cultus, nempe Shivae & Vishnu Dei in creatione mundi, in ipſo rerum principio a ſupremo Deo Ishuara & Dea Shakti inſtitutos fuiſſe, uti etiam particulas *Hum* & *Om* tunc certiſſime prolatas tenent, quibus duabus particulis ſeu voculis omnia creata, omnia producta fuiſſe perſuaſi ſunt.

Confectis itaque iam his duabus orationibus maſculus Deus, & eius uxor creationis opus proſequentes, per ulterius colloquium, quinquaginta alphabeti litteras, nempe radicales efformarunt, ex quibus conſurgit alphabetum Samſcrdamicum. Inde eſt, quod Indi, quin & Tibetani tantam habeant in has litteras devotionem, tantique aeſtiment, nempe perſuaſi ſunt, has a Deo prolatas, & in ipſa creatione mundi, ut & alias viſibiles res creatas, productas & compoſitas fuiſſe. Similis devotio eſt etiam Tibetanorum in orationem *Hum*, *Mani Peme*, *Om*, quae prima baſis eorum religionis & devotionis eſt, ut apud Indos, *Hum, nama Shivàya*. Hanc uti & litteras a Deo ſuo Cenreſi inſtitutas fuiſſe, & ipſi dicunt, & omnino perſuaſi ſunt. Quae omnia ſerio

(1) Exſtat in Indiis liber qui tractat de virtute harum ſacrarum litterarum, Panciákshara Mahátmam dictus.

rio memoriae mandanda, & attente consideranda sunt, quia omnium eorum, quae infra dicemus, basis & fundamentum sunt. Vide alphabetum Tibetanum *praef. pag.* VIII: *Litteras Tibetani uti prodigiosa quaedam munera e caelo demissa venerantur*, *Deoque Sapientiae* (probabilius Deo Cenresi creatori) *Gam-Iang*, *tamquam auctori & artifici principi referunt acceptas &c.* Orationem vero *Hum Mani Peme* a Deo Cenresi institutam fuisse traditur *pag.* 500. Vide etiam Bayerium inter acta *Ac. Petrop. tom.* III., & La Croze *tom.* I. Thes. epist. *pag.* 31.

P. Clemens a Iesu fabulosam hanc originem huius linguae eodem fere modo, sed negligentius describit *pag.* 8. in Alphabeto Grandonico. P. Ildephonsus in codice manuscripto, quem Eminentissimus D. Card. Antonellius mihi examinandum dederat, ex Pacunar viro gentili et celeberrimo Malabariae poeta eamdem hanc linguae originem refert (1). Quae omnia iterum iterumque notanda admonemus, ex eo quod fabula haec inter gentiles sit universalis, ubique & constans credita, antiquissima, ac ut postea videbimus non solum traditionem geneseos seu creationis mundi historiam obscuram contineat, sed etiam notissimi & antiquissimi cultus Dei Vishnu & Shivae iam plus quam a tribus mille annis in India exsistentis principium sit & fundamentum. Particulas etiam *Hum* & *Om*, eo quo diximus modo & sensu, explicandas esse, infra demonstrabimus, non autem esse idolum *O Manipa*, quod voluit Kircherus, nec *Manetem haeresiarcham*, quod voluit P. Augustinus Antonius Georgius, nec *magicam virtutem* significare, quod voluit P. Horatius Pinnabillensis, nec invocationem christianam *Kyrie eleison* continere, quod voluit la Croze, & Bayerius; neque *arbustum* aliquod significare, quod somniavit auctor disquisitionum philosophicarum, sed omnino ad textum Genesis referri: *dixit Deus*: ut fiat, & factum est, eumque corruptum, depravatum, ac fabulis contextum esse, infra invicte demonstrabimus.

D 2 mus

(1) Similem confabulationem inter Deum creatorem & Lunam habitam fuisse in principio mundi credunt & docent recentes Iudaei in Talmud tractatu Cholin *cap.* 3. ex Rabbi Simeone filio Pazzai. Vide *pag.* 139. libri: *Riti e costumi degli Ebrei confutati dal Dottore Paolo Medici, seconda edizione, in Venezia* 1742. apud Bartholi. Ibi dialogus inter Deum creatorem & Lunam ipsius Rabbi Simeonis verbis describitur.

Digitized by Google

Quamvis vero origo linguae Samſcrdamicae fabuloſa ſit, hoc nihil officit eius antiquitati, quin pro ea probat, qúia videmus fabulas veris hiſtoriis antiquiores eſſe. Non tamen deſunt argumenta multa, quae evincunt, linguae huius uſum in Indiis antiquiſſimum eſſe. Videatur in Plutarcho libro *de Iſide* vox Mitra vel Mithra, quae ab antiquis Perſis ad denotandum Solem, vel ut Q. Curtius *lib.*4. *cap.*13. ſcribit, ad ſacrum ignem denotandum adhibita fuit. Videatur in eodem Curtio *lib.*8. *cap.*19. vox Meron, & Nyſa (1). Inſpiciatur etiam inſcriptio in tabula marmorea Tauri Burgheſiani, quae exſtat in ſuburbanis aedibus Burgheſiae domus ad montem Pincium ſitis, & quam exhibet R. P. Eduardus a S. Xaverio inſignis operum Lactantii editor *lib. ſing. de mortibus perſecutorum pag.*46., quae ita ſe habet:

NAMA
SEBESIO
DEO . SOLI . INVICTO . MITHRAE

Videa-

(1) Meros, mons Indiae, ſub cuius radicibus eſt Niſa civitas conſtituta. *Ambrosii Calepini Bergomatis Lexicon ex optimis auctoribus collectum. Venetiis* 1535. Nyſa non tam mons, quam civitas in India eſt, a Libero patre, ut refert Stra bo, condita, carminibus poetarum celebratiſſima, quae ſita eſt ſub radicibus montis quem Mero (*dicendum Meru*) incolae appellant. Propert.

Indica Nysaeis arma fugata choris.

Idem Lexicon Calepini sub voce Nysa. A Diodoro Nyſa urbs Arabiae dicitur. Sed haec ibi fruſtra quaeritur, ut iam obſervavit de Paw in ſuis diſquiſitionibus philoſophicis. At Nyſa Indica ad montem Meru hodiedum exſiſtit, de qua vide mappam geographicam Rennelli Angli, & librum: *Aſiatick researches tom.* 1. *pag.* 258. *Meros is Said by the greeks to have been a mountain of India, on wich their Dionysos was born, and Meru is also a mountain near the city of Naishada or Nysa colled by the grecian geographers Dionysopolis, and universally celebrated in the Sanscrit poems*. Eadem aſſerit Sam. Schmidt in diſſert. gallice edita *de Aegyptiaca Colonia in Indias deducta*, quae diſſertatio ab academia proemio donata fuit. Haec adeo certa ſunt, ut etiam hodie auſtrales Indi devotionis gratia montem Meru inviſere ſoleant; ac proinde Deus Nyſae ſeu Dionyſus ſive Bacchus Nyſaeus bene ab hac Nyſa Indica denominatur, & ibi eius origo ſtatuenda eſt, ut etiam ſtatuitur ab Indis. Quare non Q. Curtium, ſed potius malam fidem ſuam perſtringant illi, qui in hac re perſtringunt Curtium. Deva *samscrdamice* Deus, Deiva divinus, unde graecum Dionyſus ſive Deus Nyſae, vel Divinus Nyſaeus, & Dionyſopolis dei civitas Nyſa, natalis urbs Dei Shiva, Siba Seba vel Sebaſii ſeu Bachi Nyſaei quem Graeci mentito nomine Iovis produxerunt ut bene obſervat Curtius lib.8. cap.19: *Inde Graeci mentiendi traxere licentiam Iovis semine Liberum patrem esse caelatum.*

Digitized by Google

Videatur Heraclides poeta *in* XII. *de Heraclea*, eum citante commentatore Aristophanis in comoedia cuius est titulus *aves*, ubi Dionysium seu Bacchum Indicum vocat *Sebasium ἀπὸ τῦ σεβάζειν.* Nempe *a bacchari.* (1), Cic. *lib.2. de leg.*, ubi ait: *Sebasius & quidam alii Dii, peregrini iudicati e civitate eiiciuntur*, & Plutarch. *lib. de vita Alexandri M.* ubi Calani Brahmanis nomen a Graecis corruptum fuisse asserit. Denique ut missos faciam antiquos, videatur in Niebuhr *tom.2.* vox Radya, & Nakshi Rushtram, quas ambas ipse ex ruinis Persepolitanis exscripsit. At si ego quidem has voces omnes Indicas & Samscrdamicas esse ostendero, ex hoc solo argumento, ut nunc de aliis taceam, mihi fides debebitur, linguam Samscrdamicam non solum in Indiis pervetustam esse, sed vocabula eius in Graeciam et Latium pervasisse. Atque ut a vocabulo *Mitra* incipiamus, ut hoc Indicae et Samscrdamicae originis esse ostendamus, illi, qui erudiri volunt, mecum vocabularium Brahmanicum Amarasinha dictum, de cuius antiquitate et authenticitate nullum dubium subesse potest, aperiant, et *cap. primo Sorgga varggam* nomen Mitra infallibiliter Solem significare videbunt. En ipsa nomina Solis: *Sùra*, *Sùrya*, *Aryama*, *Bhàskara*, *Tarani*, *Mitra*, *Grebabadi*, *Bhànu*, *Mabira*, etc. inde dici solet Mitra prabhà, splendor Solis. Sic dicitur in libro Sambhavam *seu genesi rerum.* Mitrende raeshmi polum

(1) Sebaziorum utique mysteriorum, iis, qui sacris initiantur, symbolum est Deus sinum pervadens: Deus autem iste draco est. Clemens Alexand. *Cohort. ad gent.* §.5.

Antiquitas canit, dicens: *Taurus draconem genuit & taurum draco.* Ipsa novissima sacra & ritus initiationis ipsius, quibus Sebadiis nomen est, testimonio esse poterunt veritati, in quibus nempe aureus coluber in sinum dimittitur consecratis. *Arnob. lib.5.*

Sebasium colentes Iovem, anguem per sinum ducunt. *Firmicus cap.2. de errore prof. relig.*

Deinde ...... quomodo per vim etiam in forma draconis, cum filia Proserpina concubuerit (Iupiter), ex qua filius ei Dionysius natus est ..., ait Euseb. *de praep. evang. lib.2. pag.71. edit. Oxon.*

De Shiva seu Sebasio, de serpente hoc, & de Bhadracàli seu Proserpina ista, denique de nativitate Shri Ramae, seu Bacchi aut Dionysii Indici toto agitur libro Indico *Ràmayánam* dicto, & ex eo, atque ex Pacunar poeta gentili Indico R. P. Ildephonsus *in Cod. manuscript. inter Codices bibliothecae S. Congreg. de Prop. Fide*, aliique. Unde Shiva vel Sebasius exhibetur apud Indos serpentibus amictus, vel serpentem manu tenens, quod vide in Niebuhr *tom.2.* Idem Shiva seu Sebasius tauro vehitur. Quid igitur reiecto originali libro Ràmayenam, obscuris Graecorum de Sebasio fabulis credam, & hoc numen Graecum, Aegyptium, Persicum, aut Romanum esse existimem? Certe nisi originem huius numinis & illius mysteriorum clarius & certius Indis Graeci exhibeant, ab Indis illud accepisse, semper credam.

Digitized by Google

lum cellāde vanam pukán, *ne Solis radii ipsum molestarent*, *silvam subintravit*. Mitra significat etiam amicum, de quo vide lexicon Samscrdamicum R. P. Iohannis Ernesti Hanxlesten linguae Samscrdamicae peritissimi viri sub voce *Mitra*, item dictionarium Excellentissimi D. Pimentelii Archiepiscopi Cranganorensis, et lexicon P. Biscoping. Ratio est ducta a paritate, quia ut Sol lucet, urit, calefacit, et fovet, ita amici munia sunt lucere, urere, calefacere, et fovere. Mitra vero scribendum est sine additione litterae *h*, quam a Graecis additam fuisse credo, ut corrupta etiam fuere ab iisdem alia Indica vocabula, quod Plutarchus loco supra citato fatetur. Male ergo erroris insimulatur Thomas Hyde, quod Mitra amicum significare dixerit, et peius faciunt illi, qui hoc nomen non nisi Aegyptium esse posse, dicere sunt ausi, quos vide in Alphab. Tibet. *pag.* 79. 84. *& sequentibus*. Iam nunc si Shiva tertius Deus Trinitatis Indicae ignem significat et Solem, ut ex epithetis, quae eidem in Amarasinha tribuuntur, certissime colligitur, atque si hoc ipsum nomen Shiva nostris etiam temporibus a diversis Europaeis corruptum et male scriptum fuit, ita ut aliqui more linguae Gallicae proprio Chiva, alii Siba, alii Shiv, alii Seba, et aliqui Angli Shiw, vario denique modo, quod iam Sonnerat *tom.* 1. *art. Chiva* observavit, illud scriberent; quid ni et antiqui Shiva, Seba, Siba, Sebe, et Latino more Sebesius, Sebasius vel Sebazius scribere potuerunt? Nomen seu vocabulum *Nama* Indicum et Samscrdamicum esse, quis est modo, qui nesciat (1)? En exempla: Shri Gaᵉnavadiè Namá. Genesae Deo adoratio; quae prima est invocatio seu adoratio in capite libri Bhágavadam. Namá Guru. Magistro adoratio. Shiváya namá. Shivae Deo adoratio. Nama Pida, patri adoratio. Nárayena nama, Deo Vishnu adoratio. Deva deváya namo namá, Deo Deorum adoratio. Quas formulas vide in capite fere omnium librorum Indicorum, in Alphabeto Malabarico Grandonico *pag.* 20., et in dictionariis supra citatis. Est ergo sensus inscriptionis Burghesianae supra allatae: Nama Sebesio: adoratio Sebesio, seu Shivae Deo Soli et vere invicto Mitrae. Multa sunt, quae hunc sensum evidenter evincunt; nam *primo* numen illud dicitur fuisse pere-

(1) Vocabulum Nama sub eadem significatione adhibetur a Tibetanis, quod vide in alphab. Tibet.

peregrinum a Cicerone loco sopracitato; proinde si numen Sebesius dictum, peregrinum erat, quid ni & inscriptio & vocabulum *Nama* sit peregrinum? *Secundo* Shivae Indici Dei vectura & symbolum est taurus vel bos, quod eius statuas & icones inspicientibus patebit. *Tertio* Shiva Indicus nempe ut destructor, etiam Bacchus est, quod nos alibi demonstrabimus. Iam vero Diodorus *lib.4. historiae fabul.* de Dionysiis tractans haec habet: *Traditur quoque alter prior aetate fuisse Dionysius quem aiunt ex Iove natum a nonnullisque appellatum Sebasim.* Quod admirabilius est, taurus Dionysiacus apud Graecos vocatur Κάλον Kálon, & bos vel taurus Shivae Indici Dei dicitur Kála, bos nempe vel taurus. Unde ait Gentianus Hervetus commentario in Clementis Alexandrini Protrepticon edit. Venetae pag.9: *Ex ea natum Sebasim seu Sebazium aut Zagraeum, qui idem est quod Dionysius.* Et infra: *Bubulcus ergo taurum significabat, ferula Dionysium. In Graeco autem contextu est* Κάλον &c. Positis ergo his omnibus indiciis, quid aliud est inscriptio illa Nama Sebesio, nisi adoratio Sebesio, id est Shivae Deo Indico, Seb, Seba, Siba, Sib, &c. hodiedum a multis corrupte dicto? Aliam fortassis dant huic inscriptioni interpretationem Maffeius & Philippus a Ture, qui singulari dissertatione hoc prosecuti sunt, ut idem loco citato notat R.P. Eduardus, & *in Alph. Tibet.* doctissimus P. Giorgius. Verum Persicum, aut Latinum numen ipsos effinxisse censendum est, quia Indicas inscriptiones ipsi numquam viderant. Unde etiam vocabulum Nama esse putaverunt Lunam, quo absurdius nihil dici potest. Meron, & Nysa, id est, montis Meru, & civitatis Nysae Indicae vocabula a Graecis corrupta, hodiedum in Indiis exsistentem montem Meru, & civitatem Naysada vel Nysadaburam esse, probant Calcuttenses Angli in disquisitionibus Asiaticis *tom.1.pag.258.*, & quamvis ipsi non probarent, vocabularium Brahmanicum Amarasinha *cap.* Sorga varggam inspicere sufficeret. Nam ibi Meru, mons Meru habitatio Dei Shiva seu Dionysii scribitur, & ex mappa geographica *Renelli* facile constabit, Nysam seu Graecorum Dionysopolim eamdem esse cum Naysada, Naishada vel Naysada buram, quod ad litteram urbem Nysa sonat, *buram* enim vel *buri* in lingua Samscrdamica civitas est. Quod vero ad Rádyab, Nakshi

Rush-

Digitized by Google

Rushtam, & alia, quae a Niebuhr afferuntur, attinet, Rádya absque dubio Indicum nomen eſt, quod regem ſignificat; ſic Rádja putra filius Regis; Vettata Rádja, Rex Tannor. &c. Rushtam corruptum eſſe puto, & ſcribendum Ráshtram, nempe regnum quod centum oppida habet. Ita enim huius vocabuli ſignificatio affertur in vocabulario Amaraſinha, & in dictionario P.Hanxleden. Ex quibus omnibus ſane bene colligitur, linguae Samſcrdamicae uſum vetuſtiſſimum eſſe, & vocabula eius etiam longinquas gentes & regna pervaſiſſe. Verum quidquid ſit de his, ſtatuae certe illae Deorum, Dearumque Indicarum, quarum meminit ex Bardeſane Porphyrius *lib. de Styge*, Freyer *Account of eaſt India and Perſia pag.*135., Thevenot *voyages des Indes pag.*221., Niebuhr *tom.*2. *pag.*42. *&* 43. & in deſcriptione templi inſulae Elephantae, & Chambers in *Aſiatick reſearches pag* 145. *& ſeq.*, non niſi hac lingua Samſcrdamica, & per vocabularium Samſcrdamicum Amaraſinha explicari, & deſcribi poſſunt; & quidquid aliis etiam Indicis linguis nationalibus attingitur, pervertitur, corrumpitur, intricatur. Quod ſane non fieret, ſi lingua Samſcrdamica antiquiſſima et ſtatuis illis coaeva, aut illis anterior non eſſet. Quid quod? inſcriptiones antiquae, quas in cupreis laminis repertas exhibent Calcultenſes Angli, omnes ſunt hoc Samſcrdamico ſacro idiomatae ſcriptae, quod inſpicientibus manifeſte patebit. Libri denique Brahmanici liturgici et vetuſtiſſimi hoc uno idiomate ſunt conſcripti. Adde his inſuperabilem illam pertinaciam Brahmanum pro conſervatione huius linguae, et religionis veteris, quam ne amittant, amittunt potius vitam, ut ego in ultima perſecutione annis 1787.1788. et 1789. a Tipu Sultan Bader contra Brahmanes excitata aperte vidi. Quae ſane omnia ſuadent linguam hanc antiquiſſimam eſſe, et a Brahmanibus maximi haberi. Quis enim adeo ſtultus ſit pro eo mori, & iacturam vitae, bonorum, prolis, et dilectarum coniugum facere, quod non amet, aut cuius poſſeſſio cordi non ſit?

V. His itaque breviter pro antiquitate huius linguae poſitis, iam ad eius maternitatem et extenſionem tranſeamus: Theophil. Sigefrid. Bayer. *tom.*1. *Theſaur. epiſtol. La Croz pag.*18. quem citat R.P. Giorgius praef. in Alphab. Tibet. *pag.*VI. de Tibetanis litteris ſcri-

Digitized by Google

ſcribens ait : *Tangutica elementa a Brahmanibus eſſe accepta eodem tempore, quo ſuperſtitio Indorum ſeptentrionem Scythaſque pervaſit*. La Croze *epiſt*.42. ad Iohannem Chamberlaynum in eamdem pergit ſententiam : *Vetuſtiſſimae Brachmanum litterae vix aliunde, quam a Perſis, aut ab Aſsyriis repeti poſſunt. Ceterorum vero Indorum litterae ab iis derivantur, quas Hanſcrit* (voluit dicere Sanſcrit) *appellant, quibus Brahmanes utuntur, quod & ceteras Indorum gentes ſuperſtitiones ſuas ab iis hauſiſſe appareat, Xacamque, qui vanis religionibus orientales plagas obligavit, inter Brachmanes educatum, multa confirment*. Nolumus hic contra La Crozium litem movere, an nempe Perſae a Brahmanibus aut hi a Perſis vetuſtas ſuas litteras acceperint. Mihi illud primum probabilius eſſe videtur, neque ad hoc aſſerendum ſolidae rationes deſunt. Deinde La Crozius ſaltem notare debuerat quaſnam litteras Brahmanes a Perſis acceperint. Ego enim litteras & linguam in Aſia vetuſtiorem Samſcrdamicâ dari non facile ſvadeor. Certe liturgicas litteras & liturgicam Brahmano-Samſcrdamicam linguam apud Tibetanos antiquitus obtinuiſſe ſtatim probabo, nemo autem nunc negat Tibetanam gentem antiquiſſimam eſſe. En quid habeat R. P. Giorgius in Alph. Tibet. *pag*.291: *In Indias teſte S. Epiphanio navigavit Scythianus. Indorum errorem, quem vocat S. Ephrem de duobus principiis, a Brahmanibus didicit : ex India demum* IV. *libros, ut eſt apud Archelaum, aſportavit ... erant iſti Brahmanica lingua conſcripti, erant & illi, ſi Aſſemanium de hac re diſſerentem audiamus*; & ſupra: *In Indoſtan tenet Samtapoutra annos fere quatuor. Audit ibi Brachmanem Lecin* (ſcribendum eſt Lekshen) *eoque tradente apprehendit alphabetum tercentum ſexaginta quatuor litteris conſtans; his mercibus dives Tibetum regreditur, ſed cum alphabetum numeroſum nimis, & intricatum, & arduum videretur, rogavit Rex, ut aliud novum captu facilius conderet, illudque modernum compoſuit*. Nequaquam heic mihi eſt animus de epocha qua Samtapoutra inter Tibetanos apparuit diſputare. Putra, aut Gallico modo ſcriptum poutra, in lingua Samſcrdamica filium ſignificat; ita ut ſamta putra, *filium Samta* dicere velit. Quod Indicum nomen, & inſtitutorem illum Tibetanae gentis Indicum fuiſſe probat, adeoque Scythiano alienigenae minime convenit, nec proinde ad primum aerae vulga-

ris saeculum tuto refertur. Ast quidquid de hoc sit, nos alia dissertatione Deo favente demonstrabimus, Tibetanam religionem, ac proinde etiam linguam liturgicam, iam anno 1400. ante Christum natum Indicam, Brahmanicam, Samscrdamicam fuisse, ac proinde linguam hanc, de qua agimus, non solis Indiae limitibus contineri. Et certe ut nunc de conformitate dogmatum taceam, Tibetanae liturgicae orationes & invocationes Samscrdamicae sunt. En aliquas. Videatur in primis in Alphabeto Tibet. *pag.* 501. epistola supremi Lamae ad P. Horatium Pinnabillensem scripta. ༄༅།། ན་མོ་གུ་རུ། ༔ Namo Kuru, adoro magistrum. Haec adorationis formula est, quae tum a Tibetanis, tum a Brahmanibus cuique scripturae praeponi solet. Hanc Brahmanes ita scribunt: നമോഗുരു vel നമഃഗുരുഃ namo Guru, vel nama Guru. Id est adoretur Ganesa vel Gaᵉnavadi Deus sapientiae & scientiae, non autem Sciaka, ut voluit ibidem R. P. Georgius. Heic iam vides, loco *g* a Tibetanis *k* poni, quae corruptio est linguae Samscrdamicae, hodiedum in Brahmanicis libris in toto suo vigore exsistentis. *Pag.* 513. Tibetanus Rabgiam-bá Nga-vang ita scribit: ༄༅།།ཨོཾ་མ་ཎི་པདྨེ་ཧཱུྃ།། Hom Mani Peme hum. Et postea: །ཨོཾ་ཤཀྟི་ཤུདྡྷཾ། Om-Xa-thi Si-than. Hae duae adorationis formulae manifeste ex his Samscrdamicis corruptae afferuntur: ഹും മണിപത്മേ ഹും *Hum, Mani Padme, hum*. ഓം ശക്തി ശുദ്ധം *Om, Shakti Shudham*. Nempe *Hum*, nonne Mani linguam Padme in Nymphaea? *Hum* nonne? In hac prima orationis formula loco ultimi *hum*, *om* poni debuit, atque tunc vere sensus ille prodit, qui reliquis verbis debetur. Sic Hum Mani Padme, om. Nonne Lingam in Nymphaea? Om, omnino, ita, amen. Huius propositionis sensum hunc, nec alium esse, nos infra demonstrabimus. Secunda vero adoratio-

nis

Digitized by Google

nis formula supra allata, est: Om! Shakti Shudham. Om! id est imperative optative, fiat, omnino sit, amen, fiat. Shakti Deà nempe Shivae Dei uxor Párvadì vel Bhavàni Shudham, sanctà sit! seu Shakti Dea sancta sit, adoretur, amen. Ex his & aliis oratiunculis Tibetanis, quas infra clarius exponemus, liquet idioma Samscrdamicum saltem quoad res liturgicas, in Tibeto semper obtinuisse, & hodiedum obtinere. Et quidni obtineret, quando Alphabetum Brahmanicum tercentum sexaginta quatuor litterarum in Tibetum asportatum fuit? Quod quidem Alphabetum quamvis a populo adoptatum non fuerit, evidenter tamen constat ex his oratiunculis liturgicam Samscrdamicam linguam, vel sub ipso illo moderno Alphabeto Tibetano in Tibeto permansisse. Ceterum maternitas & extensio linguae Samscrdamicae manifestior fiet, si in uno Indico vocabulo exemplum, & quidem relative ad Indicas nationes afferamus. Sit itaque

EXEMPLUM

1 ഗണപതി Gaᵉnavadi, dominus, praeses coetuum, congregationum.

2 ഗണേശഃ Ganésha, vel ganésa, dominus coetuum.

3 വിനായകഃ Vináyaga, magnus Dominus.

4 വിഘ്നരാജഃ Vighna rágia, rex impedimentorum.

5 ദ്വൈമാതുരഃ Dvaymádura, duas matres habens.

6 ഏകദന്തം Egadandam, unum dentem habens.

7 ഹേരംബഃ Héramba, vastum corpus habens.

8 ലംബോദരം Lambódaram, magnum ventrem habens.

9 ഗജാനനഃ Gaegiánana, vultum elephantis habens.

Haec omnia unius Dei Ganésha nomina sunt, quae ipsi in vocabulario Brahmanico adscribuntur. *Primo* vocabulo utuntur

Digitized by Google

Malabarenſes; *ſecundo* Indoſtani, Nagarici ſeu Nepalenſes, Telugici, Maráſtici; *tertio* Tamulici, Mayſſurenſes, Madurenſes, Tanjaurenſes, finitimi Malabarenſes: vocabulum ubique diverſum idem tamen ubique ſubiectum ſignificat, *quarto*, *quinto*, *ſexto*, *ſeptimo*, *octavo*, *nono* promiſcue eruditi utúntur in poematicis ſcripturis, & haec vocabula raro a populo uſurpantur. Ita in omnibus aliis nominibus propriis, & appellativis uſufieri ſolet. ഗണപതി Gaenavadi apud Indos magnum, ubique cognitum, ubique adoratum eſt numen. Hoc alii vulgari ſermone Polleyar appellant. Deus eſt ſcientiarum, ſapientiae, conſilii, fati*, matrimonii, numerorum, ſeu computi, & rationum, praeſes cuiusvis honeſtae, & negotia pertractantis congregationis. Fati, maleficii, malae ſortis, iniquae fortunae impedimenta ponit, & ſi adſunt mala, ea tollit, bonum promovet, et malos genios expellit. Mus enim ſive glis, cui numen hoc inſidet, Titan, daemon, ſeu malus genius eſt, in murem transformatus, quem hic ſapientiſſimus Deus devicit, coercuit, & ſibi ſubiecit. Caput elephantinum ſapientiam & prudentiam; proboſcis vires, fortitudinemque ad tollenda mala denotat. Nomen huius Dei ab Indoſtanis characteribus Vanárenſibus गणेश Ganéſa vel Ganésha ſcribitur. ഗണ Gana coetum, numerum, computum, ſeu unius rei aggregatum ſignificat, പതി Vadi, vel Badi dominum. Quod etiam ſignificat ഈശ isha, vel iſa. Ex his ergo vocabulis hoc nomen componitur; unde ഗണപതി dominus coetuum, ſeu congregationis hominum, qui de negotio aliquo deliberant. ഗണേശ Ganésha, eliſa ultima *a* vocali nominis Gana, & mutata ſecundum regulas grammaticae vocali i ſeu I, ſequentis nominis isha, fit Ganésha; quod itidem dominum coetus denotat. Sic സൎവ്വ ſarva, ഈശ isha iungendo, facta eliſione & mutatione vocalium ultimae primi vocabuli, & pri-

& primae ultimi vocabuli, fit സൎവ്വേശഃ Sarvésha, univerſi Dominus. Ex hac etymologica huius vocabuli analyſi iuxta regulas grammaticae facta, iam recte argues, nomen Gunnis, quod Niebuhr *tom.2. pag.32.* ad hunc Deum deſignandum affert, veram corruptionem eſſe ab infima baiulorum, & piſcatorum tribu, ab idiotis & linguae ſacrae imperitis hominibus factam. Talia vocabula corrupta infinita adfert Sonnerat, Anquetil du Perron, & alii multi, qui ſine cognitione linguarum Indicarum in Indiis ſunt verſati, & corruptas ſuas merces poſtea plenis manibus Europaeis vendiderunt.

Ex his colliges ſecundo, cur omnes Indi eruditi, & omnes gentiles amanuenſes in principio ſuarum ſcripturarum hoc numen ſemper, tamquam in ipſo aditu & limine ſui operis ſalutent, invocent, & adorent. ശ്രീഗണപതയെനമഃ Shri Ganavadaye namá, adoratio beato Ganavadi Deo. Et Indoſtani, ſeu Indi Septentrionales: Hum Namà Shiddam, adoratio ſancto, id eſt beato Ganéſa Deo. Colliges tertio: ſignum . , vel . , vel , ideo omnibus Indicis ſcripturis praeponi, quia proboſcidem elephantis, ſeu Deum Ganéſa ſignificat, & eum repraeſentat. Signum ergo illud, ſignum adorationis, & ſcribae in hunc Deum demonſtrandae venerationis indicium eſt, quod gentiles apponunt in capite cuiusvis ſcripturae, ut opitulante Deo conſilii Ganésha, recta ſapientiae & prudentiae regula in ſcribendo obſervetur, & mali genii, malae tentationes ac mala conſilia a ſcripturis abſint. Cuius itaque ſtomachum non moveant haec ſigna a Miſſionariis quoque adhibita, dum ea paſſim, in alphabeto Indoſtano, & Tibetano depicta, & deſcripta videt? Denique colliges quarto, verum eſſe hoc, quod dicimus; linguam nempe Samſcrdamicam omnibus Indiae populis ſacram eſſe, & in ſuo cultu religioſo ubique, & ab omnibus adhiberi. En ad huius rei confirmationem plura exempla:

VO-

Digitized by Google

VOCABULUM

Samſcrdamicum maternum	Indoſtanum	Malabaricum	Tamulicum
ദണ്ഡം danda	dand	dandam	da^c^ndam
baculus			
കന്യ kanya	kanya	kaní kanya	kaní
virgo.		kanyaga	kumari
കാരണം kárena	kár	káranam	karenam.
cauſſa.			
ഇവം iva	iw	ivam	ivam
ſimilis &c.			
തപസ്സ tabaſſa	tapesja	tabaſſam	tavaſſam
contemplatio			
ശുദ്ധം ſciudha	ſcidd	shudham	ſciuddam
ſanctus purus			
വേദം véda	béd	védam	védam
lex			
വൈരി vairi	beeri	vairi	bairi
inimicus			
ബ്രാഹ്മണം Bráhmana	Brammhan	Bráhmanen	Birâmanen
ശാസ്ത്രം sháſtra	sciáſtr	sháſtram	tciáſtram
ſcientia			
സർപ്പം ſarpa	ſarp	ſarpam	tarpam
ſerpens			
സ്ത്രീ ſtrí	iſtri	ſtrí	ſtrí
mulier			

ന്യായം

സ്തനം ſtana mamilla	aſtan	ſtanam	tanam
അർത്ഥം artha explicatio	arth	artham	arttam
ധർമ്മം dharma virtus bonum opus.	darm	dharmam	darmam

Ita argumentare de reliquis vocabulis non ſolum Indoſtanis, Malabaricis, Tamulicis, ſed etiam de Talenganicis, Maráſticis, Bengalinis, Canarinis &c., quae omnia inter ſe conveniunt adeo, ut ille, qui bene ſacram & litteralem Samſcrdamicam linguam callet, facile omnia alia gentilitia idiomata intelligat. Omnia enim ab illa deſcendunt, ut facile quis perſuaderi poterit, qui grammaticas & vocabularia harum linguarum nationalium inſpexerit, inter ſe contulerit, aut plures Indicas nationes linguae ſacrae peritus loquentes audierit. Ex quo ſane infertur, quemadmodum lingua Latina Italicae, Gallicae, Hiſpanicae, Luſitanicae, ita Samſcrdamicam reliquarum nationalium Indicarum linguarum matrem, & fontem eſſe. Perſicam modernam, Arabicam, Tibetanam vulgarem aliaſque excipias, quae aliunde in Indias illatae ſunt, & adventitiae ſunt, neque aliquam cum Samſcrdamica connexionem habent. Non loquor autem de infima ac ultima abiectiſſima plebea harum gentium lingua, quam v. g. ut in Italia peculiarem & vernaculam Genuenſem, Venetam, Bononienſem, Mediolanenſem conſideres, ſed de lingua paullo cultiori, & quae ab eruditis in ſcribendis litteris, ac a gravioribus viris in pertractandis negotiis adhiberi ſolet, & gentilitia alicuius loci, & populi lingua dicitur. Alia enim plebea & infima baiulorum ac piſcatorum lingua, quae ubique corruptiſſima eſſe ſolet, cuius originem & derivationem quaerere, parum noſtra intereſt, neque huius eſt noſtrae diſſertationis ſcopus. Malabarenſes reiecto manco illo linguae Maleyáimicae vulgaris alphabeto, quod 23. litteris conſtat, nunc iam univerſim alphabeto Granthamico ſeu Samſcrdamico utuntur, ac proinde omnia vocabula bene, & abſque corruptione plerique ſcribunt. Tamulici alphabetum ſuum mancum

Digitized by Google

cum esse videntes, nec rite vocabula Samscrdamica absque corruptione exprimi posse intelligentes, ad defectum illum quoquo modo tollendum, octo Granthamicas litteras in suum alphabetum gentilitium populare inseruerunt, & hae sunt: ska, sta, stra, sna, sva, sma, ksha, & sha vel sza lene, quas vide in *Grammatica Damulica R. P. Beschi Tramgambariae typis Missionis Danicae impressa pag.* 30. §.VI. *de litteris Grandonicis*. Alphabetum Tamulicum etiam adfert Bartholomaeus Ziegenbalg, Sonnerat *tom.* 1. *cap. de linguis Indicis*, Encyclopaedistae *tab.* 20. *editionis Liburnicae*, & plura illius exemplaria manuscripta asservantur in bibliotheca regia Parisiensi, ac bibliotheca S. Congregat. de Propaganda Fide, in qua etiam exstat *num.* 10. Alphabetum Talenganicum, quod nos infra adferemus. Haec itaque de maternitate linguae Samscrdamicae dicta sunto, quae tamen clariora fient infra, ubi vocabula plura liturgica omnibus Indicis nationibus communia explicaturi sumus. Nunc itaque ad explicanda signa, puncta, voces, & formulas, quae scripturis Indicis praeponi solent, transeamus; ad quod intelligendum necessario aliqua sunt praenotanda, ex quibus deinde certae illationes fieri possint.

Primo itaque notandum est, aliquos veteres philosophos ignem, alios terram, alios aquam, alios haec tria elementa simul omnium rerum principia statuisse. *Thales*, ait Plutarchus (1) *principium rerum esse dixit aquam. Videtur etiam princeps philosophiae hic fuisse, & ab eo secta Ionica nomen duxit... Anaximenes principium rerum pronunciavit esse aerem, ex quo omnia nascantur, suoque in eum redeant interitu. Ita inquit, anima nostra aer est, quae nos temperat: totumque mundum spiritus, & aer continent ... Pythagoras rerum principia censuit esse numeros, eorumque inter se sive proportiones, sive concinnitates, & ex utrisque composita elementa, quae geometrica dicuntur . . . Heraclitus & Hippasus Metapontinus ignem omnium esse rerum principium perhibuerunt. Omnia enim dicuntur ex igne nasci, & in ignem resolvi; porro mundum & omnia corpora igni consumptum iri in conflagratione universi, ita ignem principium esse, ex quo exsistant omnia, & finem, in quem omnia recidant... Empedocles quatuor dicit elementa, ignem, aerem, aquam terram*

(1) De placit. philosoph. *lib.* 1. *cap.* 3. *edit. Parisiis apud Gabr. Buon.* 1572.

Digitized by Google

terram. *Duo autem principia*, *amicitiam*, *&* *discordiam*, *quorum hoc uniat res*, *alterum discernat*. *Sic autem ait*: radices primum rerum tibi quatuor edam, Iupiter aethereus, Iuno vitalis, ad hos Dis, & Nestis lacrimis humanos quae rigat alveos. De Heracliti sententia confer Aristotel., Laertium, Sex. Empir., Ciceron. *lib.* II. *de finib. cap.* V., de Thalete confer Laertium, Stobaeum in *Ecl. phys.* Ante Thaletem opinionem de aqua secuti fuere Homerus *Iliad.* 14. *v.* 245., & Hesiodus scholiasti suo aquam rerum principium posuisse visus est, unde ait: Quam opinionem Thales Milesius postea usurpavit, ac Pindarus etiam quum ait: *Olymp. od.* 1. *praestantissimam rerum esse aquam*. Hanc opinionem de elementis veteres habuisse Brahmanes, auctor est Strabo, qui ex Megasthene, qui Brahmanes sub Ptolem. Philadel. anno circiter 250. ante C. n. in ipsa vera India inviserat, *lib.* 15. *geogr.* haec affert: *De multis vero cum Graecis sentire* (nempe Brahmanes) *ut quod mundus sit ortus*, *&* *interiturus*, *&* *sphaericus*, *&* *quod administrator & conditor eius Deus universum eum pervadat*. *Universarum rerum primordia diversa esse*, *mundi autem aquam*, *&* *praeter quatuor elementa quintam quamdam naturam esse* (nempe aetherem) *ex qua caelum astraque constent*, *de semine*, *de anima*, *aliisque similia eos dicere*; *texere etiam fabulas quasdam*, *quemadmodum Plato de immortalitate animae*, *&* *de iudiciis*, *quae apud inferos fiunt*. Porro ulterius hoc notandum, quod ex veterum sententia etiam adfert Lactantius (1): *Heraclitus ex igne nata esse omnia dixit*: *Thales ex aqua*. *Substantia ignis calor est*: *aquae humor*; *alterum quasi masculinum est*, *alterum quasi femininum*: *alterum activum*, *alterum patibile*, *ideoque a veteribus institutum est*, *ut sacramento ignis*, *&* *aquae nuptiarum foedera sanciantur*, *quod fetus animalium calore & humore corporentur*, *atque animentur ad vitam*. Solem, lunam, plantas, & haec ipsa elementa terram, aquam, ignem, aerem ab antiquis culta & sub variis nominibus adorata fuisse, idem tradit Lactantius toto libro divinarum institutionum. Idem docet S. Scriptura in pluribus locis, ubi manifeste ait, *militiam caeli*, id est solem, lunam, & astra, ac elementa, non solum a gentilibus, sed etiam ab

F ipsis

(2) De origine erroris *seg.* 18. 19. 20. 21. Romae 1756. apud Angelum Rotilium. Confer etiam Clement. Alexand. lib. cohortat. ad gentes.

ipsis Israelitis subinde adorata fuisse. A Brahmanibus solem, lunam, astra & elementa adorari nullum dubium superest. Soli & planetis ipsi sacrificant, & arietem immolant (1) vocaturque illud solemne sacrificium *yágam*. Lunae sacrificium *somayágam*, in quo potus ex herbis confectus bibitur. Terram apud ipsos Deum Brahmam esse, Vishnu aquam, Shiva ignem, nempe ut generatorem & destructorem rerum omnium, nos alia dissertatione proxime typis edenda defendemus. Unde apud Nonnium Panapolitam in Dionysiacis, dum Bacchae a Deriada Indorum Rege captae ad suplicium ducebantur, una ex iis inconcussa alterna dicebat voce (2): *audivi*, *quod Indis Deus sit terra & aqua*, *neque frustra aliquando hoc dicitur*, *utrique in me armati sunt concordes*. Hi vero Dii nempe terra, aqua, ignis, ut apud Aegyptios elementa, *mares & feminae* esse dicebantur, saepe in Indiis sub utraque specie, nempe *maris* & *feminae* simul repraesentantur, aut ex mare in feminam vel vice versa transformati & mutati dicuntur, quin & simul concubuisse, filios genuisse, simul pugnasse, tum iterum ad concordiam rediisse inducuntur. Ita apud Porphyrium *libro de Styge* Brahmae Dei statua ex Bardesane descripta, ex uno latere marem, ex altero feminam repraesentabat. Et *tom.2.tab.6.* in Niebuhr (3) Shiva Deus ut generator & destructor, id est ignis sub utraque specie maris & feminae simul exhibetur in antiquissimo delubro insulae Elephantae prope Bombaynum. In eodem Niebuhr *tab. quinta*, & in Sonnerat *tom.primo* Deus Brahma, Vishnu, & Shiva, id est terra, aqua, ignis, quasi in uno corporis trunco compacti, & unum caput cum tribus faciebus habentes exhibentur, ut per hanc figuram, quam Brahmanes *Tritvam*, *Tetradeyam* seu trinitatem appellant, demonstretur, ex terra, aqua, igne omnia generata fuisse, & hos tres Deos esse, per quos mundus & res visibiles omnes fuerint creatae. Unde hae tres personae allegoricae secundum multos Brahmanes

(1) De sacrificio yágam confer ea quae affert R.P. Norbertus Cappuccinus Pondicerensis in cod. manuscript. cap. *dell'ordine di Brahmatcíari*, *de initiatione Brahmanum*, vocabularium Brahmanicum Amarasinha sect. *Brahma varggam*, & cod. manuscript. P. Iohannis a Britto.

(2) Nonni Panapolitae Dionysiaca, latine reddita per Eilhardum Lubinum cum lectionibus Gerardi Falkenburgii. *Hanoviae* 1605. lib.34.

(3) Niebuhrs Reisebeshreibung nach Arabien, und anderen umliegenden Laendern. *Kopenhagen* 1778.

Digitized by Google

manes tres divinas potentias ſeu virtutes principales veri & ſummi Dei repraeſentant, nempe Brahma Deus creandi potentiam, Vishnu Deus creata conſervandi, Shiva vero Deus creata deſtruendi. Id quod a Brahmanibus lingua ſacra Samſcrdamica dicitur: സൃഷ്ടിസ്ഥിതിസംഹാരം *ſrshti ſtidi ſambáram*, *creatio*, *conſervatio*, *deſtructio*, quae nempe per elementa fit, ita ut Brahma ſit terra, Vishnu autem, qui creata conſervat, ſit aqua elementum, Shiva vero Deus qui deſtruit, ſit ignis, qui tamen ſaepius in libris & fabulis Brahmanicis & generans ſimul & deſtructor eſſe inducitur. Quare tres iſti Dii ex mente Brahmanum Vishnuvitarum, & Shivenitarum non ſunt tantum perſonificationes trium praedictarum virtutum ſeu attributorum divinorum creationis, conſervationis, & deſtructionis omnium rerum, id quod putavit de Paw (1) aliique; ſed ut ex libro Brahmanico Amaraſinham manifeſte evincitur, tres iſti Dii tria elementa terra, aqua, ignis ſunt, qui in viros, feminaſque mutati fuiſſe, ſimul concubuiſſe, ſimul pugnaſſe, & generaſſe ſaepenumero in Brahmanica mythologia dicuntur. Unde ſecundum ſectam philoſophicam & religioſam Vishnuviticam Vishnu in feminam mutatus cum Shiva Deo ſuo fratre concubuit, ſeu calor ignis & humor aquae rerum omnium principia ſimul coiverunt, & inde ennatum eſt Lingamicum portentum, ſeu phallus in yoni vel matrice exſiſtens, certiſſimum, & vetuſtiſſimum naturae generantis ſymbolum, quod hodiedum Indi penſile ex collo gerunt, & quod Tibetani, pariter Máni vocant, ex cingulo, vel collo appenſum gerunt, & ut Indi adorant (2). Secta vero Brahmanum Shivenitica Deum Shiva ſeu ignem rerum omnium principium eſſe ait & hunc cum uxore ſua Bhavani ſeu cum natura coiviſſe, atque inde omnia creata & producta fuiſſe. Unde etiam haec ſecta naturam, ſeu principium rerum omnium per *Lingam*, & per *yoni* ſeu per ma-

 tricem

(1) Recherches Philoſophiques ſur les Egyptiens, & les Chinois, *a Berlin chez Decker* 1773.tom.2.ſect.7. *de la religion des Egyptiens*.

(2) Vide de Lingami inſtitutione Sonnerat *tom*.1. R.P. Norbertum *in manuſcript*. *cod. art*. Lingam, & de ſecta Lingamica R.P. Ildephonſum a Praeſentatione Carm. Excal. in cod. manuſcr. biblioth. S. Congr. de Prop. Fide *num*.20. & in bibliotheca Regia Pariſienſi inter codices Indicos *num*.82. cod. corticeum Lingapouránam.

Digitized by Google

tricem Bhavani Deae, caloris nempe & humoris elementa repraesentat, & Lingam Deum, quem Shivam suum esse dicunt, adorant Brahmanes Shivenitae omnes. Unde ait Pacunar gentilis poeta apud P. Ildephonsum in codice citato *cap.* 1. *de creatione mundi*, & cap. 3. *de origine Dei Brahma*, *Vishnu & Shiva*. Mula adu muleciu triconamadil alavilennie ádi annàdi mudel mùnennu iruna Shacti Shivalingavum adinu oru munu urúvam ai tiringnu Ayen ennum adu Máli adu Shiven ennum. *In principio excrevit ficus arbustum Indicum Banana* (symbolum fecunditatis), *in hoc ab omni aeternitate, ab aeterno inclusus erat triangulus infinitus & immensus, in hoc triangulo exsistebat Dea Shacti seu Bhavani* (natura nempe, virtus, potentia generativa) *& Shivalingam*, (seu priapus Dei Shiva). *Disrupto ficus Bananae arbusto seu plantae illius trunco tres prodiere ex hoc triangulo, ex Dea* Bhavani *& ex Deo Lingam alii Dii nempe Brahma vel Ayen, Vishnu vel Máli, & Shiva Deus, tres fratres filii simul & mariti virtutis, potentiae, naturae seu Shakti Deae quae in triangulo simul cum Shivalingam ab aeterno exsistebat*. Ex quo proinde uti etiam ex libro Amarasinham invincibiliter probatur, tres illos Deos Brahmam, Vishnu, Shiva, terram, aquam, & ignem esse, haec elementa in Deos a gentilibus translata fuisse, & hos tres Deos creaturas esse, utpote qui ex triangulo rerum omnium principio, & ex Shakti Dea seu ex potentia, virtute, & natura nati sint. Quod sane dici non posset, si hi tres Dii divina tantum attributa personificata essent, quod & ego prius putabam, & alii putant multi. Porro in paucis illis Pacunar gentilis Malabarici poetae verbis supra allatis tota Brahmanica religio & philosophia, tota Pythagorae scientia, quam à Brahmanibus hauserat, tota denique Graecorum philosophorum doctrina fundatur. Incipit Pythagoras a triangulo seu a numeris, & figura geometrica, tum descendit ad elementa ut Brahmanes, & inde format primus ille Graecorum philosophus suum systema philosophicum & suam scholam Italicam. Sequitur eum Heraclitus, & Thales, sed in opinionibus, quas iam antea Brahmanes docuerant, & super quibus iam dudum apud Indos religio etiam publica fundata, & stabilita erat. Ingens hic copia & pene infinita disserendi materies se mihi offert. Sed vela con-

Digitized by Google

la contrahenda, & paucis omnino differendum est. De triangulo rerum omnium principio multa tradit Philo Iudaeus; hic triangulus, lotus flos, seu nymphaea a Brahmanibus Tâmara vel Padma dicta, Phallus seu Shivalingam cum yoni seu matrice Bhavani vel Shakti Deae, quae eadem & una est, sunt symbola universae naturae generantis, & omnia ex elementis producentis. Unde Indi ea adorant, venerantur, & ut diximus Shivalingam ex collo portant, ut id ipsum Tibetani ex cingulo. Regis Travancoridis insignia sunt: *triangulus*, *lotus*, & *buccinum*, seu concha marina, alterum naturae ex humore & aqua generantis symbolum. Rota seu ciacram, in qua duo trianguli inclusi sunt, buccinum, lotus, seu nymphaea, tamquam prima aquae & caloris productio, etiam insignia sunt Dei Vishnu, quae ipse manibus gerit. Ex loto & buccino generantur omnia, aiunt Brahmanes, & per rotam cum duobus triangulis Deus ille gyrat mundum, ut per continuam rotationem & gyrum, id est per continuam seriem generationum & corruptionum sibi invicem continuo succedentium mundus conservetur. Tibetani etiam lotum adorant, quod vide in opere *Asiatick researches tom.* I. *pag.* 243. & in Alph. Tibetano *pag.* 64. 129. 242. 163. In lotum, seu in yoni matricem Deae Bhavani, sive naturae universae redibunt elementa, seu semina rerum omnium, quando ex sententia Brahmanum in fine mundi omnia per aetherem seu ventum igneum consumanda sunt, quod Brahmanes tradunt in libro പ്രപഞ്ചസൃഷ്ടി Prabancia Srshdi, seu de creatione mundi, & ex sententia Pacunar P. Ildephonsus codice & loco supra citato, & Alph. Tibetanum *pag.* 194. 193. 120. 192. 592. Triangulum aram Brahmanum esse, pro symbolo supremi Dei haberi, hoc Bhavani seu Shakti Deae, naturae nempe matricem significare, denique ab Indis & Tibetanis superstitiose coli, locis nunc citatis in Alphabeto Tibet. idem docet eruditissimus & mihi summopere colendus vir R.P. Augustinus Antonius Georgius. Triangulum in summitate montis Meru situm esse, & ex eo tamquam omnium rerum principio omnes res emanasse, ex Pacunar etiam tradit P. Ildephonsus *lib.* 2. *de Kailâsam Dei Ishuara seu Shiva cap.* 4. Denique Plutarchus lib. *de Iside & Osiride* haec habet:

bet: *Aegyptios probabile est triangulorum pulcherrimo in primis comparasse universi naturam: qua comparatione etiam Plato in rep. videtur usus, ubi figuram nuptialem componit. Intelligendum est autem linea ad rectum angulum alteri insistente marem, basi feminam, subtendente prolem utriusque repraesentari, & Osirin esse principium, Isidem receptaculum, Orum effectum. Ternarius quippe primus est impar ac perfectus numerus &c.* Priapum seu Lingam ab antiquissimis temporibus non solum a Brahmanibus, sed etiam ab Israelitis cultum fuisse colligitur ex sacris paginis *lib.* 3. *Reg. cap.* 15. ubi vulgata ita habet v. 13. 14. 15: *Fecit Asa rectum ante conspectum Domini, purgavitque universas sordes idolorum, quae fecerant patres eius, insuper & Maacham matrem suam amovit, ne esset princeps in sacris Priapi, & in loco eius, quem consecraverat: subvertitque specum eius, & confregit simulacrum turpissimum, & combussit in torrente Cedron: excelsa autem non abstulit.* Idola Moloch & Beelphegor non solum ignem fuisse, qualis est Shiva Deus, sed etiam per taurum, quo vehitur etiam Shiva Deus, & per Lingam seu Priapum apud veteres gentes, & Israelitas repraesentata fuisse, ostendit eruditus vir Augustinus Calmet *dissertatione in Moloch idolum Ammonitarum*. Ex quo sane argues, quam vetus sit hic Priapi cultus, utpote qui iam anno 1400. ante Christum natum passim non solum inter gentes, sed etiam inter ipsos Israelitas obtinuerit, de quo confer *chronologiam Calmet*, *librum* 5. *Stromat.* Clem. Alex. & *annotationes* Gentiani Herveti *in Potrepticon eiusdem*, tum Diodorum Siculum *lib.* 1., Arnobium *lib.* 5. *adversus gentes*, ubi multa de phallo affert, Alphab. Tibet. de Lingamorum portentis Brahmanicis *pag.* 116. 117. 152., auctores Anglos in disquisitionibus Asiaticis *pag.* 250. & 254., Seldenum *de diis Syriae* & alios.

His itaque positis & stabilitis, ad explicationem signorum, vocum, & oratiuncularum gentilicarum, in quibus maxima pars gentilicae religionis continetur, descendamus. Antequam Brahmanes & Lahae Tibetani aliquid scribere incipiant, fere semper hoc signum 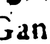 vel 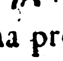 aut capiti scripturae apponunt. Hoc signum Dei Ganésha proboscidem significare, iam supra innuimus. Secundum signum quod apponi solet est hoc: vel V, vel vel , vel alia his similia, quae etiam in frontibus omnium

fere

fere idolorum pinguntur, & quae omnes Indi pariter in fronte vel pectore descripta gerunt, ac திருநாமம் *Tirunâmam* seu sanctum & divinum nomen appellant. De his signis multis disserit R. P. Norbertus Cappuccinus *in codice manuscript.* Sonnerat vero aliquos Brahmanes hoc signo in fronte insignitos exhibet. Vix ullum adest idolum Indicum in museo doctissimi & eminentissimi Cardinalis Borgiae, quod hoc signum sive in fronte, sive in vola manus descriptum non habeat. Hoc signum exhibetur in capite epistolae magni Tibeti Lamae, quoties aliquid de religione sua scribit, & voculam *Hum* praeponit. Hoc signum in sua scriptura Tibetana affert Rab-giam-ba Ngavang in *Alphab. Tibet. pag.* 513. *super vocula* Hom, & Om. Idem affertur *pag.* 506. *in explicatione* Hom. Signum etiam fere in omnibus Tibetanis videtur scripturis appictum, ita ut hi & Indi crimen aliquod sibi videantur committere, si unum ex his signis negligant in capite scripturarum. Quid igitur sunt haec signa tam sancta, & tanta virtute referta, ut hae gentes omnia in his signis auspicentur? Ultimum hoc Dei Ganésha, etiam a Tibetanis culti proboscidem esse ipsa conformatio huius figurae docet. Haec sola in hac re inter Tibetanos & Indos est differentia, quod illi proboscidem hanc inversam seu depositam, Indi vero erectam pingant. Haec vero variatio non est tanta, ut alicui dubitandi occasio esse possit. Nam nec proboscis elephantis, utpote res flexibilis, & quam elephas modo sursum, modo deorsum, modo complicatam, modo extensam, & erectam habet, eamdem semper conservat formam. Variant itaque in ea describenda Indi, nam Malabarenses eam ita describunt , Tamulici , Indostani vel . Quidni igitur ab his paullisper discrepent etiam Tibetani? Signa vero & alia his similia quid aliud sunt, nisi signa lingamica, seu signa symbolica turpis lingamici cultus, & ipsa repraesentatio generantis universae naturae, quae ex calore & humore omnia producit, & Shiva Deum cum Vishnu, seu ignem & aquam in natura coniunctam, aut Shiva Deum seu ignem cum natura vel matri-

ce Shak-

Digitized by Google

ce Shakti Deae copulatum exhibet ? Haec nempe est illa principii rerum omnium symbolica repraesentatio , quae nomen sanctum,& nomen divinum appellatur,quia principium rerum omnium, ipsam rerum naturam , & naturae huius auctorem exhibet Deum. Centum & amplius argumentis hoc stabilire possem , nisi gentiles omnes, ne ipsis adeo sexagenariis anibus exceptis, de hac re convenirent, & hoc ipsum, quod dico, dicerent. Quare vulgatum iam est inter Indicos Missionarios omnes, signa illa Vishnu Dei coniunctionem cum fratre suo Shiva, aut coniunctionem Shiva Dei cum uxore sua Shakti vel Bhàvani repraesentare , quamvis paucissimi eorum, quin & pauci Indi sciant, quid Vishnu, quid Shiva, quid Bhavani Dea sit, & mysterium hoc apud solos maneat Brahmanes philosophos sepultum, & reconditum. Ignorassem illud etiam ego, nisi Krshna Brahman in Angamali, & pientissimus simul ac doctissimus alter Brahman Kunhen Ashàn magister meus longo usu mihi secretum illud revelasset, & in eo per lectionem & explicationem vocabularii Amarasinha, aliorumque Brahmanicorum librorum me confirmasset, ac de universa hac re solidissime simul ac suavissime convinxisset. Acceptam igitur a Brahmanibus doctrinam trado, & eam hoc modo confirmo. *Primo*. Gentiles Indi omnes dum mane surgunt hoc primum adlaborant, ut loti hoc signum in fronte, aut pectore describant, quo descripto, preces peragunt, neque absque eo negotiis quibuscunque vacare volunt. *Secundo*. Nullum sacrificium peragunt, quin hoc signum prius depingant. *Tertio*. Dum ieiunant, hoc prius descripto, ieiunium & orationem aggrediuntur. *Quarto*. Hoc signo descripto, ad templa accedunt, & sacrificiis assistunt. *Quinto*. Damnari putant, nisi hoc signo insigniti obeant; quod ipsi describere se aiunt, ut ab Ishvara, id est a Domino, auctore nempe naturae, quem sub symbolo solis, ignis, trianguli, & lingami adorant, post obitum recognoscantur, & a transmigrationibus vilibus, miseris, indignis, ac aerumnnosis liberentur. Tanta ipsis cura est suarum animarum, tanta sollicitudo animarum status post mortem! Quare ut ego saepius meis oculis vidi, dum aliquis morti proximus est, circumstantes magis de pingendo hoc signo in fronte infirmi solliciti sunt, quam de restituenda illius cor-

Digitized by Google

corporis salute. Et cum forte ego quaesivissem, cur adeo sollicite illud depingant, responderunt, quod Ishvara seu Dominus irascatur, nec animam illam, ut suam creaturam agnoscere velit, nisi illo suae devotionis & religionis signo eam insignitam, & condecoratam ante se comparere videat. Denique quod signum hoc symbolicum naturae, & auctoris naturae sit, ac *Lingam cum yoni* repraesentet, patet etiam ex eo, quod idola Indica musei Borgiani, quae Parisiis in museo S. Genovefae sunt, plurima in Indiis, & multa coloribus expressa, quae ego ex Indiis attuli, praeter hoc signum lingamicum, subinde in vola manuum, aut planta pedum etiam triangulum, alterum naturae, & auctoris naturae symbolum descriptum habeant. Quin adest in museo Borgiano nummus Tibetanus, qui yoni seu matricem Deae Bhavani seu naturae, sine annexo Lingam exhibet. Hoc vero, nempe Lingam, una cum yoni in moneta, seu nummis Indicis exhibet Sonnerat *tom.* 1. *de nummis*, ubi plures descriptos videbis, eamdem imaginem aeri incisam exhibet, ubi agit de Lingam. Videatur etiam Niebuhr *tom.* 2. *tab.* 5. *& aliis*, ubi is ignoranter plures figuras lingamicas exhibet, prout nempe eas ex statuis & sculpturis templi Elephantae, mysterii Brahmanici alioquin imperitus, materialiter descripsit, & delineavit; tab. vero decima exhibet Deum Shiva iratum, seu ignem ut destructorem, iudicem & vindicem. Qui haec signa omnia affabre incisa inspicere vult, conferat *vol.* 2. libri: *Risposta alle accuse*, editi *Coloniae* 1709., in quo nempe signa haec Indica Missionarii Maissurenses e S. I. adferunt, & se purgare nituntur de superstitioso cultu in Indiis ab ipsis permisso, aut tolerato. Omnia illa signa quomodocumque depicta, sive aquam, sive Lingam, sive ignem significantia, ad hanc Brahmanum philosophiam referuntur. Haec de signis.

Particulae *Hum*, & *Om*, quae varie apud auctores corruptae, transpositae, & depravatae afferuntur, in vocabulario Amarasinha sect. അവ്യയവർഗ്ഗം *Avyavarggam* explicantur, & hoc in libro isto antiquissimo, quo Brahmanes semper usi sunt in studio linguae sacrae, & ex quo ipsi significationem vocabulorum Samscrdamico-

rum haurire ſolent. Particula itaque Hum ibi ita affertur: ഹും പ്രശ്നെ വിതൎക്കെ പരിപ്രശ്നെ Hum prashne, vitarke, pariprashne, id eſt: *particula* Hum *utendum* interrogando, diſputando, conferendo. Hum, *nonne*? *numquid*? *anne*? particula Om in eadem ſectione explicatur, & *uſus eius eſt* in പറഷ്ഠെക id eſt in annuendo, conſentiendo, volendo, aſſimilando. Sic ഓം Om vel ഏവം evam, latine redditum idem eſt ac dicere: *omnino*, *ita*, *fiat*, *volo*, *amen*. Malabarenſes loco Om utuntur *am* ആം quod idem ſignificat: nempe ám, volo, fiat, ſit, omnino, ita, amen, poſſum, fieri poteſt. Amò? anne fieri poteſt; an vis? an concedis? anne vis ut fiat? Am, volo, annuo, concedo, fiat, ſit, omnino, ita, amen. Itaque in creatione mundi Deus Ishvara ſeu Dominus ita ad uxorem ſuam Shakti ſeu potentiam & virtutem (hoc enim Shakti (1) ſignificat) dixiſſe fertur: Hum, viſne? nonne? anne faciendum eſt? anne ſol creandus eſt? numquid, nonne Vishnu ſeu aqua adoranda eſt? numquid Shiva ſeu ignis adorandus eſt? Shakti Dea potentia, virtus, ſeu etiam natura univerſa Domini creatoris ſeu Ishvarae uxor reſpondit: Om, ita, fiat, volo ut fiat, ſit, omnino, amen, fiat, adoretur Vishnu. Om, fiat, volo conſentio, ita ſit, omnino adoretur Shiva Deus ſeu ignis, om. Hum Narayena nama, om. Nonne adorandus Naráyena ſeu Vishnu? Om, ita, fiat, amen, adoratio ſit Deo Vishnu. Hum, Shiváya nama, om. Nonne adoratio debetur Shivae Deo? Numquid adorandus eſt ignis? Om, ita, fiat, amen, adoretur. Hum mani padme, om. Nonne infans,

(1) Tria hic attente ſunt conſideranda. *Primo*. In hac Brahmanica allegatione Deus, ſeu Dominus Ishvara auctor naturae, a natura & materia manifeſte diſtinctus eſſe aſſeritur. Falſum proinde eſt Brahmanes Deum materialem facere, & eumdem cum materia eſſe. *Secundo*. Deus hic per potentiam & virtutem ſuam creat, ut in noſtra geneſi Deus per filium, principium, & ſapientiam ſuam. *Tertio*. Hic ſat manifeſte apparet virtus particulae, ſeu Moſaicae voculae *fiat*. Dixit Deus: *fiat lux*, *& facta est lux*. Tota igitur differentia in eo conſiſtit, quod ibidem auctor naturae loquatur, & creet imperando, hic vero quaſi cum potentia & virtute ſua conferendo, interrogando, & conſultando. Hoc tamen non obſtat, quin mirum quantum valet, ad incredulos convincendos, mundum & naturam in tempore creatam fuiſſe, ac proinde aeternam non eſſe.

Digitized by Google

fans, vel nonne Lingam est in loto? om, ita, omnino, Lingam, vel infans in loto. Omnino, principium rerum omnium in loto, in yoni, in matrice naturae seu Bhavani Deae (1). Haec itaque est naturalis, vera, simplex, & sincera explicatio vocularum illarum Hum & Om ཧཱུྃ & ཨོཾ. Hae vero particulae mirum quomodo & vix credibile, quantum Europaeorum hominum somniis, visionibus, arbitrariis interpretationibus, transpositionibus, & longissimis commentariis fuerint corruptae, obscuratae, detortae & deformatae. R.P. Georgius in precatiuncula Hum Mani Peme Om, Manetem haeresiarcham vidit, & phantasma illud acriter impugnat, in opere suo ubique protrudit, semper persequitur, & totus in eo est, ut Tibetanos Manichaeos esse ostendat. Vide *Alphab. Tibetan. pag.* 507. & alibi passim. *Quis est ille Mani? Manes est, & talis equidem qualis est Wistnu apud Indos*. Bona huius doctissimi & mihi summopere colendi viri venia interrogem: quis est ille, qui Tibetanum seu potius Brahmanicum & Samscrdamicum vocabulum mani, littera *m* maiuscula scribendum dixit? In quonam ipse dictionario sive Tibetano, sive Brahmanico mani dictionem pro Manete haeresiarcha scriptam, positamque invenit? An Tibetanis & Brahmanicis vocabulis in Aegypto, in Graecia, & in Syria significatio quaerenda? An non potius Tibetanorum & Brahmanum libri originales circa vocabula Brahmanica & Tibetana consulendi? Anne licitum cuique, privatam & arbitrariam vocabulis in regione aliqua iam antiquitus receptis; in libris, usu, & consuetudine firmatis, appingere significationem, & hoc attribuere Tibetanis & Brahmanibus, quod ipsi numquam agnoverunt, de quo ipsi ne quidem somniarunt? Haec in-

(1) Apud Aegyptios Padma seu lotos quae oriente sole se explicat & aperit, occidente vero sole claudit & in se contrahit, cum infante ex eius calice quasi exeunte pingebatur, quod nempe denotabat, aquam una cum sole creationis seu productionis principium esse. Vide Anecdota litteraria ex manuscr. codicibus eruta *vol.* II. Romae apud Settarium. *pag.* 263. *in tract.* Aldi Manutii de *statuis*. Máni Brahmanicum infantem, phallum, & gemmam ficus Indicae Bananae dictae significat. Vide lexicon Samscrdamicum R. P. Hanxleden, & vocabularium Amarasinha *Sect. Mânusza vargam*. Quare bene etiam infans seu máni in loto, item lingam seu máni in loto esse, dici potest. Ambo nempe naturae ex sole & aqua, ex calore & humore procreantis symbola sunt. Vide Nummum Antonini *cum puerulo loto insidente*. Tab. XII. pag. 195. Numorum Aegyptiorum Musei Borgiani Veliteris, *auctore Georgio Zoëga*.

Digitized by Google

terim; alia videbimus postea. P. Athanasius Kircher, ut idem tradit in *Alphab. Tibet. pag.* 512. R. P. Georgius, ex precatiuncula *Hum mani peme om*, confusis & translatis hinc inde pro arbitrio suo litteris legit: *Omanipa*, & inde idolum sibi efformavit *Manipa*, ac proinde secundum ipsum illa precatiuncula dicere vult: *o Deus Manipa adiuva nos*. Cum faber incertus scamnum, faceretne Priapum, maluit esse Deum. *Horat. Sat.*8. Bayerius in *Act. Ac. Petrop. T.*3. Messerschmidii alucinationem sequutus putabat precatiunculam illam significare: *Kyrie eleison*: *Domine miserere nostri*. Unde legit ipse: ong-mani padme-chum-chi, & ait: clariss. Messerschmidius in Isidis Sibericae Xenico manuscr. ostendit preces esse Tangutanorum vulgarissimas: *Miserere nostri Deus*: &c. Riderent certe Tibetani & Brahmanes philosophi, si ipsi Europaeos doctores tam egregios interpretes esse scirent, & preces suas Brahmanicas, quas ipsi iam a tribus mille circiter annis recitant, per litanias Europaeas explicari viderent. La Croze vir alter cerebrosus, qui Nestorianam haeresim in Tibeto & Indiis statuit, voculam *Om* vel *Ohm*, interpretatur: *Benedictus sit*. Vide *pag.*507. *& p.*165. *Alphab. Tibet.* Huic accedit P. Andrada, vir sine dubio devotulus, sed qui nec Tibetanum, nec Brahmanicum idioma bene callebat, & hic, *om mani patme on ri* interpretatus est: *Domine, remitte mihi peccata mea*. Agmen claudit interpretum, mordacissimus, & commentis philosophicis totus distentus de Paw *in disquisitionibus philosophicis* (melius dixisset visionibus philosophicis) *tom.*1. *pag.*331., qui ex Herodoto & Plutarcho sciens, Scythas, Sinenses, Magos, Persas, Tartaros potum immortalitatis quaesivisse, അമൃതം amrdam nempe, seu nectar caeleste, potum Deorum, de quo Brahmanes multa, & qui homines immortales reddit, & hunc eumdem potum ex herbis contusis, ut Plutarchus de Iside tradit, exprimi posse, Persas credidisse non ignorans, *Hom*, & Plutarchi *Omomi* idem esse putat, & voculam Hom *herbam*, vel *arbustum* esse credit. Verum quia D. de Paw linguae Brahmanicae imperitus est, & Indica nomina a Graecis corrupta fuisse ipse fatetur Plutarchus in vita Alexandri M. (1), non est

(1) Videatur liber, cui titulus: Palladius de gentibus Indiae & Brahmanibus, S.Am-

est cur lectionem & interpretationem illarum vocum, prout eas de Paw, & Plutarchus affert, sequamur. Quare his omnibus explosis, ut iure merito explodenda sunt, voculas illas & precatiunculas Indicas & Tibetanas illo, quo diximus modo, explicandas, intelligendas, & scribendas esse, demonstremus.

Primo. Nemini mirum videri debet, quod ibi creator cum sua virtute aut potentia, cum natura rerum personificata, denique auctor naturae cum uxore sua colloquens inducatur. Hoc idem docent Iudaei in Talmud cap *Cholin*, & creator ibi cum luna colloquens inducitur, quod ibi vide. Sol, luna, astra, elementa, quin & ipsae virtutes, scienti ae, vitia personificata, in Graecis & Brahmanicis libris passim loquentia, & confabulantia inducuntur (1). *Secundo*. Textum Moysis de creatione in libro Brahmanico Bhâgavadam corruptum fuisse, & corruptum reperiri, in disquisitionibus Asiaticis iam ostenderunt Calcuttenses Angli, quod vide *tom.* 1. *pag.* 244., & Brahmanes diluvii universalis notionem & traditionem possidere, docent *pag.* 237. *& seq.* Haec vero in libris Brahmanicis adeo clara sunt, ut nullo modo negari possint. *Tertio*. Particula *Hum* et *Om*, eo quo scribimis modo, et in sensu a nobis allato affertur scripta, & expl icata in libro classico Brahmanico *Amarasinha*. Haec autem explicatio, plus quam centum aliae Europaeae, valet, et valere debet, quia orationes illae sunt Indicae & Samscrdamicae, quam linguam explicat vocabularium illud. Deinde quia eo vocabulario utuntur Brahmanes in suis

S. Ambrosius de moribus Brachmanorum, anonymus de Brahmanibus, ex bibliotheca regia Eduardus Bissaeus Londini apud Roycroft 1665. In eo propriis Plutarchi verbis, Calani Brahmanis, quem Alexander M. secum in Persiam usque abduxerat, nomen a Graecis corruptum fuisse ostenditur. *Calanus*, ait Plutarchus, *Sphines vocabatur*, *sed quod sermone Indico cale pro salve salutans obvios compellaret*, *Calanus est a Graecis nominatus*. Ita nomina Shiva in *Seba*, vel *Sebasion*, Meru in *Meron*, Nayshada in *Nysa*, Véda in *Bedy* &c. a Graecis corrupta, & mutata fuisse, nos alibi ostendimus.

(1) Brahmae Deo haec nomina attribuuntur in vocabulario Brahmanico Amarasinha: Srshda *creator*, *productor*, nempe quia terra producit. Surageshda *frater solis*, quia terra sole calefacta germinat. Hiranyagarbha *matrix auri*, quia aurum in terra gignitur. Abgiayoni *matrix lunae*, quia terra lunae actionem seu influxum ex sententia Brahmanum in se suscipit & per eum simul procreat &c. Ex quibus sane patet, Brahma Deum nil nisi terram seu materiam producentem esse, *Brehi* nempe Aegyptium.

Digitized by Google

ſuis ſcientiis tradendis, illud aeſtimant, et maximi habent, de quo teſtes eſſe poſſunt omnes, qui cum iis verſantur, et quod etiam obſervavit Anquetil du Perron *in appendice n.*110., ubi illud corrupte vocat *Amarkosh*. De eo auctores operis *Aſiatick reſearches p.*354. ubi haec habent: *The beſt lexicon or vocabulary was compoſed in verſes, by the illuſtrious Amaraſinha*. Ex hoc & non alio, nos illas particulas et explicationem earum attulimus. *Quarto*. Quia eaſdem voculas quamvis paullo corruptas *Hom*, *Um*, et *Am*, ſub eadem ſignificatione, et in eadem confabulatione Dei cum Dea affert P. Ildephonſus ex Pacunar poeta gentili Indico *Lib.* 1. *cap.* 4. *in cod. manuſcr. bibliothecae S.Cong. de Prop. Fide*, & R.P.Clemens a Ieſu *in Alphabeto Grandonico pag.*8. *Quinto*. Quia particula Om in ſenſu a nobis allato affertur in antiqua inſcriptione Brahmano Samſcrdamica columnae lapideae in Budhagaya in Indiis, de qua in opere *Aſiatick reſearches* p.285. *Reverence be unto thee in the form of Boodha, o god ... the Emblem of mercy towards thoſe Who ſerve thee-om!* ubi vides uſurpari pro *amen ſeu fiat*, & pag. 357. in apocha inſtrumentali conceſſionis territorialis: *Om*, *victoria & elevatio*! nempe fiat, volo, fiat victoria & elevatio! Conſentio, deſidero ut fiat victoria, &c. *Sexto*. Quia *Hum* & *Om* duae voculae ſunt Indis ſacratiſſimae, quas ipſi ſemper in ore habent, preces ſunt quotidianae, quae in ſacrificiis, in lotionibus & expiationibus adhibentur, & per quas Brahmanes omnia conſecrant, quae omnibus oratiunculis a capite, & a cauda coniunguntur. Sic dicunt gentiles Indi: ഹും ലിംഗമായ സ്വരൂപമെ ശത്രുക്കളും വശമായ സ്വാഹാ *Hum Lingam, Deus magne, per te ſim inimicorum potens, fiat, utinam fiat, amen*. Ubi vides voculam *Hum* praecedere, et *Lingam* nempe auctorem naturae Deum invocari. De veneratione Indorum in has particulas Hum & Om vide Anglos *pag.*242. qui tamen ibi alucinantur, dum per eas Deum Brahma, Vishnu, & Shiva intelligendos eſſe putant. Has eaſdem voces Tibetanis ſacras eſſe et orationem quotidianam, ad quam cumprimis in ingruentibus regni periculis confugiunt, docet ipſe R.P. Georgius *pag.*510. Cui autem umquam in mentem venire poteſt Indos et Tibetanos ita Maneti haereſiarchae, quem num-

Digitized by Google

numquam cognovère, devotos esse, ut eum continuo in ore habeant, et omnes quidem Indi, et Tibetani docti, & indocti? Quis non dicat, preces illas manifeste ad Deum auctorem naturae, ad creatorem, qui sub symbolo lingamico aut triangulo repraesentatur, referri? *Septimo*. Quia voculae *Hum* et *Om* ut Indis, ita et Tibetanis, orationum omnium principium, et finis sunt, sic: *Hum Narayena nama*, *om*, oratio est Indica. *Hum mani padme*, *om*, oratio est Brahmano Tibetana, et quidem lingua Brahmano Samscrdamica constans. Ngàvang et Rabgiamba duo doctores Tibetani (*Alph. Tibet. pag.* 506.) haec habent: *Hom istud*, *Ngà capitis ornamentum est*. *Hum istud*, *Ngà finis ornamentum est*, nempe ut apud nos *amen*, orationum finis et ornamentum est. Ubi tamen observes *Hom* seu *Om* a Tibetanis praeponi, *Hum* subsequi, quod ordinem naturalem orationis pervertit. Verum cum particulae illae et oratio tota Samscrdamica sit, et ex Indiis in Tibetum, terram non suam, per Samtaputra allata fuerit, mirum esse non debet eam a Tibetanis inversam et corruptam fuisse. An non videmus voculas illas pariter a Magis Persis, et a Scythis depravatas fuisse, ita ut aliqui solum *Hom*, Persae *Omomi* legerent, et quod voces illas a Brahmanibus in sacrificio lunae, in quo herbae contunduntur, & succus bibitur, adhiberi vidissent, aut audivissent, putabant illi, *Omomi* seu potius *Hum mani om* herbam esse, cuius succus expressus et potatus immortalitatem daret. Oratio vero haec per Samtaputra una cum alphabeto Brahmanico, libris, & mysteriis Brahmanicis in Tibetum allata fuit, id quod in alphab. Tib. manifeste docent Tibetani, qui eum Brahmanem Lekshin in Indiis audivisse, alphabetum tercentorum sexaginta quatuor litteris constans, nempe Samscrdamicum nostrum, & duos Brahmanicos libros in Tibetum asportasse dicunt, de quo vide *pag.* 290. & 291. A Tibetanis ergo haec omnia acceperunt, & non vicissim, Tartari & Scythae; nam Kilmaaks seu Calmuc Tartari hodiedum religiose cum magno Lama communicant, quod manifeste docet D. Turner in epistola anno 1784. ad D. Hastings gubernatorem generalem data, qui ipse Tisho Lamam invisit, & Tartaros illos suis oculis vidit. Unde ait *pag.* 203. in opere *Asiatick researches*: *There came to day a party*

of

Digitized by Google

of Kilmaaks (Calmuc Tartars) for purposes of devotion and to make their offerings to the Lama. Quae quidem brevis, vera & certa notitia a me alibi probanda, sufficere deberet ad pruritum philosophastri de Paw temperandum, quo ad nova & insolita dicenda adductus, & opinionem seu potius visiones D. Bailli & Linnei secutus, generis humani incunabula in Scythia et Syberia inter frigora et ursos constituit, et inde scientias et religionem omnem derivat, cum tamen certum et indubitatum sit, hoc historiae antiquae, communi hominum sensui et opinioni, ac denique sanae rationi repugnare. *Octavo*. Voculae illae et oratiunculae sensu a nobis allato intelligendae sunt, quia non sunt Aegyptiacae, Persicae, Tibetanae, Tartaricae, Scythicae, aut Sinenses, sed originaliter Indicae, Brahmanicae, Samscrdamicae. Hoc adeo certum est, ut omnis ille, qui grammaticam & vocabularia, aut alios Brahmanicos libros etiam a limine salutavit, id statim fateri debeat. En primum libri Sambhavam seu genesis Indicae versum: ശ്രീരാമരാമരാമഗോവിന്ദശിവരാമശ്രീമഹാദേവകൃഷ്ണമുകുന്ദനാരായണനമോനമഃ Shri Ráma Ráma Ráma Govinda Shiva Ráma Shri mahà déva Krshna Mugundá Náráyena namo namá. Beato et celeberrimo Râmae, Ramae, Râmae, Govindae (*seu Vishnu Deo, ut Indiae domitori, victori & vaccarum pastori*) magno Deo Shivae, Deo Krshnae (*Vishnu incarnato in forma Krshnae*) Náráyenae seu Vishnu Deo adoratio, adoratio! En iam hic vocabulum namá, adoratio. ദേവദേവായമഹാദേവായനമോനമഃ Déva Déváya maha Déváya namo namá. Deo Deorum maximo Deo adoratio. Millena, & plura similia exempla proferre possem. ശിവശ്ശിവായനമഃ Shiva Shiváya namá, Shivae Deo, seu ut antiqui Graeci et Latini corrupte dicebant, Sebesio vel Sebasio adoratio! Indica seu Samscrdamica etiam est illa in *Alph. Tibet. pag.* 520. quam suis praeponere solent scripturis Lahae Tibetani: Hom xa thi si-than. In hac oratiuncula Tibetani manifeste Deam Shakti Indicam seu Bhavani, Dei Shivae uxorem, naturam nempe, cuius matrix per lotum reprae-

repraesentatur, adorant (1). Haec oratio per alphabetum Tibetanum populare modernum corrupta, si primigeniae suae Samscrdamicae origini & sinceritati restituatur, ita sonat: ഓംശക്തി ശുദ്ധം *Om Shakti shudham*. Fiat, Shakti Dea sancta & immaculata! ഓം Om, ita, omnino fiat o sancta & immaculata! Haec eadem est cum alia vulgarissima Malabarico Samscrdamica: ഓംശക്തിസ്വരൂപി ഉടലുയിരവും രക്ഷിക്ക Om Shakti Sorubi udeluyra vum rekshikà. *Fiat! o Shakti Dea corpus & animam salva!* Hic iam vides *Om* particulam orationibus ante & postponi, sed quando est sola, & non quando simul cum vocabula *Hum* construitur, nam tunc orationi postponi debet. Littera ശ *sh*, Indostanis श, Talenganicis శ, Lusitanis *x*, Gallis *ch*, Germanis *sha*, a Tibetanis in litteram *x* conversa fuit. Ita pariter reliquarum vis, valor, & pronuntiatio hinc inde immutata, diminuta, & corrupta fuit. Videantur hae litterae & vocabula Namá, Shakti, Shudham, in vocabulario Amarasinha, & in dictionario Samscrdamico R.P. Hanxleden, item in dictionario D. Pimentel Archiepiscopi Cranganorensis, quae vide *in bibliotheca S. Congr. de Prop. Fide num. 9. & num. 3.* Sed videatur etiam in vocabulario Brahmanico Amarasinha sect. മനുഷ്യവൎഗ്ഗം *Manuszavarggam* & in iisdem

H duo-

(1) Deus Brahma, Deus Vishnu, Deus Shiva Brahmanicus, Deus Hopame, Deus Cenresi, & Deus Cihama Torcéh Tibetanus, (vide *pag.* 552. *tab.* IV.) sedet in loto seu nymphaea, elementa nempe ignis, aqua & terra in loto, id est in natura, cuius lotos symbolum est, sedent. Non est itaque mirum quod Indi & Tibetani lotum venerentur. Hopame, qui ibidem exhibetur, est Indicus Budha seu Mercurius, qui *Lingam* alterum naturae generantis symbolum, & rerum principium, in manibus tenet & attente considerat ac meditatur. Hic nempe est ille Mercurii seu veteris Thot *liber*, qui naturae praecepta continet. Cenresi est Indicus Vishnu & Shiva simul, ut creatores seu generatores. Cihana Torceh est Shiva ignis, ut vindex & destructor. Ceterum Toth vel Thout a Bouth, Buth, Budh, Budha, littera *B* in *T* mutata & corrupta, derivari, atque Aegyptium Thout eumdem cum Indico Budha esse suspicor ex eo quod epitheta Budhae in Amarasinham allata, omnia etiam Thout Aegyptio conveniant.

Digitized by Google

duobus dictionariis, aliisque Samscrdamicis vocabulum *mani*, mani nempe illud, quod in celebri illa Tibetana oratione: Hum mani peme, continetur, & luce clarius videbitur màni, cum *a* longa significare Phallum & infantem. Rem vero pretiosam, item unionem, item campanulam, item coronam significat mani, quando pronuntiatur cum *a* vocali brevi. Nuspiam ibi Manetis Haeresiarchae, nuspiam idoli Omanipa, sed nec litaniarum fit mentio, nulla horum ibi affertur significatio. Quare, ut securim ad erroris radicem apponamus, & hoc quod temere, quod arialondo, quod alii caecutiendo plantaverant, tandem evellamus, candidus lector ex allatis significationibus diiudicet ipse, quid ibi sub vocabulo mani intelligatur. Támara vel 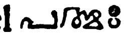 Padma absque omni dubio vox est Samscrdamica, quae lotum seu nymphaeam significat sub hac enim & non alia significatione in praedictis dictionariis & in vocabulario Amarasinha affertur, quod ibi vide *sectione de floribus*. Tibetanum *peme* ab Indico & Brahmanico *padme* corruptum fuisse & lotum significare, locis supra citatis ipse convènit Bayerius & R.P. Georgius. Est ergo orationis sensus ipsis etiam adstipulantibus: *mani in loto*. Quid ergo est iste mani in loto? An Phallus seu Lingam, an vero gemma est pretiosa, quod nonnullis videri potest? Sed consideratis omnibus a nobis supra allatis, nullus est iam haesitandi locus. Máni cnm *a* vocali longa scribendum est, & *Lingam* significat positum *in loto* seu Lingam omnium rerum principii symbolum, calorem progenerantem, creatricis naturae & auctoris naturae symbolum cum yoni, seu matrice, cum loto, nempe altero naturae procreantis symbolo unitum, priapum denique cum matrice, calorem cum humore coniunctum máni illud & padma significat. Hoc quamvis iam supra satis ostensum sit, ne explicatio haec nova alicui dubitandi relinquat vel minimum vestigium, ea quae dixi, ita probo.

Primo. Oratiunculae illi ut solet etiam fieri in Indicis, signum apponitur Lingamicum a Tibetanis super vocula *Hum*, sic enim ipsi scribunt (vide *p. 513. in Alph. Tibet.*)

Hom

Hom mani peme hum. Ubi vides appositum signum illud Lingamicum a nobis supra allatum, quod etiam Tibetanis est sacrum. Hoc idem signum nempe seu Hum affert R. P. Cassianus Beligattius in Alphabeto Bramhanico seu Indostano *pag.* 7. Sed male ibi precatiunculam *Hum Nama Sciddan*, explicat dicendo: *in nomine sancti*. Nam aliud est námam cum *a* longa, nempe nomen, vocabulum; aliud est, namá cum prima a vocali brevi, & ultima *a* vocali aspirata seu longa. നമതി, നമസി, നമാമി namadi, namasi, namámi, adorat, adoras, adoro. നമഃ namá, adoratio, നമതു namadu, adoret ille, &c. Vide Amarasinha, & grammaticam Brahmanicam *Sidbarúbam*. Non aliter ergo ibi sonat, quam: *Om! adoratio sancto, immaculato*, nempe adoratio Deo Ganésha. *Secundo*. Quia ut *pag.* 500. *Alph. Tib.* asseritur, oratiuncula illa *Hum máni peme om*, Tibetanis legis compendium est. Talis est Indica illa om nama Shiváya, nempe adoretur Shiva Deus, seu, fiat! adoratio Deo Shivae. Unde haec oratiuncula sancta dicitur, & dum moriuntur Indi, in huius non intermissa repetitione animam efflant. De ea haec habet linguae Samscrdamicae peritissimus vir P. Iohannes Ernestus Hanxleden in suo dictionario Samscrdamico Lusitano: പഞ്ചാക്ഷരം Pangiáksharam, *Cinco letras, que são nama Shiváya, que poem e mudaõ diferentemente, e dao varias explicações, em que se funda toda a sciencia dos jogues. Significa Xiven* (id est Shiven) *Seja adorado*. Yogui hi sunt Shivenitae, id est illi Tibetani Lahae quos R. P. Georgius *Xacaitas* vocat. Secta est Deo Shiva, seu si mavis Deo *Xacae* specialiter devota, & quae Lingam devote colit, & in tota India ac Tibeto extensa, ac propagata est. Veteres nempe sunt illi philosophi, qui ab anno circiter 1400. ante Christum natum, naturam & auctorem naturae sub symbolo *Lingami*, *trianguli*, *ignis*, *solis* & *loti* colunt & adorant, & hoc symbolum nempe *Lingam* in collo aut ex brachio vel cingulo portant. Per hos cultus Priapi seu Lingami symbolicus in Indiis incepit, & inde in Tibetum, in Graeciam,

 Syriam,

Syriam, Latium, & Etruriam penetravit (1). Confer de hoc Arnobium *lib.5. adversus gentes*, ubi huius cultus originem in Indiis incepisse statuit, & Clement. Alexand. *lib.3. Stromat.* §.194. *editionis Venetae*, ubi haec habet: *Brahmanes, ut ait Alexander Polyhistor in Indicis, mortem contemnunt, & vivere nihili faciunt: credunt enim esse regenerationem: aliqui autem colunt Herculem & Panem. Qui autem ex Indis Samanaei hoc est venerandi vocantur, nudi totam vitam transigunt, & colunt quamdam pyramidem, sub qua existimant alicuius Dei ossa reposita*. Haec omnia Shivenitis his Indicis & Tibetanis ad unguem conveniunt. Nam Hercules seu Sol, Shiva Deus est, ignis nempe, sol, & calor, generans & Lingam, quem hic conus, seu pyramis in conum terminans significat, & sub qua forma hodiedum passim in Indiis Lingam seu Shiva generans & auctor, seu principium omnium rerum repraesentatur. Pan Deus, Hanuman Simius, Indis & Tibetanis sacer, solis filius, venti Deus seu ventus, musices seu fistulae institutor, hodiedum colitur, & ab hoc Simio, seu a Pane, Tibetani circa annum 1400. ante Christum natum se descendisse autumant. Vide etiam *Alph. Tibet. sub voce* Prasrinpo. Hic ergo ille est máni, qui ab Indis & Tibetanis colitur, nempe Lingam, quod Hopame Deus Tibetanus, & Budha Ceylanicus in suis manibus gestant, & attente considerant, hoc illud instrumentum, seu máni, quo etiam Lahae Tibetani post mortem sedendo, & illud in manibus gestando ac meditabunde considerando, in parietibus templi Lahpranga pinguntur, de quo vide *Alph. Tibet.* Insignis locus de his *Shivenitis* seu de his philosophis nudis *Xacaitis* qui in australi India *Pandaras* vocantur, est apud P. Norbertum Cappuc. *in cod. manuscr.* quem ad manum habeo: *Quando il Guru* (magnus sectae magister) *è morto, tutti li Pandaras* (Shivenitae Lingami cultores) *e tutta la setta del Lingam si aggiunta al suo Madam* (templum), *e gli pongono il suo Lingam*, (illud nempe quod in vita ex collo aut brachio suo portabat) *e gli pongono il suo Lingam tra le mani fermate una sull' altra sul petto, gli piegano le gambe sotto di lui per farlo sedere su li suoi taloni; portano così il corpo in*

(1) Vide Rhodiginum lib. 5. lect. ant. C. 4. S. Aug. lib. 7. de civit. Dei, Diodorum Sic. lib. 2. cap. 2. Gyraldum syntag. 12. cap. 1.

Digitized by Google

in un palanchino fino al luogo della sepoltura, pongono vicino lui una lampada accesa, fermano il nicchio con alcune tavole, riempiscono la fossa di terra, e v' alzano sopra un mausoleo, ove guardano sempre una lampada accesa. Hoc eodem modo sepeliuntur, & mortui depinguntur Lahae, & magni Lamae Tibetani, & hic est ille liber suppositítius Manetis, quem ipsi manibus tenent, *Lingam est nempe naturae & auctoris naturae symbolum*, quod hactenus nemo philosophorum, nemo missionariorum, nemo itinerantium vere & sincere descripsit, minus vere explicavit. Reliquiae & certissimum vestigium est antiqui priapeii cultus & sectae, quae adhuc in Indiis & in Tibeto in toto suo antiquo vigore superstes est. Inde coni illi Tibetani in templis ad aram maximam positi, & inter lucernas collocati, inde conus ille sacer seu pyramis; quae tripodi, seu triangulo sacro insidet, & in solemnibus processionibus a Lahis vehitur, & thure colitur. Lingam nempe & triangulus auctoris naturae, & principii rerum omnium symbola sunt, quae ab Indis & Tibetanis adorantur. Quod vero haec ad generantis naturae significationem referantur, argumento tibi sit epistola magni Lamae Tibetani in Alphab. Tibet. *pag.* 501. relata, ubi postquam P. Horatius Pinnabillensis excitata persecutione principi ostendisset turpem, magicum, ac obscenum esse Tibetanorum cultum, legem & religionem, ille anno 1742. die 8. iunii ita respondit: *occultam magiam* (nempe symbola naturae) *vester legislator ignorat, illae imagines feminas amplectuntur: cum feminis tamen consummationem non faciunt, vos nescitis?* Hoc igitur Lingam naturae producentis, & principii rerum omnium symbolum, máni sunt illa rotatilia, quae Tibetani in processionibus, in publicis & privatis conventibus, in domibus & compitis gyrant, & continuo rotant, ut populus in suis necessitatibus, in periculis, in regni calamitatibus auctoris naturae recordetur, & ad eum clamet, ac accurrat. Ita accurrere libuit anno 1742. dum inopinato cometam in suo hemisphaerio conspexissent; vide *Alph. Tibet. pag.* 510. Hoc idem Lingam rotatile, rota legis, seu Ciò-ki khor vocatur; vide *pag.* 511., & *pag.* 512. legem hanc suam Shiveniticam seu Xacaiticam aeternam ac interminabilem esse dicunt, et bene dicunt: quia quamdiu natura subsistet, tamdiu et Máni seu Lingam naturae symbolum

bolum ſubſiſtet, et quouſque generationum et corruptionum ordo, per quem antiqui omnia ſubſiſtere dicebant, durabit, etiam Máni Tibetanum et Lingam Indicum generationis et principii ſymbolum, ac eius religio philoſophica et lex durabit. De cultu ignis et aquae apud Indos confer etiam opus *Aſiatick reſearches p.* 253. Et de Lingam ac eius cultu publico apud Indos *pag.* 254. Ubi bene notanda ſunt illa verba: *In Hinduſtan* (quod etiam intelligendum de Tibetanis) *it never ſeems to have entered the heads of the legislators or people that any thing natural could be offenſively obſcene ; a ſingularity , wich pervades all their writings and converſation, but is no proof of depravity in their morals* . Et certe Europaeis Indos mores corruptiores habere mihi numquam viſum, et Lingamicum ſymbolum religio eſt bonae alioquin gentis praviſſima : Sed de his ſatis ſuperque . Fontes enim miſſionariis, et errorum cauſſas ac occaſiones non intellectae hactenus Samſcrdamicae linguae indicare ſufficiat; ipſi linguae huic ſtudeant, examinent, videant, et omnia attente examinando convincantur. Nunc igitur claſſicos Samſcrdamicos libros depromamus.

Primus itaque Brahmanicus ſeu Samſcrdamicus liber Miſſionariorum manibus ſemper terendus eſt vocabularium Brahmanicum *Amaraſinha* . Hic liber per varias ſectiones nomina Deorum, aſtrorum, elementorum, rerum ſpiritualium, ſcientiarum, colorum, terrae, mundi, montium, fluminum, arborum, plantarum, animalium, hominum, tribuum Indicarum, ſacrificiorum, agriculturae, artium mechanicarum, etc. explicat, terminos ſeu vocabula eadem plures ſignificationes habentia in ſectione *Nanártha varggam* affert, tum denique adverbia et quidquid indeclinabile eſt in *Avya vargam* adducit. Vocabularium primum iſtud verſibus primigenie et in ſua origine fuit ſcriptum, eius tamen habetur explanatio linguis Indicis gentilitiis, ut Tamulica et Malabarica, et haec explanatio തമുഴ്ക്കൂത്ത *Tamushkutta* vocatur in auſtrali Indiae parte. Nitida et correcta huius vocabularii exemplaria ſunt quaerenda et legenda, nam multa fuere vitio amanuenſium corrupta, truncata, et depravata, ex quo fit, ut una ſubinde dictio male ſcripta , quin et una littera ex ignorantia aut oſci-

oscitantia alteri supposita, vocabuli sensum immutet. Nomen Amarasinha auctoris & non libri nomen esse putant Calcuttenses Angli in opere *Asiatick researches p.*354. dissertatiuncula in litteraturam Indicam. Sed quia nullam omnino asserti probationem afferunt, nemo sibi religioni ducat, ab opinione eorum discedere. R.P.Ernestus Hanxleden ita scribit: അമരസിംഹം Amarasinham, *hum livro, vocabulario do Grandam*. Amara bellum, & ducem exercitus, vel etiam Navarcham, qui ad timonem sedet, significat, amaram vero, puppim navis. Amaren autem immortalem, Genium, Deum. Sinham est leo, unde compositum est Amarasinham. Inter has itaque significationes convenientior est illa, quae librum hunc tamquam fortem leonem & ducem denotat, modo nempe allegorico, qui libris Brahmanicis communis est: sic ipsi dicunt, Ciandrodeyam; *cursus lunae*, qui unius libri titulus est. Shiva mangalam, *Shivae Dei cultus felicitas*, qui alter alterius libri titulus. Cinda maní *unio sive gemma cogitationis vel reflexionum*, qui alter liber est. Confer de his Indicis librorum titulis catalogum manuscr. Indicorum bibliothecae regiae Parisiensis *fol.*434. *& seq.* ubi plures similes titulos reperies. In eodem citatur Amarasinha *num.*42. & *num.*244., quamvis paullisper corrupte, hoc idem corrupte citat in *appendice n.*110. Anquetil du Perron, Sonnerat & alii.

Grammatica Samscrdamica vocatur സിദ്ധരൂപം *Sidharúbam*, quae dictio nihil aliud significat, *quam notionem & formam nominum seu vocabulorum in mente retinendorum*. രൂപം rúbam enim notionem, formam, imaginem significat, & സിദ്ധം est retentio, comprehensio in mente, formae nempe illius & imaginis variorum nominum in diversos casus, genera, & declinationes descendentium. Grammaticam sublimioris linguae, nempe litteralis a gentilitia Indostana distinctae, Suoarasot a Brahmanibus septentrionalibus vocari dicit R.P. Cassianus Beligattius in *Alph.Indostano p.*103. *& alibi.* Voluit nempe ille dicere: സരസ്വദ sarasvada; id est

ars

ars bene, *cum gustu*, *harmonice*, *secundum regulas loquendi*. *Sarasam* enim harmoniam, & rem aliquam cum gustu & regula harmonica factam vel faciendam notat, & *vada*, vel *vadam* dictionem, seu locutionem significat. Haec grammatica, & alia de qua loquitur Stephanus Fourmont in catalogo cod. manuscr. bibliothecae regiae inter codices Indicos *num.* 215., & auctores disquisitionum Asiaticarum *pag.* 354., quam *Mugdabodha* appellant, a Vopdéva Gosâmi compositam; an cum nostra eadem sit, plane ignoro, quia utriusque exemplar ad manus non habeo, ut simul cum nostra conferre possim. Hoc tamen lector sibi certum habeat, grammaticam nostram veram & sinceram Brahmanum Samscrdamicam grammaticam esse, vocabulario Amarasinha coaevam, utpote quae vocabula omnia, quae in hoc vocabulario exstant, declinandi, & verba coniugandi regulas tradit, ut infra videbimus. Cur hanc linguae litteralis & sacrae Samscrdamicae grammaticam adeo difficilem, & non potius linguae vulgaris grammaticam tradam, ipsi forte mei commissionarii quaerent. His paucis respondeo: grammatica vulgaris linguae gentilitiae, qualiscumque illa sit, semper per grammaticam linguae litteralis & liturgicae rectificari debet et solet, quia vocum radices inde descendunt, et inde in linguas Indicas gentilitias transeunt. An non igitur melius est limpidam aquam in fonte bibere, quam in aliis rivulis, stagnis, paludibus, et eam quidem turbidam, stagnantem, et semiputrem? An non melius aurum ex ipsa aurifodina extrahitur, et sincerum ac purum, quam inter arenam hinc inde dispersum, aut aliis millenis mineralibus alligatum, permixtum, depravatum? Deinde vocabulario huic et grammaticae Brahmanes, et Christiani S. Thomae nuncupati, student; quidni studere possint etiam missionarii pro religionis bono, et scientiarum augmento, ideo cumprimis, quia pauca de Brahmanibus monumenta, et illā pleraque per linguae imperitos viatores Europaeos corrupta, et vitiata habemus? Neque vero grammatica haec adeo difficilis est, ut quemquam ab huius linguae studio deterrere debeat, aut possit. Improbus labor omnia vincit, et peracto primo gressu, facile ipsa penetrantur sacra adyta, in quibus deinde multa nova, curiosa, utilia, et mirabilia inveniuntur.

Secun-

Digitized by Google

Secunda pars grammaticae eſt liber വ്യാകരണം *vyágarnam*, qui ſyntaxeos praecepta continet. Indoſtani ut obſervat auctor Alphabeti Indoſtani ſeu Vanárenſis hunc librum Biakarn-dar vocant, vide *pag.*49. Hoc quidem corrupte, ut etiam corrupte ſcribit Anquetil du Perron in *appendice tom.*1. *num.*113. ubi ſyntaxim hanc *Vlakern* vocat. Viágarnam ego doctiſſimi viri P. Iohannis Ernesti Hanxleden deſcriptum habeo. De eo Angli Calcuttenſes in opere *Aſiatick reſearches pag.*341. quos ibi vide. Initium libri vyágarnam eſt hoc:

യെനാക്ഷരസമാമ്നായമധിഗമ്യമഹെശ്വരാൽ കൃത്സ്നം.

വ്യാകരണം പ്രൊക്തഃ Yénákshara Samámnáya-madhì gamya Mahéshvarál Krtſnam vyágarnam prokta etc. Quod initium libri ideo attuli, ut per illud ab aliis libris primo ictu oculi diſtinguatur, et cognoſcatur.

Poſt hos tres libros claſſicos et grammaticales, primi ordine, dignitate, et publica ac univerſali Brahmanum aeſtimatione legendi veniunt tres celeberrimi libri: മാഘഃ Mágha, ഭാഗവതഃ Bhágavada, യുധിഷ്ഠിരഃ Yudhishtira. Primus inter poemata princeps habetur, ita ut in proverbium tranſierit: കാവ്യെഷു മാഘഃ Kávyeshu Mágha, inter poemata princeps Mágha. Stilo ſcriptus eſt correcto, nitido, eleganti, ſucco & energicis expreſſionibus pleno, conciſo tamen & intellectu difficili. Cogitationibus refertus eſt ſublimibus, & admirabili theologia ac Philoſophia totus quantus abundat. Expreſſiones vero continet divina maieſtate et religione dignas; utinam ſemper haberet veras et a vera religione non alienas. Hunc ego primum, aut certe unum ex primis Brahmanicis libris eſſe puto; narrat enim geſta Dei Vishnu, principalis nempe Dei, ſeu Genii incarnati, qui cum Irania malorum Geniorum principe conflixit, et eum devicit, idque univerſalis diluvii tempore, vel ante hoc tempus, cum nempe generis humani maſſa corrupta divinae legis prae-

 cepta

cepta contempſerat, et propter quem contemptum diluvium univerſum orbem inundavit. De hoc itaque diluvio hic liber habet multa, et de perditione legis et librorum divinorum, quos Irania furto ablatos in mare proiecerat. Haec prima Dei Vishnu incarnatio eſt, et ultima illa quae refertur in libro Bhágavadam, de Vishnu Deo in Krshna incarnato. Ex quo ſuſpicor librum Mágha ante librum Bhágavadam compoſitum fuiſſe. Sed haec incerta. En libri Mágha primas ſtrophas, a me ex fragmento libri huius in latinum verſas.

STROPHA I.

ശ്രിയഃപതിശ്ശ്രീമതിശാസിതുംജഗജ്ജഗന്നിവാസോവസു

ദേവസദ്മനിവസന്ദദൎശാവതരന്തമംബരാദ്ധിരണ്യഗ

ൎഭാംഗഭുവംമുനിംഹരിം

Shría badi Shrí madi sháſidum geguel gani váſo Váſu Déva ſatmani vaſanda darsháva taranda mambarádhi Iranya garbhága bhuvam Munim Harim.

Lucis Dominus, lumen intellectus, peccati vindex, ſanctitas ipſa, totius mundi Dominus, & gloria ſua replens univerſa, per ſe exſiſtens Deus, domum ſuam, infinitum ſuum intellectum & voluntatem conſiderans, ipſe ſe ſolum ſibi ſimilem reperit & intellectu perfectiſſimum. Hic Deus in caelis habitans exorſus eſt bellum in mundo contra malum Genium & gigantem peſſimum Iranya, quem in forma poenitentis Vishnu Deus iſte occidere paravit.

STROPHA II.

ഗതന്തിരശ്ചീനമനൂരുസാരഥേഃപ്രസിദ്ധമൂൎദ്ധ്വജ്വല

നംഹവിൎഭുജഃപതത്യധോധാമവിസാരിസൎവ്വതഃകിമേത

ദിത്യാകുലമീക്ഷിതഞ്ജനൈഃ

Gadantirashvi nagemanuru sárathe praſidham uurdhva dgivalanam havir bugia padadyadho dháma viſári ſarvada kimédaditya kula mikshida geneï.

Dic

Dic ergo, enarra iram Dei hominis, regionem terramque, bellum, exercitus ducem ubique celebrem, dissimilem inter hos duos pugnam, conflagrationem plurimam, pedibus super serpentem devictum iacentem Vishnu, ennarra etiam in mundo inferiori ubique vagantes larvas, incertas & incognitas tenebras, creaturarum varia genera, oculum rerum & scientiarum omnibus libris inscriptum.

STROPHA III.

[illegible]

[illegible]

[illegible]

Navana ghe dho dho brhada payodharán ſamùdha karpura paràha pàndhuram kshenam ksheno kshipta guegendra krtina ſadobamam bhudi ſidėna shambhuná.

Sanctitatis lux aeterna & infinita, mysterii conservator singularis Deus multis lac immortalitatis bibere volentibus saturitatem praebere vult omnibus, attamen illis qui malitiam non reiiciunt, Dominus hic insipidus & stolidus videtur, bonis vero dulcis est & in conscientiae sinu sedet verbum veritatis amans & extraneam vocem audire nolens. Cito cito antequam mors irruat reiecta somnolentia diu noctuque Dominum laudate o vos veri poenitentes! Elephantis officio simile opus faciendum est, omni exceptione maior cultus exhibendus. Expergiscimini veri cultores Vishnu dulcedinem caelestis ambrosiae recogitate.

Fragmentum iſtud huius libri a Brahmane acceptum ego cathecumeno Paillo nomine ex tribu Nayrum tranſcribendum dederam, hic cum me abſente deſcriberet, mihi viſus eſt aliquas litteras in contextu Samſcrdamico omiſiſſe, quas ego poſtea variis negotiis praepeditus reſtituere, aut ſaltem ad autographum conferre non potui. Relinquo itaque textum Samſcrdamicum in ſequentibus tribus ſtrophis, & eas ſecundum contextum linguae gentilitiae Malabaricae qua ille originalis textus redditur, afferam.

STROPHA IV.

Pigritiam, invidiam & superbiam deponite o vos omnes qui huiusmodi metempsychoses subivistis. O vos viventes, o vos homines in

 mundo

mundo exsistentes; o vos caelestes spiritus huius splendoris claritatem, opus bonum & perfectum sine macula suscipite! O vos aves huius operis compositorem, qui velut cycnus bonae indolis est, & bona refert, suscipite. Sed non suscipiunt mendaces & falsi poenitentes qui haec capere nolunt!

STROPHA V.

Malus enim vir, qui virtutem intra se non recipit, quasi urens solis radius est, qui nymphaeam occidit. Ast vos ut apes in flore & fructu ananas mel & dulcedinem exsugunt, bonum Domino famulatum praestate, obscuri huius mundi honores relinquite, bonae mentis lumen apprehendite, & certissime Dominus in interiori vestro exorietur.

STROPHA VI.

Qui corporis saturitatem & plenitudinem aversatur, ut sol & luna resplendet, & anima illius per lucem bonae meditationis clarescit. Hoc & non alio modo Dominus conspici potest, atque hoc modo per bona opera visum conspectumque fuisse, veterum sapientum & Hesychastarum est sententia & scientiae opinio. Per temperantiam corporis, mens est illuminanda, per animam tuam corpus servire facito. Per lacrimas, quas orando fundimus, tamquam per aquam lustralem vitia abluuntur, & corpus sanctificatur. Quemadmodum odor florum cerebrum afficit, ita illae lacrimae afficiunt Dominum. Haec quidem officia ad instar parentantium dolore plena sunt, sed quia vera observantiae semita haec est, teneri debet, & ipsa in caelis mare beatitudinis operatur, heic vero terram frugiferam efficit. Quae omnia Domini regna esse, tu omnino intelligere debes.

Alter liber in tota India celebris est Bhágavadam, totius nempe Indicae legis & religionis compendium. Huius libri initium est hoc: ഹരിശ്രീഗണപതയെനമഃ അവിഘ്നമസ്തു വിഷ്ണുരദ Hari Shri Ganavadayè namá, avighna mastu, Vishnu ráda. Haec adorationis est formula libro praefixa, & titulus libri; initium autem poematis est hoc:

കഥ

കഥിതൊ വംശവിസ്താരൊ ഭവതാ സൊമസൂൎയ്യയൊഃ

Kathido Vamsza Viſtáro bhavadá Sóma Suryayo.

രാജ്ഞാശ്ചൊഭയവംശ്യാനാം ചരിതം പരമാത്ഭുതം

Rágnáciobhaya vamſzyánam ciaridam paramátbhudam.

Admirabilis plane eſt hiſtoria geſtorum, ex ſole et luna progenitorum utriuſque ampliſſimae ſtirpis regum ab ipſo (viro gravi) narrata.

Ex libro Bhágavadam plures ſtrophas et fragmenta paſſim adferunt Angli in opere *Aſiatick reſearches*, quae ibi vide. Niebuhr *tom.2.pag.26.* libri huius vocabulum, ut alia, corrupte ſcribit: *Sribahagavantporam*. Nempe dicendum erat: ശ്രീഭാഗവതപുരാ ണം *Sribhágavadapuránam*, hiſtoria antiqua celebri (Shri) libro Bhágavadam contenta. Sonnerat multa ſe ex Bhágavadam excerpſiſſe, & in ſuum itinerarium retuliſſe affirmat, verum quomodo id fieri potuerit a viro alioquin linguarum Indicarum imperitiſſimo, hoc plane ignoro. Perlegi ego totum ipſius opus, & ne unum quidem originalem libri Bhágavadam reperi textum, ſed aniles ubique fabulas, naenias, et commenta infimae Indicae plebis. Raptim, et currendo ipſe illas terras ac populos viderat, & abſque cognitione linguarum, vendit tamen ipſe centones ſuos et impoſturas. Niebuhr ſaltem candide fatetur ſe linguas Indicas neſciviſſe, & in hoc modeſtia ipſius eſt commendanda, nec vitio vertendum, ſi vocabula Indica pleraque corrupte adferat, et plebeas ſubinde adducat fabulas pro vera Brahmanum, & aliorum Indorum religione. Aſt alter & linguarum imperitus erat, et nimium credulus primo cuique baiulo ſibi obvio aures dabat, et tamen res illas pro ſacris ac veris Brahmanum opinionibus, ſententiis, ac doctrina venditat, et imperitis, ac Indicarum rerum ignaris Europaeis imponit. Quoad res Indiae politicas et civiles eum carminat, perſtringit, et ſerio caſtigat Charpentier de Coſſigny epiſtola ad ipſum data. Vide *lettre a Mr. Sonnerat par Mr. Charpentier de Coſſigny* 1784. *a l'imprimerie Royal a l'Isle*

a l'Isle de France. D. Court de Gebelin (1) librum Bhagavadam per Marida Poule interpretem Indicum in linguam Gallicam versum, & D. Bertin primario Administro dedicatum fuisse scribit. Verùm non ita facile liber ille Bhâgavadam vertitur in Gallicum idioma, ut putat D. Court de Gebelin. Doctissimi Brahmanes in eo in gentilitias Indicas linguas vertendo maximas difficultates patiuntur, quid ergo faciet scriba unus sacrae linguae imperitus?

Ceterum haec supposititia versio publicam lucem hactenus saltem, quantum ego sciam, non aspexit. Si ad latus textum libri originalem & Samscrdamicum dederit, quid de ea dicendum sit, tunc diiudicari poterit. Libri Bhágavadam originalis exemplar unum in foliis palmae a Brahmane quodam descriptum, & pervetustum ego ad manus habeo. Hoc cum anno 1722. Rex Samorinus Regi Coccinensi bellum intulisset, a profuga Brahmanica quadam familia apud Christianum S. Thomae in Angamali depositum & oppignoratum ad heredes ipsius transivit; a quibus deinde ego illud pretio comparavi. Ad hunc igitur codicem, & reliquos, quos supra adduxi, videndos, examinandos, & iusto criterio subiiciendos, si qui sunt Romae durae cervicis philosophi & critici, qui missionariis non credendum esse dicere audeant, veniant, videant & probent. Anglos, Gallos, Germanos & Italos perquam humaniter & officiose invito, veniant, & me praesente, examinent. Sciolos, sycophantas, obtrectatores clancularios, ac petulans furfur philosophicum flocci facio; veniant viri eruditi, candidi, sinceri bonarum artium cultores.

His duobus libris religiosis duo addenda sunt poemata epica, quae rerum Brahmanicarum cupidi continuo manibus terere debent, & mente serio intenta perlegere. Liber രാമായണം *Rámayenam*, qui bellum inter Shri Ráma (quem Bacchum Indicum esse ego alia dissertatione probo) & Rávana regem Ceylan seu insulae ലങ്ക laṅga gestum fuse describit, plenus est vivis imaginibus, ideis sublimibus, & nobili quadam maiestate. Huius versus prae foribus delubrorum Indicorum emphatice coram popu-

(1) Vide Plan general & raisoné de divers objets, & des decouvertes, qui composent l'ouvrage intitulé: Monde primitif. &c. *a Paris chez Boudet*, *pag*. 70.

populo & concione canuntur, ut plebs viva heroum suorum Indicorum imagine, & actionibus pro patria fortiter gestis, in patrii soli & veteris religionis amorem accendatur, & in eo confirmetur. Praeterquam quod liber hic scriptus sit stilo correcto, nobili, eleganti, energico, & versus undique sint maiestate pleni, qui Virgilii Aeneidi in nihilo cedant, notiones quoque plurimae veterum Indicarum rerum ex eo hauriri possunt, dummodo id, quod mere poeticum est, secernas, & historicas res caute ac prudenter amplectaris. Hunc librum inter codices manuscr. bibliothecae regiae Parisiensis Stephanus Fourmont affert *num.* 12., & *num.* 32. Verum cum ego ex Indiis redux illum *num.* 12. signatum legendum postulassem, illius loco datus mihi fuit alter illi numero suppositus. Quare aut Stephanus Fourmont alucinatus est, aut ordo codicum fuit perversus, ita ut alii aliis fuerint suppositi. Hoc idem observavit etiam Sonnerat, dum libro *Ezourvedam* dicto aliud manuscr. cuiusdam Missionarii suppositum fuisse narrat. De hoc libro obiter plura afferunt Angli in opere *Asiatick researches*. Rámayenam poema ex sacra lingua Samscrdamica in plures gentilitias Indicas linguas versum, translatumque fuit. In Malabaria celebris est illa versio, quae linguae sacrae peritissimo viro എഴുത്തച്ഛൻ seu Domino in et a Tunciatta adscribitur. Ea itaque Malabaricis versibus constat, sed multis vocabulis hinc inde Samscrdamicis ad elegantiam primigeniam sermonis conservandam respersa est. Ita & Támulenses suas habent versiones, sed videndum a quonam sint factae, et an originali respondeant; solent enim poetae semper aliquid de suo addere, ut amanuenses describendo solent originales codices plerumque vitiare.

Aliud elegantissimum poema Epicum est യുധിഷ്ഠിരവിജയം *Yudhisbdiravigea*, seu de victoria filiorum regis Yudhu, alias Pándava dictorum, quos cum Rex Pándu vel Pánnu ex Cundi uxore sua vi cuiusdam magicae orationis, et sine carnali complexu suscepisset, emortuo patre Pándu, centum alii fratres consobrini, ob illegitimam et non naturalem nativitatem horum quinque fratrum Pándava dictorum, defuncti patris hereditatem adiri posse

ſe negabant, et Pandavas quinque fratres ex regno expellere volebant. Sed hi ducem pro ſe belligerantem habuere Krshna, ſeu Vishnu Deum incarnatum, qui una cum Argiuna ex his quinque fratribus praecipuo bellatore et heroe centum illos conſobrinos bello ſuperarunt, devicerunt, et patris Pandu regno potiti ſunt. Hanc fabulam ad reges Pandion Athenienſes, vel etiam illos ad hanc Indicam hiſtoriam vel fabulam referri ſuſpicantur auctores diſquiſitionum Aſiaticarum, quae coniectura ſuſtineri non poteſt (1). Vide de regibus Pandion Graecis Euſeb. *in Chronico* alioſque.

(1) Ex traditione Brahmanica, quam refert Abraham Boger in libro Germanico cui titulus: **Rogers offene Thür zu dem verborgenen Heydenthum**, ſeu ianua reſerata ad occultum paganiſmum, *cum observationibus breviss. ac select. mantissis* Chriſtoph. Arnoldi. *Norimb. Anno* 1663., Deus Vishnu in Krshna incarnatus, natus eſt in urbe *Madura* in Indiis non procul ab urbe *Agra* exſiſtente. Iam vero Ptolemaeus *lib. septimo tab*.x. Geographiae veteris, *Venet. anno* 1562. *p*.248. civitatem *Madura deorum* cum aliis pluribus ad montem Vindium verſus ſolis ortum ponit; et paullo ſupra, circa Hidaſpum ſeu Gangem regionem Pandavorum conſtituit, cuius etiam civitates enumerat. Addunt vero editores Ptolemaei haec verba: *Pandea gens a feminis regitur*, *Plinius & Arrianus*. Cum igitur & natalis locus Dei Krshna in Madura civitate, & gens ac regio Pandavorum, quos Indi communiter Pandava, vel Pandaver nominant, quod vide in dictionario P. Hanxlederi ſub voce *Pandava* vel *Pandu*, in Indiis ad Gangem ſtatuatur a veteribus Graecis & Indis, mirum ſane cuique videri debet, quomodo Calcuttenſes Angli in libro *Asiatick researches* hiſtoriam Dei Krshna ad Graecorum fabulas referre potuerint, & Deum illum Apollinem Graecum eſſe dixerint, quaſi Brahmanes illum a Graecis accepiſſent. Certe recte contrarium ipſi inferre debebant. Liber proinde Brahmanicus *Yudhishtira* dictus, qui de Deo Krshna ac de bello filiorum Regis Pandu cum centum conſobrinis ſuis geſto tractat, ad bellum Indicum & ad reges Pandavas Indicos refertur, non autem ad reges Graecos Athenienſes Pandion, de quibus Euſebius *in Chronico*, id quod iidem hi falſo putant Angli. In memoriam huius victoriae per Krshna Deum & ducem Argiuna a filiis Regis Pandu quinque fratribus obtentae, menſe decembri dies feſtos agunt Brahmanes, ut idem erudite iam obſervavit rerum Indicarum peritiſſimus Abraham Roger. An vero Brahmanes dies feſtos agent, an publica laetitia & memoria celebrabunt bella, & victorias Graecas? An Angli publica memoria celebrant victorias Gallorum aut Moſcovitarum? Quia vero poema epicum praedictum *Yudhishtiravigeam* regni Pandavorum principia & primum ſtabilimentum deſcribit, ut librum illum legenti patebit, ſequitur, librum illum Brahmanicum vetuſtiſſimum eſſe, ac fortaſſis ultra mille annos ante Chriſtum natum referri debere, regnum enim Pandavorum tempore Arriani, Plinii & Ptolemaei adhuc exſiſtebat, neque probabile eſt paullo ante aetatem horum ſcriptorum formatum fuiſſe. Traditio etiam Brahmanica de formatione Pandavarum regni multo longius ante tempora aerae vulgaris principium & bellum horum Pandavarum refert. Notandum vero regnum hoc *Pandù* ſeu Pandavorum aliud & omnino diſtinctum eſſe a regno *Pándi*, Pandionis ſeu Madure,

Digitized by Google

que. Poema hoc, ut dixi, elegantissimum est, et a tironibus linguae Samscrdamicae cumprimis legendum, quia scriptum est stilo facili, nitido, claro, correcto et eleganti, ob quod etiam primo a magistris Brahmanicis post grammaticam & vocabularium Samscrdamicum discipulis praelegi solet, ut ex eo modum construendi, verba coniugandi, & phrases Samscrdamicas addiscant. Nos ex hoc libro plura exempla in grammatica adducemus. Hi itaque sunt libri classici & celeberrimi in India, quorum lectionem commendamus, & hi sufficiunt ad totum unius viri vitae tempus impedendum, si revera, & non obiter, res Brahmanicas scire, & pertractare velit. Post adductos vero celebriores libri sunt sequentes, quorum notitiam dare volui, ut homines Europaei in Indiis exsistentes, eos eo facilius inter gentiles perquirant.

രഘുവംശം Raghuvamszam, poema celebre, quod de Vishnu Deo ex familia Regis Raghu nato agit.

ധർമ്മകീർത്തി Dharmakirti, de institutione tribuum, & officiis earum.

പഞ്ചാക്ഷരമാഹാത്മ്യം Pangiákshara mahátmam, de quinque syllabis sacris *nama Shivaya* dictis de quibus nos supra egimus.

ഗാഥ Gádha, pastoralia Dei Krshna.

മാധവ്യം Mádhavyam, de astrologia, & rebus gynaecei.

പ്രപഞ്ചസൃഷ്ടി Prabangia srshti, de creatione mundi.

ബ്രഹ്മാണ്ഡപുരാണം Brahmánurpuránam, de quatuor aetatibus mundi & rebus Brahmanum in iis gestis.

ശ്രീകൃഷ്ണവിലാസം Shri Krshna vilásam, de gestis pastoralibus Dei Krshna.

K ക്ഷമ

re, quod ex Arriano & Ptolemaeo ad oram piscariam in australi Indiae parte extendebatur, & cuius regia erat Madure hodierna inter Mayssur & Tanjaur sita. De qua re confer mappam Geograp. D. d' Anville, & de la Tour, *Theatre de la guere* inscriptam. Parisiis an. 1770. incisam.

Digitized by Google

കുമാരസംഭവം Kumára ſambhavam, de progenie Dei Subrahmania ſeu de origine Dei Kártigea.

സംഭവം ſeu പുരാണം Puránam de origine mundi, rerum, elementorum, deorum, geniorum, heroum, dearum, heſychaſtarum, Muni dictorum, de incarnationibus, & geſtis Vishnu, &c.

സ്മൃതി Smrdi, de religione & iuſtitia libri octo.

മനുസ്മൃതി Regis Manu memorialia, ſeu ſyſtema legum & inſtitutionum Indicarum civilium. Qui pluta de Indicis libris ſcire cupit, videat in *Aſiatick reſearches* inſcriptam *diſſertationem in litteraturam Indorum*.

Id quod communiter ab Indis dici ſolet, eſt: നാലുവെദം ആറുശാസ്ത്രം പതിനെട്ടുപുരാണം nempe dari quatuor leges, ſex ſcientias, octodecim hiſtorias antiquas ſive veras, ſive fabuloſas. Verum hoc axioma populare falſum eſt, ſi ad Brahmanes referatur, nam hi tres tantum leges admittunt & recognoſcunt veras: nempe Irku, Sáma, Yagiu ഋക്ക സാമ യജുസ്സ, quae ſimul ſumptae ഋക്കസാമയജുസ്സ വെദം Irka SámaYagiur Védam dicuntur. Tres tantum iſtas leges affert vocabularium Amaraſinha ſect. ശബ്ദാദിവൎഗ്ഗം *Shabdádi varggam*, & has tantum tres leges etiam adducit liber Sámbhavam in hiſtoria Devayáni filiae Heſychaſtae Shukrae, quarta lex popularis eſt, & de incantationibus, veneficiis, divinationibus ac aſtrologia iudiciaria agit, & ea non ad Brahmanes ſed ad Shúdras, aliaſque inferiores tribus pertinet.

Quidquid vero in Brahmanicis libris continetur, hoc totum in tres claſſes diſtribuitur, in Védam, Sháſtram, & Puránam. Ad Védam omnes ii tantum referuntur libri, qui de cultu divino agunt, ut ſunt praecepta de ſacrificiis, precibus, ieiuniis,

Digitized by Google

niis, peregrinationibus, expiationibus, proſtrationibus, corporis lotionibus, ſacrorum ſignorum in fronte deſcriptionibus, initiationibus, ſacrificiis & precibus pro defunctis. Quae omnia ſimul ജപഹോമദേവാരം *Geba hóma dévaram* dicuntur. Vêdam itaque non eſt liber, quod plerique putant Europaei, qui toties, ſed falſo & ridicule, librum Védam ſe in Indiis inveniſſe, & poſſidere gloriati ſunt, & quorum pluſquam viginti in medium afferre poſſem, ſed Vedam eſt lex, quae pluribus libris & praeceptis ad religionem & cultum divinum immediate pertinentibus, continetur. Vide de vocabulo Védam, Sháſtram, & Puránam dictionarium R.P. Hanxleden *inter codices manuſcript. S. Congreg. de Prop. Fide num.9.*, & Amaraſinha *ſect. paulo ſupra citata* (1).

(1) Valde probabile eſt vocabulum Véda, vel ut Alphab. Indoſtanum & Nagaricum ſcribit Bed, radicaliter & primigenie doctrinam religioſam & philoſophicam de elementis ſignificaſſe. Siquidem cum tota Brahmanica lex, religio, & philoſophia circa cultum ſolis, lunae, planetarum, & elementorum aquae, terrae, ignis, aeris, & aetheris verſetur, & iiſdem ſacrificia offerantur, ut nos alibi ex libris Brahmanicis invicte demonſtrabimus, ſane probabiliſſimum eſt & vocabulum Veda vel Bed, quod legem denotat, nil niſi doctrinam ſacram de cultu earum rerum ſignificare. Inſignis eſt in hanc rem locus Clement. Alexand. Stromat. lib.5. §.243. *Iam puerorum quoque doctrina, quae versatur in elementis, complectitur interpretationem quatuor elementorum, dicit enim Phrygas aquam vocari Bedy, sicut etiam Orpheus:*

Nympharumque Bedy promant limpida lympha.

Quin etiam Dion Thytes videtur scribere similiter: Et acceptum Bedy effunde manibus, & convertere ad aruspicinam. Contra autem comicus Phylideus, Bedy, aerem, qui vitam suppeditat, per haec intelligit: Haurire possim ut Bedy salutiferum precor, quo sanitatis pars fluit potissima, ut aerem, inquam haud noxium & purum traham. Huic opinioni consentit etiam Neanthes Cyzicenus, scribens sacerdotes Macedonum in precibus invocare Bedy, ut sit eis propitius, & filiis, quod quidem interpretantur, aerem. V.ibi etiam ſequentia, quae omnia Brahmanicam doctrinam olent. Ex his iam unum certo inferas: aut Graeci vocabulum Veda, Bed, Bedy a Brahmanibus acceptum (ut ſupra vidimus de Sebeſio vel Sebaſio) & corruptum, ad ſignificanda illa ſupra dicta elementa tranſtulerunt, & genuinam illius etymologiam ignorantes, in ſuam philoſophiam ſub ea ſignificatione invexerunt, aut vocabulum illud originaliter & radicaliter doctrinam de elementis, & legem de cultu religioſo elementorum ſignificat. Ratio amplior coniecturae eſt, quod Brahma ſeu terra Veda, Bed, vel Bedy dediſſe, dictaſſe, & auctor huius eſſe a Brahmanibus dicitur, & alia fabula Brahmanica dicit, Veda, Bed, vel Bedy in mare deiectum fuiſſe, periiſſe & Vishnu Deum in forma piſcis librum illum ſeu legem in mari quae-

Ad ശാസ്ത്രം Sháſtram ſeu ſcientiam omnes ii libri pertinent, qui de ſcientiis agunt, & qui in India ſunt plurimi. Vocabulum vero ശാസ്ത്രം Sháſtram certiſſime ſcientiam, & non librum ſignificat, ſic ശാസ്ത്രി Sháſtri, ശാസ്ത്രവാൻ Sháſtraván, vir doctus, eruditus, ſcientias poſſidens, ശാസ്ത്രാർത്ഥം ſháſtrártham explicatio ſcientiae, ശാസ്ത്രയുക്തി ſháſtrayukti, punctum, vis, acumen ſcientiae, ഗ്രഹശാസ്ത്രം grachashâſtram aſtronomia, പുരാണം hiſtoria antiqua ſive vera, ſive falſa, aut fictitia, &c. Quis itaque non rideat petulci Voltairii ignorantiam & philoſophicam temeritatem, qua totus diſtentus ac veluti inſpiratus energumenus ſtridendo, & clamando docebat in ſuis miſcellaneis philoſophicis, Sháſtram *librum* eſſe, & librum quidem mille annis libro Vedam anteriorem? Hunc ego . . . ſed (1).

Pro coronide adhuc obſervandum eſt, in omnibus Indiae regionibus tres ſemper linguas inveniri, vulgarem nempe & infimam populi linguam, ſecundo gentilitiam, quae ex Samſcrdamica deſcendit, & ipſius dialectus eſt, quaque in ſcribendis epiſtolis familiaribus, apochis, negotiis, ac in cultiori ſocietate uti ſolent, tertio ſacram Samſcrdamicam ſeu litteralem, de qua nos hactenus egimus, & quae praecipue tradendis ſcientiis, & rebus liturgicis inſervit. Secunda illa ſeu gentilitia ex Samſcrdamica ſacra deſcendens, pro gentium & regionum diverſitate, varie plaſmata, & formata fuit, quod tibi hoc exemplo manifeſtum fiet.

Sam-

quaeſiviſſe. Hoc itaque vocabulum Veda, Bed, vel Bedy allegoricam, & translatitiam ſignificationem habere videtur, & hoc quod dicimus, ſignificare. Verum quidquid ſit, vocabulum illud vere Samſcrdamicum eſt, ut ex eius radice apparet, & antiquitatem huius linguae clariſſime demonſtrat, utpote quod etiam a veteribus Graecis quamquam modice corruptum, uſurpatum fuerit. Confer de hoc vocabulo etiam Alphabetum Tibetanum.

(1) Un homme qui ne ſçait dire que des phraſes & des iniures, enfanter des rêves, imaginer des ſyſtêmes, citer des faux paſſages, ecrire en poliſſon, ſe battre en cadence, eſt nomé philoſophe. Se moque-t-on du bons ſens ou de la philoſophie? Beau probleme à reſoudre! *L'inoculation du bon sens*, a Londres, 1761.

Digitized by Google

	Samscrdamica litteralis	Talenganica	Malabarica	Tamulica
Nom.	മാനുഷാ mánuszá homo	mánusiondu	mânushen	manushen
Gen.	mánusham	manusiuni	mánushende	mánushenude
Nom.	പാവാ pává peccatum	pábam	pávam	pábam
Gen.	pávasya	pábama	pávatinde	pávatinude
Nom.	ബുദ്ധി budhi intelligentia, mens, spiritus	budhi	budhi	butti
Gen.	budhyo	budhiyoca	budhiyude	buttiyude

Sic argumentare de ceteris.

Eadem habetur similitudo etiam quoad sonum, vim, valorem, ac potestatem omnium litterarum radicalium, ita ut qui litterarum Samscrdamicarum vim, valorem, potestatem, ac pronuntiationem novit, etiam omnium aliorum gentilitiorum alphabetorum vim, valorem, potestatem ac pronuntiationem eo ipso sciat. Quare ad lectorem nostrum plene convincendum praecipua etiam alphabeta inter se collata ad calcem operis damus.

Ex his itaque omnibus simul sumptis, & attente consideratis, non iam dubitanter, sed certissime asserimus, & concludimus: idioma sacrum, antiquum, litterale, Brahmanico Samscrdamicum vulgo *Sanscrit* dictum, linguae gentilitiae Talenganicae, Nagaricae, Indostanae seu Vanárensis, Bengalinae, Warticae, Marásticae, Malabaricae, Tamulicae matrem, fontem, radicem, & originem esse, id quod nobis demonstrandum erat. Hoc iam ante nos paucis innuerant Ziegenbalgius *epist. ad la Crozium data*, la Crozius ipse *epist.* 42. *ad* Chamberlaynium, P. Beschi *in praef. ad dictionarium Tamulico Latinum*, Iohannes Christophorus Amadutius *praef. in alphab. Indostanum*, Anquelil du Perron *tom.* 1. *pag.* 123., auctores libri: *Asiatick researches tom.* 1. *pag.* 422. Haec igitur sunt, quae Samscrdamicae grammaticae necessario praefigenda duxi, postquam ad hanc ipsam elucubrandam Eminentissimorum ac Indicarum Missionum providentissimorum S. Congr.

de

de Propag. Fide Praepositorum Cardinalium decreto, & auctoritate amplissimi eiusdem S.Cong.Praefecti Card. L. Antonelli ex Indiis evocatus fui. Religioni, missionum commodo, ac linguarum studiosis, quantulacunque sit, hanc opellam meam consecro, atque ut aequi bonique consulant rogo. Dabam Romae 1790.

PRAECIPUA INDIAE ORIENTALIS ALPHABETA INTER SE COLLATA

Granthamicum seu Samscrd.	Indostanum seu Vanárense	Nagaricum	Talinganicum
𑌅 a brevis	अ	अ	అ
𑌆 a longa	आ	आ	ఆ
𑌇 i brevis	इ	इ	ఇ
𑌈 i longa	ई	ई	ఈ
𑌉 u brevis	उ	उ	ఉ
𑌊 u longa	ऊ	ऊ	ఊ
𑌋 ru brevis	ऋ ri	ऋ ri	ఋ ru
𑍠 ru longa	ॠ ri	ॠ ri	ౠ ru
𑌌 ilu brevis	ऌ li	ऌ li	ఌ lu
𑍡 ilu longa	ॡ li	ॡ li	ౡ lu
𑌏 e brevis	ए		
𑌏 e longa		ए	ఏ
𑌐 ai	ऐ	ऐ	ఐ

ഒ o brevis	ओ	ओ	ఒ
ഓ o longa			
ഔ aù	औ	औ	ఔ
അം vel അമ് am	अं	अं	అం
അഃ ah , vel a	अः	अः	అః

CONSONANTES RADICALES SEU SIMPLICES

ക ka	क	क	క
ഖ kha	ख	ख	ఖ
ഗ ga	ग	ग	గ
ഘ gha	घ	घ	ఘ
ങ nga	ङ	ङ	ఙ
ച cia	च	च	చ
ഛ ciha	छ	छ	ఛ
ജ gia	ज	ज	జ
ഝ ggiha	झ	झ	ఝ
ഞ gna	ञ	ञ	ఞ
ട tta	ट	ट	ట
ഠ ddha	ठ	ठ	ఠ
ഡ ta	ड	ड	డ

ഢ dha	ढ	ढ	ఢ
ണ nna	ण	ण	ణ
ത ta	त	त	త
ഥ tha	थ	थ	థ
ദ da	द	द	ద
ധ dha	ध	ध	ధ
ന na	न	न	న
പ pa	प	प	ప
ഫ pha	फ	फ	ఫ
ബ ba	ब	ब	బ
ഭ bha	भ	भ	భ
മ ma	म	म	మ
യ ya	य	य	య
ര ra	र	र	ర
ല la	ल	ळ	ల
വ w	व	व	వ
ശ sha	श	श	శ
ഷ sza	ष	ष	ష
സ ssa	स	स	స

ഹ ha	ह	ह	హ
ള lla			ళ
ക്ഷ ksha	क्ष	क्ष	క్ష
റ rra			ఱ
			జి ji
			టీ tii

NOTANDUM.

I. Quatuor his alphabetis pleraque vocabula Samſcrdamica ſcribi poſſunt, ſi his litteris ſimplicibus accedant aliae compoſitae & complexae.

II. Alphabetum Indoſtanum, & Nagaricum adduximus ex recenſione P. Caſſiani Beligatii quod exſtat in Alphabeto Romae typis Sac. Congregationis edito.

III. Ex utroque hoc Alphabeto ad Nagaricum, quod in diſquiſitionibus Aſiaticis afferunt Angli, collato, patebit hoc Nagaricum ab ipſis allatum aliis duobus nihilo praeſtare, non numero, non valore, non poteſtate, non pronuntiatione aut vi litterarum, quia tot, & non plures nec alias illud litteras continet.

IV. Facto examine apparebit, litteras ab ipſis allatas quoad apicum formam ab Alphabeto Nagarico diſcrepare, & plus cum forma litterarum Alphabeti Indoſtani convenire, attamen, ut diximus, ubique eumdem, & non alium valorem litterarum habere.

V. Patet, Granthamicum ſeu Samſcrdamicum noſtrum & Talenganicum copia litterarum Nagarico ab Anglis allato praeſtare, adeoque ad ſcribendam linguam Samſcrdamicam illa duo prima aptiora eſſe.

N.B. Libri Bhagavadam insigne fragmentum in fine grammaticae affertur.

FACULTAS ORDINIS

Ex commissione R.P.N. Ioannis Evangelistae a S. Maria Praepositi Generalis Carmelitarum Excalceatorum legi dissertationem in linguam Samserdamicam R. P. Paulini a S. Bartholomaeo Carmelitae Excalceati Missionarii Apostolici Malabariae, & nihil in ea inveni contra fidem, ac bonos mores.
Datum Romae prima octobris in Collegio S. Pancratii 1790.

Ego Fr. Albertus Maria a Iesu Carmelita Excalceatus Lector S. Theologiae in Collegio eodem.

Digitized by Google

IMPRIMATUR,

Si videbitur Reverendissimo Patri Magistro S. P. Apostolici.

F. Xaverius Passari Archiep. Laris. Vicesgerens.

APPROBATIO

Librum cuius inscriptio est: *R.P.Fr.Paulini a S.Bartholomaeo, Carmelitae Excalceati, Malabariae Missionarii*, SIDHARUBAM, *seu Grammatica* SAMSCRDAMICA, *cui accedit dissertatio histori o - critica in linguam* SAMSCRDAMICAM *vulgo* SAMSCRET *dictam, in qua huius linguae exsistentia, origo, praestantia, antiquitas, exstensio, maternitas ostenditur: libri aliqui ea exarati critice recensentur, & simul aliquae antiquissimae gentilium orationes liturgicae attinguntur, & explicantur*; iubentibus Sacrae Congregationis de Propaganda Fide bono regimini praepositis Reverendissimis & Eminentissimis S. R. E. Cardinalibus, attente, ac diligenter legimus. Eruditi autem auctoris in Indorum gentis moribus, lingua, superstitiosisque dogmatibus ex longo cum Malabarensibus usu, atque consuetudine apprime versati, in suo illustrando argumento industriam singularem, atque peritiam non modo probamus, sed & librum ipsum iis, quibus sanctissimae Religionis nostrae Christianae in Malabaria propagandae, amplificandaeque munus incumbit, utilem iudicamus quam maxime. Horum siquidem, ut superstitionis genus, quo implicatur Indica gens, & in cuius fontes inquirit auctor, primum dignoscant, magni interest. Quamobrem librum, nihil alioqui fidei, & morum doctrinae continentem adversum, qui typis publicetur dignum censemus.

Datum Romae in Coenobio S. Mariae super Minervam die 23. ianuar. an. 1791.

Fr. Gabriel Fabricy, Ord. Praedicatorum, S. Theologiae Doctor, Collegii Casanatensis Theologus.

Fr. Philippus Angelicus Becchetti eiusdem Ordinis.

IMPRIMATUR

Fr. Thomas Maria Mamachius Ord. Praedicat. Sac. Palat. Apost. Magister.

DECRE-

Digitized by Google

DECRETUM S. CONGREGATIONIS

DE PROPAGANDA FIDE

CUm in Congregatione generali Eminentissimorum DD. Cardinalium habita die 19. iulii relato per me infrascriptum statu Ecclesiae Malabarensis inter cetera dubia propositum fuerit XXVII. videlicet : An ad usum alumnorum & missionariorum brevis Grammatica linguae Samscrdamicae sit imprimenda in typographeo S. Congregationis , Eminentissimi Domini rescripserunt affirmative.

Datum Romae in Aedibus Sacrae Congregationis die 19. iulii 1790.

L. CARD. ANTONELLUS PRAEFECTUS.

Loco ✠ Sigilli.

I. de Carpineo Pro-Secret.

Digitized by Google

ALPHABETUM
SAMSCRDAMICO-MALABARICUM

VOCALES

a br. a long. i b. i l. u b. u l. iru b. iru l. ilu b. ilu l. e b.
അ ആ ഇ ഈ ഉ ഊ ഋ ൠ ഌ ൡ എ
e l. ai o b. o l. aú am ah
ഏ ഐ ഒ ഓ ഔ അം അഃ

CONSONANTES SIMPLICES RADICALES

ca kha ga gha ba bha dda ddha da dha da dha ha gia ggiha la lla
ക ഖ ഗ ഘ ബ ഭ ട ഠ ഡ ഢ ദ ധ ഹ ജ ഝ ല ള
la ya ma na nna gna nga pa pha ra rra sza ssa ta tha
ല യ മ ന ണ ഞ ങ പ ഫ ര ഴ റ ഷ സ ത ഥ
w sha ksha cia ciha
വ ശ ക്ഷ ച ഛ

CONSONANTES SIMPLICES VOCALISATAE

ca cà ki kì cu cù cr cru crù kilu kilu ke cai
ക കാ കി കീ കു കൂ കൃ കൄ കൢ കൣ കെ കൈ
co cau cam kha
കൊ കൌ കം കഃ
kha khà khi khì khu khù khiru khirù khilu khilù khe
ഖ ഖാ ഖി ഖീ ഖു ഖൂ ഖൃ ഖൄ ഖൢ ഖൣ ഖെ
khai kho khau kham khha
ഖൈ ഖൊ ഖൌ ഖം ഖഃ

ga gà gui guì gu gù gr grù guilu guilù gue gai go

ഗ ഗാ ഗി ഗീ ഗു ഗൂ ഗൃ ഗൄ ഗൢ ഗൣ ഗെ ഗൈ ഗൊ

gam gha

ഗം ഗഃ

gha ghà ghi ghì ghu ghù ghr ghrù

ഘ ഘാ ഘി ഘീ ഘു ഘൂ ഘൃ ഘൄ &c.

ങ ങാ ങി ങീ ങു ങൂ ങൃ ങൄ &c.

ഞ ഞാ ഞി ഞീ ഞു ഞൂ ഞൃ ഞൄ &c.

ജ ജാ ജി ജീ ജു ജൂ ജൃ ജൄ &c.

ഝ ഝാ ഝി ഝീ ഝു ഝൂ ഝൃ ഝൄ

ഡ ഡാ ഡി ഡീ ഡു ഡൂ ഡൃ ഡൄ

ഢ ഢാ ഢി ഢീ ഢു ഢൂ ഢൃ ഢൄ

ക കാ കി കീ കു കൂ കൃ കൄ &c.

ഥ ഥാ ഥി ഥീ ഥു ഥൂ ഥൃ ഥൄ

പ പാ പി പീ പു പൂ പൃ പൄ

ഫ ഫാ ഫി ഫീ ഫു ഫൂ ഫൃ ഫൄ

ദ ദാ ദി ദീ ദു ദൂ ദൃ ദൄ &c.

ന നാ നി നീ നു നൂ നൃ നൄ &c.

ഷ ഷാ ഷി ഷീ ഷു ഷൂ ഷൃ ഷൄ

ഹ ഹാ ഹി ഹീ ഹു ഹൂ ഹൃ ഹൄ &c.

ച ചാ ചി ചീ ചു ചൂ ചൃ ചൄ

ഛ ഛാ ഛി ഛീ ഛു ഛൂ ഛൃ ഛൄ

ട ടാ ടി ടീ ടു ടൂ ടൃ ടൄ

ഠ ഠാ ഠി ഠീ ഠു ഠൂ ഠൃ ഠൄ &c.

ന നാ നി നീ നു നൂ നൃ നൄ

ഞ ഞാ ഞി ഞീ ഞു ഞൂ ഞൃ ഞൄ

ദ ദാ ദി ദീ ദു ദൂ ദൃ ദൄ

ധ ധാ ധി ധീ ധു ധൂ ധൃ ധൄ

ബ ബാ ബി ബീ ബു ബൂ ബൃ ബൄ

ട ടാ ടി ടീ ടു ടൂ ടൃ ടൄ

ഷ ഷാ ഷി ഷീ ഷു ഷൂ ഷൃ ഷൄ

ശ ശാ ശി ശീ ശു ശൂ ശൃ ശൄ

സ സാ സി സീ സു സൂ സൃ സൄ

Notandum conſonantes aliquas rectrices eſſe, alias rectas, rectrices ſunt quae litteram ſibi ſubmiſſam vel implexam regunt, rectae quae ſimul illis implexae reguntur.

CONSONANTES COMPOSITAE

Rectrices litteram r *implexam*

cra khra gra &c.

ക്ര ഖ്ര ഗ്ര ഘ്ര ങ്ര ച്ര ഛ്ര ജ്ര ഝ്ര ഞ്ര ട്ര ഠ്ര

ഡ്ര ഢ്ര ണ്ര ത്ര ഥ്ര ദ്ര ധ്ര ന്ര പ്ര ഫ്ര ബ്ര ഭ്ര മ്ര യ്ര

ല്ര വ്ര ശ്ര ഷ്ര സ്ര ഹ്ര ള്ര ഴ്ര ക്ഷ്ര

C O N S O N A N T E S

Rectrices litteram ല l *ſubmiſſam*

cla khla gla &c.

ക്ല ഖ്ല ഗ്ല ഘ്ല ങ്ല ച്ല ഛ്ല ജ്ല ഝ്ല ഞ്ല ട്ല ഠ്ല ഡ്ല ഢ്ല ണ്ല

ത്ല ഥ്ല ദ്ല ധ്ല ന്ല പ്ല ഫ്ല ബ്ല ഭ്ല മ്ല യ്ല ര്ല ല്ല വ്ല ശ്ല ഷ്ല &c.

CONSONANTES

Restrices litteram *y implexam*

cya khya gya &c.

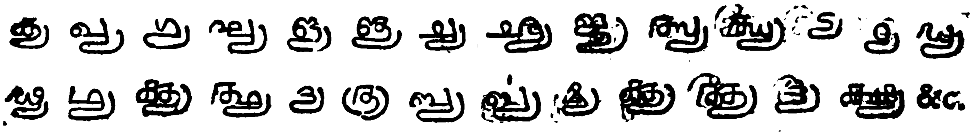

CONSONANTES

Restrices litteram *v implexam*

cva khva gva &c.

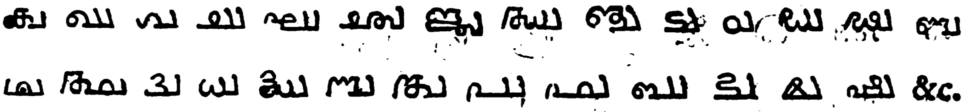

CONSONANTES

Rectae per litteram r.

rkka rgga rggha &c.

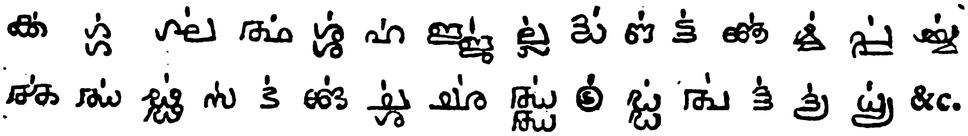

CONSONANTES DUPLICES VARII GENERIS

kka nga ngha ngna cia ncia tta nnda nnna tta nda nna ppa mba

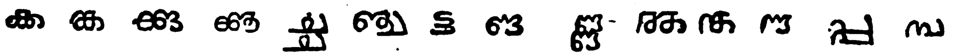

mma ya lla wa ssa ksha nma shva gdha stta sta spa sma ska dha

ndha tma psa ksa pna kna gna rc hna pta shnna shda shda ndha tsa

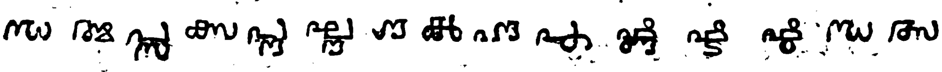

sna

Digitized by Google

sna dgna cr dgia tna bda bdha nna tta gma kshma

 സ്ന ജ്ഞ കൃ ജ്ജ ത്ന ബ്ദ ബ്ധ ന്ന റ്റ ഗ്മ ക്ഷ്മ

LITTERAE FINALES

ൺ ൻ ർ ം ൾ ൽ ൽ ൿ ൻ ൾ

CONSONANTES FINALES FRACTAE

SEU FINALES SAMCRDÁMICAE MÙTAE

Harum usus tantum est in lingua sublimi. Nos eas in grammatica afferemus.

Qui plura de litteris scire cupit, adeat Alphabetum Grandonico-Malabaricum sive Samscrdamicum, Romae anno 1772. typis S. Congreg. de Propag. Fide excusum.

ശുഭ

Digitized by Google

സിദ്ധരൂപം

SIDHARUBAM

SEU

GRAMMATICA SAMCRDAMICA

CAPUT PRIMUM

DE DECLINATIONIBUS

§. I.

De nomine

Nomen granthamice seu samscrdamice vocatur നാമം, declinatio vocatur പ്രാതിപദികം, vel communi & usitato vocabulo പെരുക്കം

Numerus vocatur വചനം

Casus. . . . വിഭക്തി

Genus . . . ലിംഗം

Declinare nomen, usitato & vulgari sermone dicitur: വിഭക്തികളെ ചൊല്ലുന്നു vel പെരുക്കുന്നു

Verbum vocatur ധാതു

Verba coniugare ക്രിയാവിഭക്തികളെ ചൊല്ലുന്നു vel ക്രിയകളെ പെരുക്കുന്നു

Adverbia, supina, gerundia, particulae, coniunctiones, praepositiones seu postpositiones, & quidquid indeclinabile est, vocatur അവ്യയം.

Con-

Constructio അന്വയം

Omnia nomina Samscrdamica exeunt vel in vocalem, vel in consonantem. Vocales sunt: അ ആ ഇ ഈ ഉ ഊ ഋ ഏ ഓ ഐ ഔ ex his duae ultimae sunt diphthongi, quae tamen sequuntur naturam vocalium. Consonantes sunt ക ഖ ഗ ഘ ങ ച ഛ ജ ഝ ഞ ട ഠ ഡ ഢ ണ ത ഥ ദ ധ ന പ ഫ ബ ഭ മ യ ര ല വ ശ ഷ സ

Notitia, valor, potestas, pronuntiatio harum litterarum ex Alphabeto Samscrdamico Romae typis S. Congregationis iam edito, ex usu & continua repetitione earum, & ex viva Brahmanici magistri voce est ediscenda. Conferantur etiam ea quae de pronuntiatione litterarum Nagaricarum docent Angli Calcuttenses, *tom.* 1. in disquisitionibus Asiaticis, de Indostanis R.P. Cassianus Beligattius in Alphabeto Brammhanico *cap. tertio*, & R. P. Constantius Beschi de Tamulicis in sua grammatica Tamulica *cap.*1. §.2. de vi litterarum. Quae omnia ad rectam & genuinam litterarum Granthamicarum seu Samscrdamicarum pronuntiationem mirifice conferent. Eam heic tradere nostri esset instituti, sed quia huic muneri iam egregie satisfecit in praedicto Alphabeto Granthamico Malabarico seu Samscrdamico R.P. Clemens a Iesu olim commissionarius meus, doctrinae huic lubens supersedeo.

Omnes itaque allatae vocales & consonantes simplices ad nominum declinationes pertinent, relictis aliis compositis, & complicatis, quae ad terminationem nominum nullatenus spectant.

Nomen quod exit in vocalem, a magistris Brahmanicis vocatur അജന്തം, ad distinctionem nominis exeuntis in consonantem simplicem quamcunque, quod vocatur ഹലന്തം

Omnia nomina terminantia in vocalem, declinantur per declinationem nominum suae respectivae vocalis finalis, & omnia nomina exeuntia in consonantem declinantur per declinatio-

nationes nominum ſuae reſpectivae conſonantis finalis, ut v. g. in latino domina declinatur per muſa muſae, quia finalis littera in voce domina, eſt *a* vocalis; & fanum declinatur per templum templi, quia ultima littera ſeu ſyllaba exit in *um*. Verum bene notandum eſt, declinationes nominum Samſcrdamicorum non redigi ad quinque declinationum formas, ſed in hac Indica lingua tot dari declinationum formas, quot dantur litterae vocales & conſonantes ſimplices, in quas terminantur nomina Samſcrdamica. Dantur ergo declinationes multae, quia multae ſunt litterae, in quas nomina exeunt. Proinde dantur declinationes nominum in *a*, *i*, *e*, *o*, *u*, vocales; in *b*, *y*, *v*, *r*, *l*, *m*, *n*, *s*, *&c.* conſonantes, & has ex ordine trademus. Litterae illae, ſive vocales, ſive conſonantes, in quas nullum nomen terminatur, vocantur അപ്രസിദ്ധം, ſeu occultae, quia non apparent; ac proinde nulla etiam eorum nominum, utpote nom exſiſtentium, datur declinatio. Haec omnia fient clariora ſi inſpiciatur സിദ്ധരൂപം gentilicum ipſum, quem librum ad manum habere oportet.

§. II.

De numero & genere.

Numeri ſunt tres. Singularis ab unitate ഏകത്വം; dicitur ഏകവചനം, dualis a dualitate ദ്വിത്വം, dicitur ദ്വിവചനം, pluralis a pluralitate ബഹുത്വം, vocatur ബഹുവചനം. Duali utuntur magiſtri Brahmanes in omnibus declinationibus & coniugationibus citra conſuetudinem latinorum.

Genera ſunt tria. Maſculinum dicitur പുല്ലിംഗം, femininum സ്ത്രീലിംഗം, neutrum നപുംസകം. Genus cuiusvis nominis nota-

notatur in അമരസിംഹം seu in vocabulario Amarasinham granthamico, & quidem masculinum signatur per പും, quod significat marem, femininum per സ്ത്രീ, quod denotat feminam, neutrum per ക്ലീ seu ക്ലീബം sexu carens. Infra adiiciemus aliquas regulas ad genera nominum dignoscenda, consultum tamen est ad manum habere praedictum vocabularium Amarasinham, illud nempe explanatorium, quod vocatur കൃഷ്ണക്കരത, nam aliud quod versibus, seu ligata oratione scriptum est, etsi legas, nihil intelliges, nisi in hac lingua iam probe sis versatus.

§. III.

De Casibus.

Casus in hac lingua sunt septem, si vero etiam vocativum inter casus numeres, sunt octo. Verum Brahmanes vocativum a nominativo solum hac particula ഹെ, id est particula o vocativa distinguunt, ac proinde pro casu a nominativo diverso non habent, sed nominativum & vocativum pro uno casu computant, quamvis eum post nominativum cum praedicta particula ഹെ insignitum afferant. Is tamen per omnia & quoad omnia cum nominativo convenit, unde vocant eum സംബൊധനപ്രഥമ seu nominativum reciprocae intelligentiae.

Casus vero non veniunt ordine latino, sed numerantur ordine dierum lunae, quemadmodum enim nos dicimus: primus dies lunae, secundus dies lunae, tertius dies lunae, &c. ita Brahmanes numerant suos casus, പ്രഥമ seu primus casus,

ദ്വിതീയാ secundus casus, തൃതീയാ tertius casus, ചതുൎത്ഥി quartus casus, പഞ്ചമി quintus casus, ഷഷ്ഠി sextus casus, സപ്തമി septimus casus. Ita excluso vocativo sunt septem casus.

Circa nominativum & vocativum nulla est difficultas, id solum notandum, quod vocativus perdat dicyclum ഃ seu signum correptionis വിസൎഗ്ഗം dictum, quod nominativus fere semper appositum habet, sic nominat. വൃക്ഷഃ arbor, in vocativo ഹെ വൃക്ഷ o arbor. Ut vero tiro claram & distinctam casuum granthamicorum nanciscatur notionem, declinabo hic unum nomen Latinum & Malabaricum more Brahmanico, seu secundum regulas grammaticae Samscrdamicae:

1	Casus primus, arbor, Malabarice	വൃക്ഷം.
	Vocativus o arbor.	വൃക്ഷമെ.
2	Casus secundus, arborem.	വൃക്ഷത്തെ, വൃക്ഷത്തിനെ
3	Casus tertius, per arborem, *nempe ut caussam*	വൃക്ഷത്താൽ
	cum arbore *nempe ut instrumento*	വൃക്ഷംകൊണ്ടു
	cum arbore *nempe ut socia*	വൃക്ഷത്തോടു

In hoc igitur casu tres significationes includuntur & quidem sub una nominis seu casus terminatione, caussa, instrumentum, societas. Ita apud Latinos *caussa*, *instrumentum*, *societas* uno continentur ablativo.

4 Casus quartus, arbori.) വൃക്ഷത്തിന്,) വൃക്ഷത്തിന്നായ്ക്കൊണ്ടു, nempe *cui; propter quod, cui bono.*

6 Ca-

Digitized by Google

) വൃക്ഷത്തിങ്കൽനിന്നു ,
)
6 Casus quintus, arbore.) വൃക്ഷത്തെക്കാൾ,
)
) വൃക്ഷം ഹേതുവായിട്ട , nempe *ex quo* , *a quo* , *prae quo* , ex arbore, ab arbore, prae arbore.

) വൃക്ഷത്തിന്റെ
6 Casus sextus, arboris, arbori,)
) വൃക്ഷത്തിന്നു , est noster genitivus & dativus uno casu exhibitus.

) വൃക്ഷത്തിങ്കൽ , വൃക്ഷത്തുങ്കൽ ,
7 Casus septimus , arbore ,)
) വൃക്ഷത്തെക്കൽ , est noster ablativus quietis in loco, seu in quo, sive subiecti in quo, item inter, vel ablativus numeri, quantitatis, multitudinis, in arbore, inter arbores.

Hic ergo est ordo Brahmanicus casuum, quem nos mutandum non censemus, quamvis a nostro Latino sit diversus.

Habita igitur notitia casuum Brahmanicorum, primum casum nos inposterum vocabimus nominativum & vocativum, secundum vocabimus accusativum, tertium ablativum primum, quartum dativum primum, quintum ablativum secundum, sextum genitivum & dativum, septimum ablativum tertium, his enim nostris casibus illi Brahmanici correspondent. Sit itaque prima declinatio.

§. IV.

Paradigma declinationis in masculinis & neutris exeuntibus in vocalem.

അകാരാന്തം പുല്ലിംഗം വൃക്ഷശബ്ദം

Prima declinatio nominum exeuntium in അ a vocalem brevem, exemplum in nomine വൃക്ഷഃ arbor, generis masculini.

SINGULARIS

Nom. വൃക്ഷഃ arbor.

Vocat. ഹെ വൃക്ഷ o arbor.

Accusat. വൃക്ഷം arborem.

Ablativ. 1. വൃക്ഷെണ per arborem, *ut caussam*, cum arbore *ut instrumento*, cum arbore *ut socia*, ab arbore *ut caussa*, *vel motivo*.

Dativus 1. വൃക്ഷായ arbori *tamquam fini*, *vel commodo*.

Ablativ. 2. വൃക്ഷാത് ex arbore, prae arbore.

Genitivus, & dativus, വൃക്ഷസ്യ arboris, arbori.

Ablativ. 3. വൃക്ഷെ in arbore.

DUALIS

Nom. വൃക്ഷൗ ambae arbores.

Vocat. ഹെ വൃക്ഷൌ o ambae arbores.

Accusat. വൃക്ഷൌ ambas arbores.

Ablat. 1.)
Dativ. 1.) വൃക്ഷാഭ്യാം per ambas arbores, cum ambabus arboribus, ab ambabus arboribus, ambabus arboribus *ut finibus*, ex ambabus arboribus, prae ambabus arboribus.
Ablat. 2.)

Genitiv. & Dativ. വൃക്ഷയൊഃ ambarum arborum, ambabus arboribus.

Ablat. 3.) വൃക്ഷയൊഃ in ambabus arboribus.

PLURALIS

Nominat. വൃക്ഷാഃ plures arbores.

Vocativ. ഹെ വൃക്ഷാഃ o arbores.

Accusat. വൃക്ഷാൻ arbores.

Ablat. 1.

Ablat. 1.) വൃക്ഷൈഃ per arbores, cum arboribus, ab arboribus.

Dativ. 1.) വൃക്ഷേഭ്യഃ arboribus *ut finibus*.

Ablat. 2.) വൃക്ഷേഭ്യഃ ex arboribus, prae arboribus.

Gen. Dat. വൃക്ഷാണാം. arborum, arboribus.

Ablativ. 3. വൃക്ഷേഷു in arboribus.

Ex his iam facile patent terminationes omnium casuum, quas hic unitas subiicio ut tiro uno velut ictu oculi eas statim invenire possit.

TERMINATIONES SINGULARIS		TERMINATIONES DUALIS	
Nom. exit in	ഷഃ	Nominat. exit in	ഔ
Vocat. exit in	ഷ	Vocativus in	ഔ
Accusativ. in	ഷം	Accusativus in	ഔ
Ablativ. 1. in	ഷേണ &	Ablativus 1. in	ഷാഭ്യാം
subinde in	ഷേന	Dativus 1. in	ഷാഭ്യാം
Dativ. 1. in	ഷായ	Ablativus 2. in	ഷാഭ്യാം
Ablativ. 2. in	ഷാൽ	Genitiv. & Dativ. in	ഷയോഃ
Genitiv. & Dativ. in	സ്യ	Ablativ. 3. in	ഷയോഃ
Ablativ. 3. in	ഷേ		

TERMINATIONES PLURALIS

Nominativus exit in	ഷാഃ
Vocativus in	ഷാഃ
Accusativus in	ഷാൻ

Abla-

Ablativus 1. in ൈഃ

Dativus 1. in ഭ്യഃ

Ablativus 2. in ഭ്യഃ

Genitiv. & Dativ. in ാണാം quando antecedit ര vel ഷ,

quando non, exit in ാനാം.

Ablativus 3. in ഭഷു. Subinde habet exceptionem.

EXEMPLA APPLICATIONIS HORUM CASUUM PRIMAE DECLINATIONIS

ശകുനി വൃക്ഷെ തിഷ്ഠതി avis in arbore exsistit.

വൃക്ഷൌ അഹം പശ്യാമി duas arbores ego video.

വൃക്ഷെഷു തസ്ഥൌ in arboribus vel inter arbores stetit.

വൃക്ഷാൽ അപതൽ ex arbore cecidit.

സഃ ചൊരഃ നരകെ ശെതെ ille fur (pessimus ille nebulo) in inferno iacet. വൃക്ഷാണാം ഫലം arborum fructus. വൃക്ഷെണാപതൽ cum arbore (*ut socia*) cecidit. വൃക്ഷാൽ പത്രഃ ex arbore folium. വൃക്ഷാഭ്യാം വാരിഃ arboribus aqua (*nempe ut fini aut commodo.*) വൃക്ഷാൽ പ്രഭവന്തി പുഷ്പാണി ex arbore nascuntur flores. ഉഭൌ ambo, in solo duali declinatur ut വൃക്ഷൌ.

Digitized by Google

പുഷ്പേഷു ജാതീ: പുരുഷേഷു കൃഷ്ണ: നാരീഷു രംഭാ:
നഗരേഷു കാഞ്ചീ: നദീഷു ഗംഗാ: നൃപേഷു രാമ:
കാവ്യേഷു മാഘ: കവിഷു കാളി ദാസ:

In floribus vel inter flores princeps flos est Giádi, in viris Krsbna, in mulieribus Rambba, in urbibus Kángi, in fluviis Ganges, in Regibus Ráma, in poematibus Mágba, in poetis Káli servus. Ubi in omnibus vides casum septimum, seu ablativum tertium pluralis.

പക്ഷിണാംബലമാകാശംമത്സ്യാനാമുദകംബലംദുർബ്ബലസ്യ
ബലംരാജാബാലാനാംരോദനംബലം.

Avium robur aer, piscum robur aqua, debilium robur rex, infantium robur fletus.

ഏക സത്യം. ദൈവം. സർവ്വ നാഥം നമാമി
Unum verum Deum universi Dominum adoro.

DECLINATIONIS EXEMPLUM SECUNDUM

Sing.	Dual.	Plural.
N. നാഥഃ Dominus	N. നാഥൌ Domini	N. നാഥാഃ
V. ഹെ നാഥ	V. ഹെ നാഥൌ	V. നാഥാഃ
Ac. നാഥം	Ac. നാഥൌ	Ac. നാഥാൻ
Abl. 1. നാഥേന	Abl. 1. നാഥാഭ്യാം	Abl. 1. നാഥൈഃ
D. 1. നാഥായ	Dat. 1. നാഥാഭ്യാം	D. 1. നാഥേഭ്യഃ
Abl. 2. നാഥാൽ	Abl. 2. നാഥാഭ്യാം	Abl. 2. നാഥേഭ്യഃ
G. & D. 2. നാഥസ്യ	G. D. 2. നാഥയോഃ	G. & D. നാഥാനാം
Abl. 3. നാഥേ	Abl. 3. നാഥയോഃ	Abl. 3. നാഥേഷു

Ab

Digitized by Google

Ab hac communi regula excipiuntur സൎവ്വഃ omnis, വിശ്വഃ omnis, ഉഭയഃ uterque, കതരഃ കതമഃ qualis, സതരഃ സതമഃ talis, അന്യഃ ഇതരഃ alius, അന്യതരഃ alter, ത്വഃ tuus, vel verus, സമഃ similis, അന്യതരഃ alteruter, സിമഃ finis, ഏകതരഃ ഏകതമഃ ഏകഃ unus, quae pluralem faciunt in *e*. Sic

Sing.		Sing.		Plural.	
Nom.	സൎവ്വഃ omnis	Dat. 1.	സൎവ്വസ്മൈ	Nom.	സൎവ്വേ
Voc.	ഹേ സൎവ്വ	Abl. 2.	സൎവ്വസ്മാത്	Voc.	ഹേ സൎവ്വേ
Acc.	സൎവ്വം	Gen. D.	സൎവ്വസ്യ	G. D. 2.	സൎവ്വേഷാം
Abl. 1.	സൎവ്വേണ	Abl. 3.	സൎവ്വസ്മിൻ		

In ceteris casibus non discrepant a communi regula.

നേമഃ declinatur ut സൎവ്വഃ admittit in nom. pluralis etiam നേമാഃ uti etiam in vocativo.

പൂൎവ്വഃ declinatur ut സൎവ്വഃ ac etiam sequitur regulam generalem, ita etiam പരഃ alius, ദക്ഷിണഃ meridionalis, ഉത്തരഃ septentrionalis, അപരഃ occidentalis, അധരഃ vilis, abiectus, inferior, സ്വഃ suus, അന്തരഃ proprius, occultus, multiplex, excepto dat. 1. in quo solum terminatur in അസ്മൈ. ut പൂൎവ്വസ്മൈ & genit. & dat. 2. plur. ubi sequitur declinationem സൎവ്വഃ. ദ്വിതീയഃ *secundus* തൃതീയഃ *tertius* admittunt in singulari abl. 1. dat. 1. ablativo secundo & tertio, uti & in nom. pluralis praeter terminationem ordinariam, etiam terminationem ut സൎവ്വഃ non tamen in genit. & dat.

& Dat. secundo pluralis sed solum ദ്വിതീയന്മാരം. തൃതീയന്മാരം. പ്രഥമൻ primus, ചരമൻ ultimus, മദ്ധ്യൻ medius, കതിപയൻ quotus, ദ്വിതീയൻ തൃതീയൻ admittunt utramque terminationem in nominativo plurali solumodo, in ceteris ut നരൻ

A അ breve femininum അപ്രസിദ്ധം seu non datur.

A അ breve neutrum, sequens.

	Sing.	Dual.	Plural.
Nom.	കുടം olla	കുടൈ 2. ollae.	കുടങ്ങൾ ollae.
Voc.	ഹെ കുടമെ	ഹെ കുടൈ	ഹെ കുടങ്ങൾ
Acc.	കുടം	കുടൈ	കുടങ്ങൾ.

Ceteri casus ut in prima declinatione masculinorum.

സർവ്വം വിശ്വം &c. quae in masculinis excipiuntur in nomin. acc. & vocativis declinantur ut കുടം in ceteris casibus ut in genere masculino, uti etiam ഏകതമം

കതമൻ ഇതരൻ അന്യൻ അന്യതമൻ അന്യതരൻ കതരൻ യതമൻ യതരൻ തതമൻ faciunt neutrum abiecto signo correptionis, additoque l. ൽ aut d. ദ് quod in vocativo & accusativo singularis non amittunt, in duali & plurali nom. acc. & voc. declinantur ut കുടം, in aliis ut in masculino, sic കതമൽ കതമദ് കതമൈ കതമങ്ങൾ.

A ആ longum masculinum.

Digitized by Google

	Singularis	Dualis	Pluralis
Nom.	സൊമപാഃ	സൊമപൌ	സൊമപാഃ

Reliqua vide in സിദ്ധരൂപം

I. ഇ breve masculinum

	Singularis	Dualis	Pluralis
Nom.	കവിഃ homo doctus.	കവീ	കവയഃ

Vide Sidharúbam.

Ita declinantur അഗ്നിഃ ignis, ഗിരിഃ mons, രവിഃ sol, മണി res pretiosa, & omnia reliqua cum hac nota quod ut supra diximus ablativus primus, & genitivus cum dativo pluralis loco നാ accipiant ണാ iuxta praecedentis litterae exigentiam.

Sic ഗിരി habet ഗിരിണാ ഗിരീണാം. &c. excipitur സഖിഃ

	Singularis	Dualis	Pluralis
Nom.	സഖാ amicus.	സഖായൌ	സഖായഃ

reliqua vide in Sidharúbam.

പതി per omnia ut കവിഃ in vocativis & accusativis & reliquis casibus dualis & pluralis, in aliis ut സഖിഃ nempe പത്യാ പത്യെ പത്യുഃ പത്യുഃ പത്യൌ. Significat dominum & maritum.

ദ്വി habet solum dualem. ത്രി & കതി solum pluralem.

Nom.	ദ്വൌ duo	ത്രയഃ tres	കതി quot
Acc.	ദ്വൌ duos	ത്രീൻ	കതീൻ quot
Abl. 1.)		ത്രിഭിഃ	കതിഭിഃ
Dat. 1.)	ദ്വാഭ്യാം	ത്രിഭ്യഃ	കതിഭ്യഃ
Abl. 2.)		ത്രിഭ്യഃ	കതിഭ്യഃ

Gen.

G. & D.2.)	ദ്വയൊഃ	ത്രിണാം	കതിനാം
Abl.3.)		ത്രിഷു	കതിഷു

I ഉ breve neutrum.

	Singularis	Dualis	Pluralis
Nom.	വാരി aqua,	വാരിണീ	വാരീണി

Vide reliqua in grammatica Sidharúbam.

ശുചി purum, in nom. voc. & acc. sequitur വാരി in reliquis casibus ut വാരി etiamque ut കവിഃ

അസ്ഥി os, ദധി lac acidulum, സക്ഥി iunctura ossium, അക്ഷി oculus, in nom. voc. & accusativo sequuntur വാരി in aliis casibus singularis contrahunt duas ultimas syllabas.

	Sing.	Sing.	Sing.	Sing.
Abl.1.	അസ്ഥ്നാ	ദധ്നാ	Abl.1. സക്ഥ്നാ	Abl.1. അക്ഷ്ണാ
Dat.1.	അസ്ഥ്നെ	ദധ്നെ	സക്ഥ്നെ	അക്ഷ്ണെ
Abl.2.	അസ്ഥ്നഃ	ദധ്നഃ	സക്ഥ്നഃ	അക്ഷ്ണഃ
G.D.	അസ്ഥ്നോഃ	ദധ്നോഃ	സക്ഥ്നോഃ	അക്ഷ്ണോഃ

Abl.3. അസ്ഥ്നി & അസ്ഥ്നനി ദധ്നി & ദധനി സക്ഥ്നി & സക്ഥനി അക്ഷ്ണി & അക്ഷണി.

In gen. & dat.2. dualis & plural. അസ്ഥ്നൊഃ അസ്ഥ്നാഃ cetera ut വാരിഃ

Dualis		Pluralis	
Nom.	ദ്വെ duo	N. & Acc.	ത്രീണി tria
Acc.	ദ്വെ	Abl.1.	ത്രിഭിഃ

Abl.1.D.1.Abl.2. ഭിഭ്യാം D.1. & Abl. 2. ഭിഭ്യഃ

Gen.& D.2.&Abl.3. ഭ്യോഃ Gen. & D.2. ഭീണാം.

Abl.3. ഭിഷു

I ീ. longum masculinum.

Singularis	Dualis	Pluralis
Nom. ഗ്രാമണീഃ incola territorii Brahmanici.	ഗ്രാമണ്യൌ	ഗ്രാമണ്യഃ

Reliqua vide in Sidharúbam.

Excipitur സുധീ homo boni ingenii, സുശ്രീ celebris bona fama, faciunt in abl. 3. സുധിയി സുശ്രിയി, in nom. dualis സുധിയൌ, Plural. സുധിയഃ

I ീ. longum neutrum, ഗ്രാമണി ut വാരി, vel etiam ut ഗ്രാമണീ masculinum.

U ഉ breve masculinum, ut i breve, ubi illud producitur etiam u breve producitur, ubi apponitur ibi യഃ hic apponitur വ.

Nom. കാരുഃ faber. കാരൂ duo fabri കാരവഃ plur. fabri. Vide grammaticam. ക്രോഷ്ടുഃ vulpes, excipitur, quod etiam ibi vide.

U ഉ breve neutrum, ജതു gomma laca, bitumen sigillatorium.

Nom. ജതു. Dual. ജതുനീ. Plural. ജതൂനി &c.

ഷ്ടു in tribus primis casibus ut വാരി, in reliquis ut വാരി, aut etiam ut കാരുഃ

U lon-

U ഊ longum masculinum, ഖലപൂ valde laboriosus, ut ഗ്രാമണീ, ubi utuntur ibi contractione per ണ്യ, hic utuntur ea per പ്വ.

Sic Singularis	Dualis	Pluralis
Nom. ഖലപൂ..	Nom. ഖലപ്വൗ.	Nom. ഖലപ്വഃ &c.

ita കടപ്രൂഃ arator. Quae componuntur ex ഭൂ ut സ്വഭൂ സ്വയംഭൂഃ &c. excipiuntur, & contracto ഭൂ apponitur വ. Sic

Nom. പ്രതിഭൂഃ	Dual. പ്രതിഭുവൗ	Plural. പ്രതിഭുവഃ
Abl.3. പ്രതിഭുവി	പ്രതിഭുവോഃ	പ്രതിഭൂഷു

U ഊ longum neutrum. ഖലപു ഖലപുനീ ഖലപൂനി ut വാരി.

Iru ഋ breve masculinum · കര്ത്തൃ.

Nom. കര്ത്താ factor. കര്ത്താരൗ കര്ത്താരഃ excipe പിതാ pater & ജാമാതാ seu ജാമാതൃ gener, quae faciunt പിതരൗ പിതരഃ ജാമാതരൗ ജാമാതരഃ, non producunt താ.

Ita etiam declinatur നൃ, mas.

	Singularis	Dualis	Pluralis
Nom.	നാ	നരൗ duo mares;	നരഃ mares
Voc.	ഹെ നഃ	ഹെ നരൗ	ഹെ നരഃ o mares!
Acc.	നരം	നരൗ	നൄൻ
Abl.1.	ന്രാ cum, per, a mare ut caussa.	നൃഭ്യാം.	നൃഭിഃ Dat.

Dat.1. ഏ mari, ut fini, vel subiecto cui. ഭ്യാം ഭ്യഃ

Abl.2. അഃ prae, ex mare. ഭ്യാം ഭ്യഃ

G.D.2. അഃ maris, mari. ഓഃ ണാം. ഷാം.

Abl.3. ഇ in mare, inter marem. ഓഃ ഷു

Iu ഉ breve neutrum, മധു, in nominativis, vocativis, & accusativis ut വസ്തു, in reliquis ut in masculino മധു, vel ut വസ്തു.

	Singularis	Dualis	Pluralis
Nom.	മധു	മധുനീ	മധൂനി

Abl.1. മധ്വഃ & മധുനഃ &c.

O ഓ masculinum. ഗോ, nom. ഗൗഃ. Dual. ഗാവൌ Plural. ഗാവഃ &c. Vide in Sidharúbam.

Ai ഐ masculinum. ഔ *Au* masculinum.

രാഃ dives. ഗ്ലൗഃ luna.

	Sing.	Dual.	Plural.			
Nom.	രാഃ	രായൌ	രായഃ	ഗ്ലൗഃ	ഗ്ലാവൌ	ഗ്ലാവഃ

Vide in Sidharúbam.

Ai ഐ neutrum. അതിരി ut വസ്തു.

Au ഔ neutrum. അതിനു ut മധു.

§. V.

Paradigma declinationis in genere feminino.

Nulla dantur nomina feminini generis exeuntia in അ vocalem brevem.

ആകാരാന്തം സ്ത്രീലിംഗം ഭാര്യാ ശബ്ദം

Nomina feminina exeuntia in *a* vocalem longam.

ഭാര്യാ uxor.

	Nominativus	Vocativus	Accusativus
Singul.	ഭാര്യാ	ഹേ ഭാര്യേ	ഭാര്യാം
Dual.	ഭാര്യേ	ഹേ ഭാര്യേ	ഭാര്യേ
Plural.	ഭാര്യാഃ	ഹേ ഭാര്യാഃ	ഭാര്യാഃ

	Ablativus primus	Dativus primus	Ablativus secundus
Singul.	ഭാര്യയാ	ഭാര്യായൈ	ഭാര്യായാഃ
Dual.	ഭാര്യാഭ്യാം	ഭാര്യാഭ്യാം	ഭാര്യാഭ്യാം
Plural.	ഭാര്യാഭിഃ	ഭാര്യാഭ്യഃ	ഭാര്യാഭ്യഃ

	Genitivus & Dativus		Ablativus tertius
Singul.	ഭാര്യായാഃ	Singul.	ഭാര്യായാം
Dual.	ഭാര്യയോഃ	Dual.	ഭാര്യയോഃ
Plural.	ഭാര്യാണാം	Plural.	ഭാര്യാസു

Excipiuntur a regula generali സർവ്വാ omnis, femininum, & reliqua ut supra de masculinis.

Abl.1. സർവ്വസ്യൈ in singul. Ablat. 2. Gen. & Dat. 2. സർവ്വസ്യാഃ Abl.3. സർവ്വസ്യാം in plurali differunt solum in gen. & dativo സർവ്വാസാം. ദ്വിതീയാ തൃതീയാ ut ഭാര്യാ vel സർവ്വാ, in gen. & dat. plur. solum ദ്വിതീയാനാം തൃതീയാനാം. ജരാ ut ഭാര്യാ in gen. & dat. plur. ജരാണാം vel ac si finiretur in സ് *s.* consonantem. Nom. ജരാഃ senectus ജരസൌ ജരസഃ. Acc. ജരസം ജരസൌ ജരസഃ &c.

Digitized by Google

I ഇ femininum breve, രുചി desiderium, gustus, ut മതിഃ uti & alia in abl. 3. praeter രുചൗ, etiam admittunt രുച്യാം.

ദ്വേ duae, femininum, ut in neutro duali.

തിസ്രഃ tres femin. in solo plurali.

Nom. & Acc. തിസ്രഃ. Abl.1. തിസൃഭിഃ. Dat.1. & Abl.2. തിസൃഭ്യഃ. Gen. & Dat. 2. തിസൃണാം. Abl.3. തിസൃഷു.

Ī ഈ longum femininum. കർത്രീ factrix, vide in Sidharúbam. Ita ധർത്രീ gubernatrix, ഹർത്രീ destructrix vel raptrix. ദേവീ ദേവകീ ജാനകീ ജാനകീ ദ്രൗപദീ eodem modo, sed gen. & dat. 2. habent in plurali in നാം. Acc.sing. ദേവകീം ലക്ഷ്മീം, sed ലക്ഷ്മീ in aliis casibus declinatur ut കർത്രീ.

ശ്രീഃ ശ്രിയൗ ശ്രിയഃ. Acc. ശ്രിയം ശ്രിയൗ ശ്രിയഃ, quae vide in grammatica. സ്ത്രീ, in acc. സ്ത്രീം vel സ്ത്രിയം, in acc. plur. സ്ത്രിയഃ & സ്ത്രീഃ.

U ഉ femininum. തനു corpus vide in grammatica.

Ū ഊ femininum longum. ഭ്രൂ ut കർത്രീ.

ഭ്രൂ supercilium, ut ശ്രീ. Nom. ഭ്രൂഃ ഭ്രുവൗ ഭ്രുവഃ.

Iru ഋ breve femininum.

Paradigma declinationis in genere feminino nominum exeuntium in ഋ *Iru* breve.

ഋകാരാന്തഃ സ്ത്രീലിംഗഃ മാതൃശബ്ദഃ

Sin-

Digitized by Google

	Singularis	Dualis	Pluralis
Nom.	മാതാ mater	മാതരൌ matres	മാതരഃ matres.
Voc.	ഹെ മാതഃ	ഹെ മാതരൌ	ഹെ മാതരഃ
Acc.	മാതരം	മാതരൌ	മാതൄഃ
Abl. 1.	മാത്രാ	മാതൃഭ്യാം	മാതൃഭിഃ
Dat. 1.	മാത്രെ	മാതൃഭ്യാം	മാതൃഭ്യഃ
Abl. 2.	മാതുഃ	മാതൃഭ്യാം	മാതൃഭ്യഃ
G. & D.	മാതുഃ	മാത്രൊഃ	മാതൄണാം
Abl. 3.	മാതരി	മാത്രൊഃ	മാതൃഷു

Ita നനാന്ദൃ uxor fratris respectu sororis, ദുഹിതൃ filia, യാതൃ, uxor fratris respectu fratris. ചതൃ habet solum pluralem. സ്വസാ vel സ്വസൃ soror, declinatur ut കര്ത്താ vel കര്ത്തൃ

O ഓ terminantia ഗൊ vacca. Vide in grammatica.

Ei ഐ feminina ut രൈ vel രാ, vide in grammatica.

Au ഔ feminina ut നൌ cymba, phaselus, ut in masculinis.

Hae sunt terminationes nominum in vocales.

§. VI.

De terminantibus in consonantem.

Nomina masculina & feminina exeuntia in consonantem radicalem in nominativo, (radicalis ea est per quam in nominativis substituitur alia communiter. v. g. ന്യവാക്, ubi ക്

O con-

consonans abscissa nempe vocali per scissuram, qua notatur, substituitur alia in nominativo, accusativo & vocativo singul. v. g. നൃപാദത് നൃപാദസ്) finiunt in accusativo singularis in അം. Itaque

	Singularis	Dualis	Pluralis
Accus.	in അം,	in ഔ,	in അഃ
Abl. 1.	in ആ,	in ഭ്യാം,	in ഭിഃ
Abl. 2.	in അഃ,	in ഭ്യാം,	in ഭ്യഃ
Dat. 1.	in എ,	in ഭ്യാം,	in ഭ്യഃ
G. D. 2.	in അഃ,	in ആം,	in ആം
Abl. 3.	in ഇ,	in ഓ,	in സു

Haec regula respectu masculinorum & fem. est generalis. Consonantes quae in fine nominum inveniuntur sunt hae: nempe.

Finita in ഹ് radicali terminantur in ക്, ഗ്, ട്

Finita in ച്, ജ്, ശ്, ഛ് radicali, terminantur in ക്, & ഗ്

Finita in ൻ masculin. & femin. terminantur in ആ

Finita in ജ് terminantur in ക്, in ട്, & ഡ്

Finita in ര് feminina sunt & habent in fine ര്

Finita in ഇ feminina sunt & exeunt in ര്, aut ൾ

Finita in സ് loco illius habent dicyclos ഃ seu വിസൎഗ്ഗം ഃ

Finita in ൻ terminantur in ഔ

Finita in ശ് terminantur in ട്, & ഡ്, aliqua in ക് & ഗ്

Finita in ഷ് terminantur in ട്, & ഡ്

Fini-

Finita in സ് loco illius habent ഃ

Finita in ന് aliquae terminantur in ൻ, alia in ീ

praeterea in ൽ, & ന്, unum in ഞ്ഞ്

Finita in ഛ habent ം in fine, unum ൽ

Modo de singulis in ordine.

ന് Finita വാഗ്മിൻ

	Singularis	Dualis	Pluralis
Nom.	വാഗ്മിൻ വാഗ്മീ facundus	വാഗ്മിനൗ	വാഗ്മിനഃ
Voc.	idem ഹേ വാഗ്മിൻ &c.		
Acc.	വാഗ്മിനം	വാഗ്മിനൗ	വാഗ്മിനഃ
Abl. 1.	വാഗ്മിനാ	വാഗ്മിഭ്യാം	വാഗ്മിഭിഃ
Dat. I.	വാഗ്മിനേ	വാഗ്മിഭ്യാം	വാഗ്മിഭ്യഃ
Abl. 2.	വാഗ്മിനഃ	വാഗ്മിഭ്യാം	വാഗ്മിഭ്യഃ
G. & D. 2.	വാഗ്മിനഃ	വാഗ്മിനോഃ	വാഗ്മിനാം
Abl. 3.	വാഗ്മിനി	വാഗ്മിനോഃ	വാഗ്മിഷു

പ്രാൻ differt in nom. voc. & acc. in reliquis convenit.

Nom. പ്രാങ് പ്രാഞ്ചൗ പ്രാഞ്ചഃ

പ്രത്യങ് occidens. Nom. പ്രത്യങ് പ്രത്യഞ്ചൗ &c.

സമ്യങ് veritas, eodem modo.

സധ്ര്യങ് auxiliator.

ഉദൻ ഉദഞ്ചൗ fructus secuturus ut പ്രത്യങ്.

Digitized by Google

ക്രുങ് abſcondite incedens, differt. Nom. ക്രുങ് ക്രുഞ്ചൌ vide in grammatica.

പ്രാങ് പൂജാ honor, obſequium, cultus. Nom. പ്രാങ് പ്രാഞ്ചൌ പ്രാഞ്ചഃ Abl.1. പ്രാഞ്ചാ പ്രാഗ്ഭ്യാം പ്രാഗ്ഭിഃ &c.

Femininum വാക് ut സ്രുവാക്

ക finale ut ſupra in regula generali: സ്രുവാക്. Sic

മരുത് ventus. Nom. മരുദ് മരുതൌ മരുതഃ

Abl.1. മരുതാ മരുദ്ഭ്യാം മരുദ്ഭിഃ, Abl.3. മരുതി മരുതോഃ മരുത്സു.

മഹത് magnus, ഭവത് exſiſtens differunt: quae vide.

Nom. മഹാൻ മഹാന്തൌ മഹാന്തഃ Abl.1. മഹതാ മഹദ്ഭ്യാം മഹദ്ഭിഃ Abl.3. മഹത്സു, ita etiam ഭവാൻ ഭഗവാൻ ബലവാൻ ശ്രീമാൻ.

Feminina വിദ്യുത് fulgur ut മരുത്.

ഥ finale. ദധിമഥ് extrahens ex lacte butyrum.

Nom. ദധിമത് ദധിമദ് ദധിമഥൌ ദധിമഥഃ ut സ്രുവാക്

ദ finale. വേദവിത് വേദവിദ്. Sciens ſapientiam vel legem, വേദവിദൌ Abl.1. വേദവിദാ വേദവിദ്ഭ്യാം വേദവിദ്ഭിഃ, Abl.3. വേദവിത്സു.

ദ്വിപാത് bipes differt, quod vide ibi.

Para-

Paradigma declinationis nominum exeuntium in ദ് , *seu declinatio pronominis* ille , illa , illud *quod in tribus generibus simul afferam.*

ദകാരാന്തം തച്ഛബ്ദം

		Singularis	Dualis	Pluralis
Nom.	) masc.	സഃ ille	തൌ illi	തേ illi plures
	) fem.	സാ illa	തേ illae	താഃ illae
	) neut.	തത് vel തദ്	തേ illa	താനി illa
Acc.	) masc.	തം illum	തൌ illos	താൻ illos
	) fem.	താം illam	തേ illas	താഃ illas
	) neut.	തത് illud	തേ illa	താനി illa
Abl. 1.	) masc.	തേന	താഭ്യാം	തൈഃ
	) fem.	തയാ	താഭ്യാം	താഭിഃ
	) neut.	തേന	താഭ്യാം	തൈഃ
Dat. 1.	) masc.	തസ്മൈ	താഭ്യാം	തേഭ്യഃ
	) fem.	തസ്യൈ	താഭ്യാം	താഭ്യഃ
	) neut.	തസ്മൈ	താഭ്യാം	തേഭ്യഃ
Abl. 2.	) masc.	തസ്മാത്	താഭ്യാം	തേഭ്യഃ
	) fem.	തസ്യാഃ	താഭ്യാം	താഭ്യഃ
	) neut.	തസ്മാത്	താഭ്യാം	തേഭ്യഃ
Gen.	) masc.	തസ്യ	തയോഃ	തേഷാം
&	) fem.	തസ്യാഃ	തയോഃ	താസാം
Dat.	) neut.	തസ്യ	തയോഃ	തേഷാം

Abl. 3.

Abl.1.D.1.Abl.2. ഭ്യാം D.1.& Abl.2. ഭ്യഃ

Gen.& D.2.&Abl.3. യോഃ Gen. & D.2. ണാം.

Abl.3. ഷു

I ഈ longum masculinum.

Singularis		Dualis	Pluralis
Nom. ഗ്രാമണീഃ	incola territorii Brahmanici.	ഗ്രാമണ്യൗ	ഗ്രാമണ്യഃ

Reliqua vide in Sidharúbam.

Excipitur സുധീ homo boni ingenii, സുശ്രീ celebris bona fama, faciunt in abl. 3. സുധിയി സുശ്രിയി, in nom. dualis സുധിയൗ, Plural. സുധിയഃ

I ഈ longum neutrum, ഗ്രാമണി ut വാരി, vel etiam ut ഗ്രാമണീ masculinum.

U ഉ breve masculinum, ut i breve, ubi illud producitur etiam u breve producitur, ubi apponitur ibi യഃ hic apponitur വ.

Nom. കാരുഃ faber. കാരൂ duo fabri കാരവഃ plur. fabri. Vide grammaticam. ക്രോഷ്ടുഃ vulpes, excipitur, quod etiam ibi vide.

U ഉ breve neutrum, ജതു gomma laca, bitumen sigillatorium.

Nom. ജതു. Dual. ജതുനീ. Plural. ജതൂനി &c.

ക്രുഷ്ടു in tribus primis casibus ut വാരി, in reliquis ut വാരി, aut etiam ut കാരുഃ

U lon-

U ഊ longum masculinum, ഖലപൂ valde laboriosus, ut ഗ്രാമണീ, ubi utuntur ibi contractione per ഉവ്, hic utuntur ea per വ്.

Sic Singularis	Dualis	Pluralis
Nom. ഖലപൂഃ	Nom. ഖലപ്വൌ.	Nom. ഖലപ്വഃ &c.

ita കടപ്രൂഃ arator. Quae componuntur ex ഭൂ ut സ്വഭൂ സ്വയംഭൂഃ &c. excipiuntur, & contracto ഭൂ apponitur വ. Sic

Nom. പ്രതിഭൂഃ	Dual. പ്രതിഭുവൌ	Plural. പ്രതിഭുവഃ
Abl.3. പ്രതിഭുവി	പ്രതിഭുവോഃ	പ്രതിഭൂഷു

U ഊ longum neutrum. ഖലപു ഖലപുനീ ഖലപൂനി ut വാരി.

Iru ഋ breve masculinum · കർതൃ.

Nom. കർത്താ factor. കർത്താരൌ കർത്താരഃ excipe പിതാ pater & ജാമാതാ seu ജാമാതൃ gener, quae faciunt പിതരൌ പിതരഃ ജാമാതരൌ ജാമാതരഃ, non producunt ത.

Ita etiam declinatur നൃ, mas.

	Singularis	Dualis	Pluralis
Nom.	നാ	നരൌ duo mares.	നരഃ mares
Voc.	ഹെ നഃ	ഹെ നരൌ	ഹെ നരഃ o mares!
Acc.	നരം	നരൌ	നൄൻ
Abl.1.	നാ cum, per, a mare ut caussa.	നൃഭ്യാം.	നൃഭിഃ

Dat.

Dat. 1. ഏ	mari, ut fini, vel subiecto cui.	ഭ്യാം	ഭ്യഃ
Abl. 2. ങസി	prae, ex mare.	ഭ്യാം	ഭ്യഃ
G.D. 2. ങസ്	maris, mari.	ഓഃ	ആം. ഷാം.
Abl. 3. ങി	in mare, inter marem.	ഓഃ	ഷു

Iru ഋ breve neutrum, കർത്തൃ, in nominativis, vocativis, & accusativis ut വാരി, in reliquis ut in masculino കർത്തൃ, vel ut വാരി.

	Singularis	Dualis	Pluralis
Nom.	കർത്തൃ	കർത്തൃണീ	കർത്തൄണി

Abl. 1. കർത്രാ & കർത്തൃണാ &c.

O ഒ masculinum. ഗോ, nom. ഗൗഃ. Dual. ഗാവൗ Plural. ഗാവഃ &c. Vide in Sidharúbam.

Ai ഐ masculinum. ഔ *Au* masculinum.

രൈ dives. ഗ്ലൗ luna.

	Sing.	Dual.	Plural.
Nom.	രാഃ	രായൗ	രായഃ
	ഗ്ലൗഃ	ഗ്ലാവൗ	ഗ്ലാവഃ

Vide in Sidharúbam.

Ai ഐ neutrum. അതിരി ut വാരി.

Au ഔ neutrum. അതിനു ut മധു.

§. V.

Paradigma declinationis in genere feminino.

Nulla dantur nomina feminini generis exeuntia in *a* vocalem brevem.

ആകാരാന്തം സ്ത്രീലിംഗം ഭാര്യാശബ്ദം

Nomina feminina exeuntia in *a* vocalem longam.

ഭാര്യാ uxor.

	Nominativus	Vocativus	Accusativus
Singul.	ഭാര്യാ	ഹെ ഭാര്യെ	ഭാര്യാം.
Dual.	ഭാര്യെ	ഹെ ഭാര്യെ	ഭാര്യെ
Plural.	ഭാര്യാഃ	ഹെ ഭാര്യാഃ	ഭാര്യാഃ

	Ablativus primus	Dativus primus	Ablativus secundus
Singul.	ഭാര്യയാ	ഭാര്യായൈ	ഭാര്യായാഃ
Dual.	ഭാര്യാഭ്യാം	ഭാര്യാഭ്യാം	ഭാര്യാഭ്യാം
Plural.	ഭാര്യാഭിഃ	ഭാര്യാഭ്യഃ	ഭാര്യാഭ്യഃ

	Genitivus & Dativus		Ablativus tertius
Singul.	ഭാര്യായാഃ	Singul.	ഭാര്യായാം
Dual.	ഭാര്യയോഃ	Dual.	ഭാര്യയോഃ
Plural.	ഭാര്യാണാം	Plural.	ഭാര്യാസു

Excipiuntur a regula generali സര്വ്വാ omnis, femininum, & reliqua ut supra de masculinis.

Abl. 1. സര്വ്വയാ in singul. Ablat. 2. Gen. & Dat. 2. സര്വ്വസ്യാഃ Abl. 3. സര്വ്വസ്യാം in plurali differunt solum in gen. & dativo സര്വ്വാസാം. ദ്വിതീയാ തൃതീയാ ut ഭാര്യാ vel സര്വ്വാ, in gen. & dat. plur. solum ദ്വിതീയാനാം. തൃതീയാനാം. ജരാ ut ഭാര്യാ in gen. & dat. plur. ജരാണാം. vel ac si finiretur in സ് *s.* consonantem. Nom. ജരസ് senectus ജരസൌ ജരസഃ. Acc. ജരസം ജരസൌ ജരസഃ &c.

ഭാ

I ഇ femininum breve, രുചി desiderium, gustus, ut പതിഃ uti & alia in abl. 3. praeter രുച്യാ, etiam admittunt രുച്യാം. ദ്വെ duae, femininum, ut in neutro duali.

തിസ്രഃ tres femin. in solo plurali.

Nom. & Acc. തിസ്രഃ. Abl.1. തിസൃഭിഃ. Dat.1. & Abl.2. തിസൃഭ്യഃ. Gen. & Dat. 2. തിസൃണാം. Abl.3. തിസൃഷു.

I ഈ longum femininum. കൎത്രീ factrix, vide in Sidharúbam. Ita ധൎത്രീ gubernatrix, ഹൎത്രീ destructrix vel raptrix. ഭവതി ഭവതീ യുവതി യുവതീ [illegible] eodem modo, sed gen. & dat. 2. habent in plurali in നാം. Acc. sing. ഭവതീം ലക്ഷ്മീം, sed ലക്ഷ്മീ in aliis casibus declinatur ut കൎത്രീ.

ശ്രീഃ ശ്രിയൌ ശ്രിയഃ. Acc. ശ്രിയം ശ്രിയൌ ശ്രിയഃ, quae vide in grammatica. സ്ത്രീ, in acc. സ്ത്രീം vel സ്ത്രിയം, in acc. plur. സ്ത്രിയഃ & സ്ത്രീഃ.

U ഉ femininum. തനു corpus vide in grammatica.

U ഊ femininum longum. ജംബൂ ut കൎത്രീ.

ഭ്രൂ supercilium, ut ശ്രീ. Nom. ഭ്രൂഃ ഭ്രുവൌ ഭ്രുവഃ.

Iru ഋ breve femininum.

Paradigma declinationis in genere feminino nominum exeuntium in ഋ *Iru* breve.

ഋകാരാന്തഃ സ്ത്രീലിംഗഃ മാതൃശബ്ദഃ

Sin-

	Singularis	Dualis	Pluralis
Nom.	മാതാ mater	മാതരൌ matres	മാതരഃ matres.
Voc.	ഹെ മാതഃ	ഹെ മാതരൌ	ഹെ മാതരഃ
Acc.	മാതരം	മാതരൌ	മാതൄഃ
Abl. 1.	മാത്രാ	മാതൃഭ്യാം	മാതൃഭിഃ
Dat. 1.	മാത്രെ	മാതൃഭ്യാം	മാതൃഭ്യഃ
Abl. 2.	മാതുഃ	മാതൃഭ്യാം	മാതൃഭ്യഃ
G. & D.	മാതുഃ	മാത്രൊഃ	മാതൄണാം
Abl. 3.	മാതരി	മാത്രൊഃ	മാതൃഷു

Ita [illegible] uxor fratris respectu sororis, ദുഹിതൃ filia, യാതൃ uxor fratris respectu fratris. [illegible] habet solum pluralem. സ്വസാ vel സ്വസൃ soror, declinatur ut കൎത്താ vel കൎത്തൃ

O ഒ terminantia ഗൌഃ vacca. Vide in grammatica.

Ei ഐ feminina ut രൈ vel രാഃ, vide in grammatica.

Au ഔ feminina ut നൌഃ cymba, phaselus, ut in masculinis.

Hae sunt terminationes nominum in vocales.

§. VI.

De terminantibus in consonantem.

Nomina masculina & feminina exeuntia in consonantem radicalem in nominativo, (radicalis ea est per quam in nominativis substituitur alia communiter. v. g. [illegible], ubi [illegible]

O con-

consonans abscissa nempe vocali per scissuram, qua notatur, substituitur alia in nominativo, accusativo & vocativo singul. v. g. സുപാത് സുപാദ്) finiunt in accusativo singularis in അം. Itaque

	Singularis	Dualis	Pluralis
Accus.	in അം,	in ഔ,	in അഃ
Abl. 1.	in ആ,	in ഭ്യാം,	in ഭിഃ
Abl. 2.	in അഃ,	in ഭ്യാം,	in ഭ്യഃ
Dat. 1.	in ഏ,	in ഭ്യാം,	in ഭ്യഃ
G. D. 2.	in അഃ,	in ആം,	in ആം
Abl. 3.	in ഇ,	in ഓ,	in സു

Haec regula respectu masculinorum & fem. est generalis.
Consonantes quae in fine nominum inveniuntur sunt hae: nempe.

Finita in ച് radicali terminantur in ക്, ത്, ഗ്

Finita in ജ്, ശ്, ഷ്, ഹ് radicali, terminantur in ക്, & ഗ്

Finita in ന് masculin. & femin. terminantur in ആ

Finita in ഞ് terminantur in ക്, in ട്, & ഡ്

Finita in ര് feminina sunt & habent in fine ര്

Finita in ഃ feminina sunt & exeunt in ര്, aut ൎ

Finita in ൽ loco illius habent dicyclos ഃ seu വിസർഗ്ഗം ഃ

Finita in ന് terminantur in ഔ

Finita in ശ് terminantur in ട്, & ഡ്, aliqua in ക് & ത്

Finita in ഷ് terminantur in ട്, & ഡ്

Fini-

Finita in ന്ത് loco illius habent ഃ

Finita in ച് aliquae terminantur in ക്, alia in ങ്

praeterea in ട്, & ഷ്, unum in ഞ്ജ്

Finita in ജ habent ം in fine, unum ൽ

Modo de singulis in ordine.

ച് Finita സുവാച്

	Singularis	Dualis	Pluralis
Nom.	സുവാക് സുവാഗ് facundus	സുവാചൌ	സുവാചഃ
Voc. idem	ഹേ സുവാക്	&c.	
Acc.	സുവാചം	സുവാചൌ	സുവാചഃ
Abl. 1.	സുവാചാ	സുവാഗ്ഭ്യാം	സുവാഗ്ഭിഃ
Dat. 1.	സുവാചേ	സുവാഗ്ഭ്യാം	സുവാഗ്ഭ്യഃ
Abl. 2.	സുവാചഃ	സുവാഗ്ഭ്യാം	സുവാഗ്ഭ്യഃ
G. & D. 2.	സുവാചഃ	സുവാചോഃ	സുവാചാം
Abl. 3.	സുവാചി	സുവാചോഃ	സുവാക്ഷു

പ്രാക് differt in nom. voc. & acc. in reliquis convenit.

Nom. പ്രാങ് പ്രാഞ്ചൌ പ്രാഞ്ചഃ

പ്രത്യങ് occidens. Nom. പ്രത്യങ് പ്രത്യഞ്ചൌ &c.

സമ്യങ് veritas, eodem modo.

സധ്ര്യങ് auxiliator.

ഉദച് ഉദഞ്ചൌ fructus secuturus ut പ്രത്യങ്.

ക്രുഞ്ച് abscondite incedens, differt. Nom. ക്രുങ് ക്രുഞ്ചൌ ക്രുഞ്ചഃ vide in grammatica.

പ്രാഞ്ച് പൂജായാം honor, obsequium, cultus. Nom. പ്രാങ് പ്രാഞ്ചൌ പ്രാഞ്ചഃ Abl.1. പ്രാഞ്ചാ പ്രാഗ്ഭ്യാം പ്രാഗ്ഭിഃ &c.

Femininum വാച് ut സ്രുവാച്

ച് finale ut supra in regula generali: സ്രുവാച്. Sic

മരുൽ ventus. Nom. മരുത് മരുതൌ മരുതഃ

Abl.1. മരുതാ മരുദ്ഭ്യാം മരുദ്ഭിഃ, Abl.3. മരുതി മരുതോഃ മരുത്സു.

മഹൽ magnus, ഭവൽ exsistens differunt: quae vide.

Nom. മഹാൻ മഹാന്തൌ മഹാന്തഃ Abl.1. മഹതാ മഹദ്ഭ്യാം മഹദ്ഭിഃ Abl.3. മഹത്സു, ita etiam ഭവാൻ ഭഗവാൻ ബലവാൻ ധീമാൻ.

Feminina വിദ്യുൽ fulgur ut മരുൽ.

ഥ് finale. ദധിമഥ് extrahens ex lacte butyrum.

Nom. ദധിമൽ ദധിമത് ദധിമഥൌ ദധിമഥഃ ut സ്രുവാച്

ദ് finale. വേദവിൽ വേദവിത്. Sciens sapientiam vel legem, വേദവിദൌ Abl.1. വേദവിദാ വേദവിദ്ഭ്യാം വേദവിദ്ഭിഃ, Abl.3. വേദവിത്സു.

ദ്വിപാൽ bipes differt, quod vide ibi.

Para-

Paradigma declinationis nominum exeuntium in ദ് , *seu declinatio pronominis* ille , illa , illud *quod in tribus generibus simul afferam.*

ദകാരാന്തം തച്ഛബ്ദം

		Singularis	Dualis	Pluralis
Nom.	) masc.	സഃ ille	തൌ illi	തെ illi plures
	) fem.	സാ illa	തെ illae	താഃ illae
	) neut.	തൽ vel തദ്	തെ illa	താനി illa
Acc.	) masc.	തം illum	തൌ illos	താൻ illos
	) fem.	താം illam	തെ illas	താഃ illas
	) neut.	തൽ illud	തെ illa	താനി illa
Abl. 1.	) masc.	തെന	താഭ്യാം	തൈഃ
	) fem.	തയാ	താഭ്യാം	താഭിഃ
	) neut.	തെന	താഭ്യാം	തൈഃ
Dat. 1.	) masc.	തസ്മൈ	താഭ്യാം	തെഭ്യഃ
	) fem.	തസ്യൈ	താഭ്യാം	താഭ്യഃ
	) neut.	തസ്മൈ	താഭ്യാം	തെഭ്യഃ
Abl. 2.	) masc.	തസ്മാൽ	താഭ്യാം	തെഭ്യഃ
	) fem.	തസ്യാഃ	താഭ്യാം	താഭ്യഃ
	) neut.	തസ്മാൽ	താഭ്യാം	തെഭ്യഃ
Gen.	) masc.	തസ്യ	തയൊഃ	തെഷാം
&	) fem.	തസ്യാഃ	തയൊഃ	താസാം
Dat.	) neut.	തസ്യ	തയൊഃ	തെഷാം

Abl. 3.

Digitized by Google

	Singularis	Dualis	Pluralis
Abl. 3.) masc.	തസ്മാൽ	താഭ്യാ	തേഭ്യഃ
) fem.	തസ്യാഃ	താഭ്യാഃ	താഭ്യഃ
) neut.	തസ്മാൽ	താഭ്യാ	തേഭ്യഃ

Hoc plane modo declinatur യഃ qui, യാ quae, യൽ quod. Ita pariter declinatur ഏഷഃ iste, ഏഷാ ista, ഏതൽ istud. item സ്യഃ, സ്യാ, ത്യൽ. Eodem etiam modo declinatur കഃ *quis* interrogativum, കാ quae, കിം vel കിൽ quod. കം quem? കാം quam? കിം quod? കസ്യ cuius? കയോഃ quorum? കേഷാം quorum plurium? കേന, a quo, കൈഃ a quibus? &c. കഃ ഗൌഃ quae vacca? കാ സ്ത്രീ quae mulier? കിം ദിനഃ qui dies?

കഃ കാലഃ കാനി മിത്രാണി കഃ ദേശഃ കൌ വ്യയാഗമൌ
കശ്ചാഹം കാ ച മേ ശക്തിഃ ഇതി ചിന്ത്യം മുഹുർമുഹുഃ
quod tempus, qui amici, quae regio, quae expensae, quis ego, quae mihi vires, hoc recogita iterum iterumque.

ദ് finale. തത്ത്വവിൽ sciens veritatem തത്ത്വവിദൌ, തത്ത്വവിദ്യാഃ, തത്ത്വവിദ്ഭിഃ തൈ തത്ത്വവിത്സു &c.

ൻ finale.

Paradigma declinationis in genere masculino nominum exeuntium in ൻ n consonantem.

നകാരാന്തം പുല്ലിംഗം രാജശബ്ദം

	Singularis	Dualis	Pluralis
Nom.	രാജാ	രാജാനൌ	രാജാനഃ

Voc.

Voc.	ഹേ രാജൻ	ഹേ രാജാനൌ	ഹേ രാജാനഃ
Acc.	രാജാനം	രാജാനൌ	രാജ്ഞഃ
Abl.1.	രാജ്ഞാ	രാജഭ്യാം	രാജഭിഃ
Dat.1.	രാജ്ഞേ	രാജഭ്യാം	രാജഭ്യഃ
Abl.2.	രാജ്ഞഃ	രാജഭ്യാം	രാജഭ്യഃ
G.& D.	രാജ്ഞഃ	രാജ്ഞോഃ	രാജ്ഞാം
Abl.3.	രാജ്ഞി	രാജ്ഞോഃ	രാജസു
vel	രാജനി		

പൂഷാ sol, excipitur quod vide ibi. ബ്രഹ്മഹാ occisor Brahmanis ut പൂഷൻ. Abl.1. ബ്രഹ്മഘ്നാ, ബ്രഹ്മഹഭ്യാം, ബ്രഹ്മഹഭിഃ abl.3. ബ്രഹ്മഹസു. സുപർവ്വാ Divus, സുപർവ്വാണൌ, സുപർവ്വാണഃ.

ശ്വാ canis, യുവാ iuvenis. മഘവാ Inren differunt, quae vide.

അർവ്വൻ vel അർവ്വാ ut രാജൻ. Nom. അർവ്വാ, അർവ്വന്തൌ

പഥിൻ via seu പന്ഥാഃ excipitur. പന്ഥാഃ, പന്ഥാനൌ &c: Ita മഥിൻ, ഋഭുക്ഷിൻ. കരി elephas differt, ദണ്ഡി, ശിഖി; [illegible] അഷ്ടൻ octo, പഞ്ചൻ quinque, habent solum pluralem, ita സപ്തൻ സപ്ത septem, നവൻ, നവ novem; ദശൻ, ദശ decem.

സീമാ terminus, ut രാജാ, സീമാനൌ, സീമാനഃ abl.1. സീമ്നാ, സീമ

സിദ്ധ്രം vide has exceptiones omnes allatas in grammatica.

ജ് finale, ut ഭിഷക് medicus, ut ന്യപാടക്, സമ്രാട് illustris, ജ്ഞകടാക് familiam colens. Feminina ut സ്രക് സ്രജ് collare, ut ഭിഷക്.

ഭ് Feminina tantum ut കകുഭ് regio.

പ് Femininum അപ് aqua, habet solum plural. nom. voc. acc. അദ്ഭിഃ Abl.1., & reliquos casus vide in grammatica.

ഷ finita പ്രാവൃഷ്. Nom. പ്രാവൃട് &c.

Declinatio pronominis hic, haec, hoc.

മകാരാന്തം ഇദം ശബ്ദം

		Singularis	Dualis	Pluralis
Nom.	) masc.	അയം hic	ഇമൌ hi	ഇമേ hi
	) femin.	ഇയം haec	ഇമേ hae	ഇമാഃ hae
	) neut.	ഇദം hoc	ഇമേ haec	ഇമാനി haec
Acc.	) masc.	ഇമം	ഇമൌ	ഇമാൻ
	) femin.	ഇമാം	ഇമേ	ഇമാഃ
	) neut.	ഇദം	ഇമേ	ഇമാനി
Abl.1.	) masc.	അനേന	ആഭ്യാം	ഏഭിഃ
	) femin.	അനയാ	ആഭ്യാം	ആഭിഃ
	) neut.	അനേന	അഭിഃ	ഏഭിഃ
Dat.1.	) masc.	അസ്മൈ	ആഭ്യാം	ഏഭ്യഃ
	) femin.	അസ്യൈ	ആഭ്യാം	ആഭ്യഃ

neut.

	) neut.	അസ്മൈ	ആഭ്യാം	ഏഭ്യഃ
Abl.2.	) masc.	അസ്മാൽ	ആഭ്യാം	ഏഭ്യഃ
	) femin.	അസ്യാം	ആഭ്യാം	ആഭ്യഃ
	) neutr.	അസ്മാൽ	ആഭ്യാം	ഏഭ്യഃ
Gen.	) masc.	അസ്യ	അനയോഃ	ഏഷാം
&	) femin.	അസ്യാഃ	അനയോഃ	ആസാം
Dat.	) neut.	അസ്യ	അനയോഃ	ഏഷാം
Abl.3.	) masc.	അസ്മിൻ	അനയോഃ	ഏഷു
	) femin.	അസ്യാം	അനയോഃ	ആസു
	) neut.	അസ്മിൻ	അനയോഃ	ഏഷു

ൻ finita ut പ്രിയചത്വാരഃ vide in grammatica.

ചത്വാരഃ quatuor, pluralem solum habet.

ഗിർ verbum, vox, Nom. ഗീഃ ഗിരൌ, ഗിരഃ

പൂഃ operatio പുരൌ, പുരഃ ita etiam ധൂഃ

ചതസ്രഃ quatuor, femininum, pluralem habet tantum.

ദ് finita സുദ്യൌ caelestis Divus. Nom. സുദ്യൌ, സുദിവൌ &c

ശ് finale വിശ് homo, Nom. വിട്, വിശൌ, വിശഃ

Feminina ut ദൃശ് oculus, ut താദൃശ് താദൃക്, താദൃശൌ ; താദൃശഃ

ഷ് finale. Nom. രത്നമുട് രത്നമുഷ് fur gemmae, രത്നമുഷൌ ut വിട്

P ഷട്;

ഷട sex, ഷഡ്ഭിഃ . Abl.1. ഷഡ്ഭ്യ . Dat.1.Abl.2. ഷഡ്ഭ്യഃ Gen.Dat.2.
ഷണ്ണാം vel ഷൺണാം . Abl.3. ഷട്സു

Feminina ut ക്ഷിപ് eodem modo procedunt.

സ് Finale. സുവർച്ചാഃ clarus സുവർച്ചസൌ &c.

ഉശനാഃ Venus planeta Voc. ഹെ ഉശനൻ & in abl.3. plur. ഉശനഃസു

ശ്രേയാൻ valde bonus. ശ്രേയാംസൌ, ശ്രേയാംസഃ, ഹെ ശ്രേയൻ &c.

പുമാൻ mas, പുമാംസൌ, പുമാംസഃ ഹെ പുമൻ vide ibi. വിദ്വാൻ sapiens വിദ്വാംസൌ, വിദ്വാംസഃ ഹെ വിദ്വൻ. അദസ്, Nom. അസൌ iste, അസൌ ista അമൂ അമൂ isti, istae duae, അമീ അമൂഃ isti, istae, quae vide ibi.

Feminina v.g. സുവചാഃ ut സുവർച്ചാഃ

ഹ് finale in masculinis ut ഗോദുൿ vaccas mulgens ഗോദുൿ ഗോദുഗ്, ഗോദുഹൌ, ഗോദുഹഃ

ശ്വലിട്, ശ്വലിഡ് canem lambens, ut ലിട്, ശ്വലിട് ശ്വലിഹൌ ശ്വലിഹഃ

മിത്രധ്രുൿ amicum offendens ut ഗോദുൿ, vel ശ്വലിട്: Nom. മിത്രധ്രുൿ മിത്രധ്രുഗ്, മിത്രദ്രുഹൌ, മിത്രദ്രുഹഃ &c.

അനഡ്വാൻ taurus, excipitur. അനഡ്വാഹൌ, അനഡ്വാഹഃ ഹെ അനഡ്വൻ, vide ibi.

Femi-

Feminina ut ഉപാനൽ ഉപാനത് calceus, in obliquis ut
അനാളിതൻ

Neutra.
Differunt a masculinis in nominativis, vocativis, & accusativis; in aliis fere semper aequalia sunt.

ൿ finale പ്രാക്ക് orientale, dual. പ്രാചീ, plur. പ്രാഞ്ചി &c. &c.

ത് finale, v. g. ശകൃൽ ശകൃത്, ശകൃതീ ശകൃന്തി ദവൽ ദവത് ദവതീ ദവന്തി reliqua ut in masculinis.

ത് finale vide supra തൽ തത് *illud* യൽ യത് *quod* relativum in genere neutro.

ൻ finale.

ചർമ്മൻ pellis. ചർമ്മ, ചർമ്മണീ, ചർമ്മാണി, ഹെചർമ്മൻ സാമ, sermo blandus സാമ്നീ, സാമനീ, ഹെസാമൻ v. ibi.

അഹഃ dies etiam differt, vide ibi.

ജ് neutrum ut അസൃക് sanguis, അസൃജീ, അസൃഞ്ജി

മ് ut കിം quid കിം, കേ, കാനി, ഇദം hoc, ഇമേ &c.

ർ finale ut വാഃ aqua, വാരീ, വാരി ut ഗീഃ

സ് finale പയഃ lac പയസീ, പയാംസി

അദഃ istud, അദഃ, അമൂ, അമൂനി vide ibi.

Declinatio pronominis ego & tu.

അസ്മച്ഛബ്ദം യുഷ്മച്ഛബ്ദം

	Singularis	Dualis	Pluralis
Nom.)	അഹം ego.	ആവാം nos	വയം nos
Nom.)	ത്വം tu.	യുവാം vos	യൂയം vos

Acc.)	മാം vel മാ	ആവാം vel നൌ	അസ്മാൻ vel നഃ
Acc.)	ത്വാം vel ത്വാ	യുവാം vel വാം	യുഷ്മാൻ vel വഃ
Abl.1.)	മയാ	ആവാഭ്യാം	അസ്മാഭിഃ
Abl.1.)	ത്വയാ	യുവാഭ്യാം	യുഷ്മാഭിഃ
Dat.1.)	മഹ്യം vel മേ	ആവാഭ്യാം vel നൌ	യുഷ്മഭ്യം vel വഃ
Dat.1.)	തുഭ്യം vel തേ	യുവാഭ്യാം vel വാം	അസ്മഭ്യം vel നഃ
Abl.2.)	മത്	ആവാഭ്യാം	അസ്മത്
Abl.2.)	ത്വത്	യുവാഭ്യാം	യുഷ്മത്
G. D.)	മമ vel മേ	ആവയോഃ vel നൌ	അസ്മാകം vel നഃ
G. D.)	തവ vel തേ	യുവയോഃ vel വാം	യുഷ്മാകം vel വഃ
Abl.3.)	മയി	ആവയോഃ	അസ്മാസു
Abl.3.)	ത്വയി	യുവയോഃ	യുഷ്മാസു

തവ കരുണയാ മേ സ്വഃപ്രവേശം ചക്രേ tua misericordia mihi in caelum introitum fecit. മേ സ്നിഗ്ധ മിത്ര ത്വാം ഹൃദി സതതം അഹം സ്മരാമി mi dilecte amice te in interiori meo semper ego recogito, semper tui memor sum. ദൈവഭീതിം ന ദധാസി യഃ ത്വയാ കാ സിദ്ധി (ശ്രി)യതേ tu qui dei timorem non suscipis, a te quae fama (quae celebritas) suscipitur? ഹൃഷ്ടാ മനാഃ മമ കിഞ്ചിത് ക്ഷീരം ദദ്യാത് bona, hilari voluntate mihi parum lactis det.

Regulae ad intelligentiam casus Abl.1. Abl.2. & 3. & Dat.1.

Abl.1. വൃക്ഷേണ per arborem ut caussam, vel instrumentum, sic

fic conftruitur v. g. വൃക്ഷത്താലനിഴൽ per arborem umbra, വൃക്ഷത്താൽ ആനകൊല്ലപ്പെട്ടാൽ per arborem occifus elephas. വൃക്ഷത്താൽ സഹിതൻ cum arbore coniunctus, നാഥനാൽ ക്രിയതെ fit a domino. Hic ufus ablativi 1.

Dativ. 1. & Dativ. cui, vel cuius commodo, fic conftruitur: നാഥനായനമസ്കാരം domino adoratio. നാഥനായ ഗാം ദദാതി domino vaccam dat.

Finis cui, conftruitur fic: കീൎത്തയായ ധൎമ്മം ഭജതെ propter gloriam, beatitudinem, virtutem fequitur.

Abl. 2. ab arbore tamquam termino, fic v. g. വൃക്ഷാൽപതിതം ex arbore lapfum, ab arbore fructus &c. ഗ്രാമാൽ ഗതം profectum a diftrictu Brahmanum, വൃക്ഷാൽ ജായന്തെ പുഷ്പാണി ex arbore nafcuntur flores. Unde fignificat etiam ab aliquo, tamquam origine vel cauffa, non tamen efficiente, ut *ex* vel *ab* fummatur tamquam in paffivo, v. g. അഗ്നെൎ ഉഷ്ണഃ ജായതെ ex igne nafcitur calor.

In comparativis pariter huius ufus eft, തസ്മാൽ പരം മഹാൻ illo maior, vel fuper illum maior.

Ablativus tertius eft quietis, v. g. ആകാശെ പക്ഷി ഡയതി in aere volat avis, വനെ വൃക്ഷസ്തിഷ്ഠതി in filva arbor ftat. Utuntur etiam hoc ablativo tamquam abfoluto, fic ഉദയതി ദിനകരെ ജാതഃ പുത്രഃ oriente fole natus filius.

Ita etiam loco genitivi fuperlativorum in latinis hic ponendus eft Abl. 3., fic: മാനവെഷു ശ്രെഷ്ഠഃ സഃ hominum generofiffimus ille.

Digitized by Google

CAPUT SECUNDUM

DE GENERIBUS, ADVERBIIS, ET CONIUNCTIONIBUS

§. I.

De genere masculino

I. Nomina maribus propria, solis, lunae, superorum, & ipsis adversorum, ut vocant Asurum, caelestis beatitudinis, sacrificiorum, nubium, maris, arborum, temporis, gladii, sagittae, inimicorum, masculina sunt, nisi terminentur in ത്വം, aut specialis notetur exceptio,

II. Nomina brachii, labiorum, dentium, manuum, crinium, unguium, uberum masculina sunt,

III. Quae terminantur in ശൈൻ, & ശൈ, item in നാഴി quin habeant significationem numeri antecedentem, item venenorum diversitates masculini generis sunt. Quae non habent significationem numeri, sunt masculina പൂർവ്വനാഴിഃ nox praecedens, &c. Significationem numeri vero habet പഞ്ച നാഴികം adeoque est neutrum,

IV. Gummi arborum, Ut thus, myrrha &c, masculina sunt ഗുൽഗുലുഃ ശൈംഗിലുഃ

V. In ശൈൻ exeuntia ut ക്ഷേമഃ, ഉദ്യമഃ, രൂദ്യമഃ.

VI. In ന്മ finale terminata, ut ചന്ദ്രമാഃ, item in തുഃ terminata, ut ഹേതുഃ കേതുഃ സേതുഃ exceptis ജതു cera sigillatoria, മധു mel, quae neutra sunt.

VII. Quae desinunt in ക, ഘ, ങ, ട, ഠ, ണ, correpto nempe

pe ണ, masculina sunt, ut ലെരകം ഉണം ശട്ടം യരട്ടം ഭൃംശരനം &c. Ita pariter desinentia in ച, ഥ, ന, യ, സ, ട, ut ദ്വിപം ഞാൺമം കടം കക്ഷ(ത്ര)യം നസം

VIII. Nomina propria familiarum masculina sunt, ut കരശ്രുപം ദരനദരജ്ജം. Item nomina significantia pedem.

IX. Nomina significantia actionem, & terminata in കം & ശം ut പാരകം coctio, ത്രാരശം datio. Item passionem notantia in ഞം ut പ്രസരദം hilaritas, ഒരദം dolor, ഢ്പ്പം ജ്ജയം കനംശനം ദുരദം ദുരയം. Finita in ഞ്ഞു ut ശായഞ്ഞു. Significantia actionis operatorem, ut നട്ടൻ

X. Alia multa usu discenda ut ചടം ചം ചിടം ചട്ടം

§. II.

De genere feminino

I. Feminina sunt monosyllaba in ംനം & ഉര exeuntia, item propria nomina feminarum.

II. Fulguris, noctis, ramorum, repentium, cytharae, regionum, terrae, rivorum.

III. Finita in കര, significantia rerum multitudinem, ut ഞശാകര copia equorum. Item desinentia in യര significantia multitudinem, ut ധൃത്രര copia fumi, രഥത്രര copia curruum bellicorum.

IV. Desinentia in ഞി & in കി, ut ഞകനിം ഹ്ലകിം ക്ഷകി, finita in ിം, in ഉരം, in ംനം

V. Fi-

V. Finita in ടാ, ഘാ, ഛാ, ജ്ഞാ, & fere omnia ad primam declinationem in ആ spectantia, feminina sunt. Item alia usu ediscenda.

De genere neutro

I. Neutra sunt nomina aeris, silvae, foliorum, specuum, nebularum, aquae, frigoris, caloris, carnis, sanguinis, faciei, oculorum, fortitudinis, iugi, auri, ferri, tristitiae, laetitiae, bonitatis, malitiae, florum, salis, necis, pugnae.

II. Finita in അസ്, ഇസ്, ഉസ് ut യശഃ സർപ്പിഃ ധനുഃ വപുഃ, omnia desinentia in nominativo in അം, finita in a breve &c.

§. IV.

De adverbiorum cum nominibus copulatione, qua quasi semper fiunt adverbia.

Adverbia ഉപ, സം, പ്രതി, പ്രത്യക്, പശ്ചാത്, യഥാ, അതി, അനു, സു, അധി, അവ, അന്തർ, യഥാവത്, nominibus praeponi possunt, v. g. അധികുംഭം magnum vas.

ഉപ prope, iungitur v. g. nomini കുംഭം vas, ഉപകുംഭം res amphorae vicina, ഉപരാജം vicinum regi, ഉപദേശം regioni propinquum, ഉപശരദം anno propinquum, ഉപഗോവൃഷം bovi propinquum, ഉപനദം, ഉപനദി fluvio vicinum.

പ്രത്യക്ഷം declaratum, manifestum, പ്രത്യക്ഷത്വം quod apparet. സം excessus, augmentum, sic സമൃദ്ധി magnum augmentum.

പ്രതിശ്രുതം consensu probatum, പ്രതിപക്ഷം contrarietas, പശ്ചാദവസ്ഥായി retrostans.

യഥാവിധി regulae conformiter, ad regulam, sicut in regula.

യഥാകാലം pro temporis exigentia, circumstantia, യഥാശക്തി pro viribus.

അതിശീതം nimium frigus, maximum frigus.

അനുസരണം sequela, comitiva. അനു post, അനുവാദം post dictio, consensus, licentia.

ഉപഭോജ്യാസ്വാദ്യാദനു ഭോജ്യം primo gustandum, postea edendum, ubi vides ഉപ & അനു contraponi.

സ adiungitur nominibus & notat *simul*, sic സകൂട്ടം cum hominibus ex familia vel tribu കൂട്ടത്തിൽ seu കൂട്ടത്താൽ. സമ്പർക്കി, സാഗ്നി simul cum igne, സാനന്ദം simul cum laetitia,

അധിനദം in flumine, അധിവനം in silva.

അന്തർവ്വനം, അന്തർവ്വണം in silva, അന്തർഗ്ഗൃഹം in cubiculo, പാരെജലം തിഷ്ഠതി, in littore aquae stat. മദ്ധ്യെസമുദ്രം in medio maris.

Has coniunctiones vocant അവ്യയീഭാവം quia ponuntur adverbialiter.

Digitized by Google

§. V.

De compositione nominum ex varia casuum diversitate, & adiectivorum cum substantivis copulatione.

കഷ്ടശ്രിതഃ അതീതഃ പതിതഃ ഗതഃ അത്യസ്തഃ പ്രാപ്തഃ ആപന്ന, petunt accusativum, sed cum nomine simul iunguntur, sic v. g. കഷ്ടശ്രിതഃ qui adivit penetratu difficilem locum. Fem. കഷ്ടശ്രിതാ, neutrum കഷ്ടശ്രിതം.

ശംകുലയാകൃതഃ ഖണ്ഡഃ ubi ശംകുലയാ est in abl. 1. coniungitur & fit ശംകുലാകൃതഃ ധാന്യേന അർത്ഥഃ per fruges divitiae, fit ധാന്യാർത്ഥഃ കുണ്ഡലഹിരണ്യം ad inaures aurum, loco inauribus aurum, ബ്രാഹ്മണാർത്ഥം പയഃ lac Brahmanibus.

In abl. 2. etiam fit haec compositio ut ചോരാത് ഭയം ex vel propter fures metus, fit: ചോരഭയം, രാജപുരുഷഃ vir regis, quasi adiective vir regius, &c.

In abl. 3. loco വാസസ്യ അഗ്രേ dic അഗ്രവാസം, loco അക്ഷേഷു ശൗണ്ഡഃ lusu ebrius, അക്ഷശൗണ്ഡഃ

Adiectiva cum substantivis iunguntur hoc modo, v. g. നീലം, ഉല്പലം, abiecto *m. a.* & *u.* contrahuntur, sic നീലോല്പലം, രക്തോല്പലം. Subinde vero aliter, ut കുപിതോ നാഥഃ iratus dominus.

Nomina laudis & praestantiae postponuntur, ut sunt വൃന്ദാ

രകഃ

നകാരാഗമഃ ക്ഷേന്നഃ sic fit വൎക്കക പൂൎവ്വനകാരഃ ഒഗാരാഗഃ ഒഗക്ഷേന്നഃ. Ita pariter അശ്വഃ, sic അശ്വാശ്വഃ alius ab equo, sed melius praepones അന് sic അനശ്വഃ alius ab equo, അനിഷ്ടം alienum a gustu, ab appetitu. Hae regulae vocantur തത്പുരുഷഃ

§. VI.

De modo quo substantiva fiunt adiectiva, & de multiplici eorum compositione.

Haec compositio est valde communis v. g. മധുരാഃ ഗാരൊപാ യസ്യ, qui profert verba pulchra & humanitate plena, dicunt മധുരളഃ ഉഷ്ണളഃ ശീതളഃ verbo calidus, frigidus. Ita pariter ex രൂപവതീ ഭാൎയ്യാ യസ്യ, cuius uxor pulchra, fit: രൂപവൽഭാൎയ്യഃ ബഹുപുത്രഃ filiorum dives, alias fiunt ita: കല്യാണീപ്രിയഃ പാൎത്ഥിക ഭാൎയ്യഃ ദ്വൌനാവൌ ധനം യസ്യ cuius divitiae duae naves. പഞ്ചഗാവഃ ധനം യസ്യ cuius divitiae 5. vaccae, dicunt ദ്വിനാവധനഃ പഞ്ചഗവധനഃ, പൂൎവ്വശാലാപ്രിയഃ amans cubiculum orientale. അതിഥിഃ യഃ പ്രാപ്തഃ ഗ്രാമം peregrinus qui venit in locum Brahmanum, fit: പ്രാപ്താതിഥി ഗ്രാമഃ ex അനഡ്വാൻ രഥഃ ഉഢഃ യേന bos qui portat (trahit) currum, fit: ഉഢരഥൊനഡ്വാൻ ex പശുരപ

 ഷ്ടൈ

ഹൃതൊ പശു യസ്മൈ Rudren cui oblatus est bos, fit: ഉപ ഹൃതപശുഃ രുദ്രഃ; ita de reliquis, ഊധഃ mamilla, ധനുഃ arcus, habent terminationem variam in simili coniunctione, Sic dicitur: ഗാഃ കുണ്ഡൊധ്നീഃ vacca quae ubera habet vasi seu amphorae ad ferendam aquam similia. Quare duplici modo dici poterit in his sequentibus ആസന്നാഃ ദശ യെഷാം dic: ആസന്നദശാഃ vel ആസന്നാദശാഃ item ഉപദശാഃ vel ഉപദശാഃ &c. ita pariter in aliorum multorum nominum compositione proceditur, sic v. g. civitas quae habet silvas ad recreationem relucentes, floribus, arboribus & fructibus diversi generis excellentibus, ita ponunt: ഇത്ഥം വിവിധ വൃക്ഷഫല കുസുമൊജ്വല ഉദ്യാന നഗരം, mons cinctus centum vel *multis* arboribus ornatis variis & pulchris fructibus & floribus, dicunt: ഇത്ഥം വിവിധ വൃക്ഷ ഫലദലം കുസുമ ശത വൃക്ഷ ശിഖരഃ പർവ്വതം. Hunc modum construendi vocant ബഹുവ്രീഹി

§. VII.

De connexione nominum

I. Quandoque duo nomina, intermissa illa superiori coniunctione, per solam particulam ച, inter se coniunguntur, sed tunc ultimum ponitur in duali, sic v. g. സൂര്യശ്ച ചന്ദ്രശ്ച sol & luna, seu & sol, & luna. Haec poni possunt per modum unius: സൂര്യചന്ദ്രൌ. അശ്വരഥൌ equi & currus. വൃക്ഷപർവ്വതൌ arbores & montes.

II.

II. Membra humana, tympanorum species, exercitus partes, coniunguntur saepe per modum unius sine ulla particula: v. g. ശിരൊഗ്രീവം caput & collum. മാർദ്ദംഗികപാണവികം, രഥികപാദാതം milites curules & pedestres. Item species inanimatae per modum unius componuntur, sic ആരാശസ്ത്രി duae species instrumentorum ferreorum. Item multitudo animalium ossibus carentium, ut ദംശമശകം, യൂകാലിക്ഷം. Item quae naturaliter opponuntur, sic മാർജ്ജാരമൂഷികം felis & mus. Item inferioris conditionis homines ut തക്ഷായസ്കാരം faber lignarius & ferrarius, രജകതന്തുവായം lotor & textor. Item multi plurales componuntur: v. g. മൃഗശകുന്തിക്ഷുദ്രജന്തുവഃ quadrupedes, aves, & animalia parva. Hae regulae vocantur ദ്വന്ദ്വഃ

§. VIII.

De coniunctione dictionum

I. Quod vel maxime reddit difficilem hanc linguam est dictionum coniunctio, pro qua re hae regulae sunto.

Quando nomen desinit in vocalem vel diphthongum, & non adest signum interruptionis ഃ visarggam dictum, incipitque sequens nomen a vocali vel diphthongo simili, contrahuntur ambae nempe ultima praecedentis, & prima sequentis inter se in unam eamdemque litteram, ita tamen ut brevis fiat longa, v. g. si veniat ദേവ ആലയം contrahe & dic: ദേവാലയം, ദധി ഇഷ്ടം, ദധീഷ്ടം, മധു ഉദകം, മധൂദകം. പിതൃ ഋഷഭഃ, പിതൄഷഭഃ. സന്ധ്യ ആദി, സന്ധ്യാദി &c.

II.

II. Nomen desinens in a mutat illud subsequente i in *e*, u in *o*, e in *ei*, o in *au*, au in *au*, v. g. സന്ധ്യ ഇംശഃ dic സന്ധ്യെംശഃ, ഗംഗ ഉദകം, ഗംഗൊദകം, ഗംഗഏഷ്ടഃ ഗംഗൈഷ്ടഃ, ജ്ഞാന ഐശ്വൎയ്യം, ജ്ഞാനൈശ്വൎയ്യം, ഗംഗ ഓദനം, ഗംഗൗദനം, ഗംഗ ഔത്സുക്യം, ഗംഗൗത്സുക്യം; &c. at nomen desinens in *a* breve, sequente ഋ non perdit *a*, sed perit *iru* ഋ, remanente in sequenti syllaba ir. v. g. ബ്രഹ്മ ഋഷിടഃ dic: ബ്രഹ്മൎഷിടഃ; മഹൎഷിഃ loco മഹഋഷിഃ

III. Nomen desinens in *i* coniungendum alii ab alia vocali incipienti, v. g. ദധി അത്ര, dic & scribe ദധ്യത്ര, ശക്തി അത്ര, ശക്ത്യത്ര, ഇതി ഉക്തം, ഇത്യുക്തം, പ്രതി ഏകം, പ്രത്യേകം, idem tenendum in nominibus desinentibus in *u* sic: മധു അത്ര, മദ്ധ്വത്ര.

Quae desinunt in ഋ mutant syllabam in *ra*. Sic പിതൃ അൎത്ഥം, പിത്രൎത്ഥം

Quae desinunt in *au* retinent a longum, quod vocali coniungendae praeponitur. Sic വൃക്ഷൌ ഉഭൌ scribe വൃക്ഷാവുഭൌ. Haec de vocalibus absque signo separationis existentibus.

IV. Nomen desinens in *a* breve cum signo വിസൎഗ്ഗം, subsequente a brevi vel longo mutato a brevi in *o* fit elisio, sic: അന്തകഃ അപ്രിയഃ, അന്തകൊപ്രിയഃ. Dum sequitur

tur una ex consonantibus ഗ , ഘ , ങ്ങ , ദ , ധ , ന , ബ , ഭ ,

മ , യ , ര , വ , ഹ , mutato a in o fit coniunctio v. g. ഓനം

ഭിനം ദൈവം dic ഓനംഭിനൊനം ദൈവം , ഉപ്പ ഗുരുക്കി ,

dic ഉപ്പൊ ഗുരുക്കി .

Ante ച manet a breve & perdito signo ം loco ച ponitur

ച്ച , v. g. ദൈവം ചമക്കി dic ദൈവച്ചമക്കി . Ita pariter ma-

net a breve ante ത , പ , സ , sed haec duplicantur , verbi gra-

tia ക്രിസ്തം ശരീരം dic ക്രിസ്തശ്ശരീരം &c. Item manet ante ക

& , ട sed litterae ക superponitur ങ , & litterae ട super-

ponitur ണ , sic കന്നം കടലം , dic കന്നങ്കടലം

Dum sequitur ജ , ച , ത , ക , പ , non fit coniunctio , aut

fit posita super ച , ഥ , ക , littera ണ sic ദിം കുകം ,

ദുക്കം , തിം പഥലം imponitur pariter praedicta littera ണ

super ഥ & fit തിണ്ഡലം . Ante ച , manet [illegible] sic

ദിംചം

V. Nomen definens in i , e , ei , au , cum signo [illegible] , aut

etiam definens in ൻ , subsequente ഗ , ഘ , ങ്ങ , ജ , ദ ,

ധ , ന , ബ , ഭ , മ , യ , ര , വ , ഹ , facit , ut duplicetur haec

subsequens superposito r , seu signo ർ quod tunc significat ന r.

v. g. ചെന്നിം ദിക്കം , fit ചെന്നിദ്ദിക്കം , ശരീരം നിക്കം ,

fit ശരീരന്നിക്കം , ഉടമെയം ജ്ഞയം fit ഉടമെയ

ജ്ഞയം &c.

Sequen-

Sequente alia vocali, praeponitur r ന, sic നന്ദിൻ ഒരുപുത്ര dic നന്ദിനരുപുത്രൻ; ശത്രുൻ ഉടൻ dic ശത്രുനുടൻ, നിപുൻ ഉത്തമൻ dic നിപുനുത്തമൻ &c.

Sequente ത procedendum ut supra regula quarta de *a* brevi dictum fuit; uti etiam sequente ച, ഛ, സ, ശ, ഷ, ita pariter sequente ക, ഖ, പ, ഫ, ന.

VI. ൾ finale sequente vocali mutatur in ള & contrahitur cum illa in unam syllabam; sic പാദൾ ഉള dic പാദളിള.

ൽ sequente vocali transit in ല & contrahitur in unam syllabam, sic തൽ ഒരുതും dic തലുരുതും.

ൺ transit in ണ, sic ഷൺ മാസം dic ഷണ്മാസം.

ർ transit in ര, sic ത്രിപുർ ഒരു, fit ത്രിപുരരു.

VII. ൾ finale sequentibus consonantibus ശ, ഷ, ദ, ധ, ഭ, loco illius adiungitur ബ്ദ, fitque duplex ബ്ബ, ബ്ഷ, ബ്ദ, ബ്ധ, ബ്ഭ.

Sequente ശ, potest poni ബ്ഷ omisso ശ, vel etiam remanere immutatum.

Sequente ശ, hoc potest mutari in ഛ, sic പാദൾ ശൊദനം, potest scribi പാദൾഛൊദനം.

Sequente സ, manet ൾ, sic പാദൾസംഗം dic പാദസംഗം

Sequente ഷ, പാദൾഷണ്ഡം fit: പാദഷണ്ഡം

ൽ Sequentibus consonantibus ച, ഛ, ട, ഠ, ഡ, ത, ദ, ന,

ൻ, perit, & duplicantur conſonantes poniturque ങ്ങ, ഞ്ഞ, ട്ട, ണ്ണ, ന്ന, ങ്ക, ദ്ദ, ന്ത.

ൾ Sequente ഴ perit, & ponitur ഴ്ഴ, ſic ſequente ഷ ponitur ഷ്ഷ, ſequente ശ ponitur ശ്ശ, ſic കൾഴട്ടി ſit കഴ്ഴട്ടി, കൾഷൾ, ſcribe കഷ്ഷൾ, കൾശപ്പം dic കശ്ശപ്പം.

Sequente ന coniungitur illius loco ട & ന, ſic കൾനെന്തു ſit കണ്ടെന്തു, കൾനപ്പം dic കണ്ണപ്പം.

ൾ Sequente ഴ perit, & ponitur ള്ള.

ൾ Sequente ക perit & ponitur ൾക്ക.

ൾ Sequente ശ perit & ponitur ശ്ശ, ſic കൾശയ്യം ſit കശ്ശയ്യം.

ൾ Sequente ച, ഛ, ബ, ട, nihil immutatur.

ൾ Sequente ല coniungitur, ſitque ല്ല, ita pariter ſequente സ, ſit ൾസ.

ൺ Finale ſequente ക perit & ponitur ങ്ക.

ൺ Sequente ന poteſt perire, & ſcribi ണ്ണ, ſic പൺനലട്ടി, ſit പണ്ണലട്ടി.

ൽ Sequente ന poteſt perire & poni ല്ല, ſic തിരുവൽനമ്പം; fiet തിരുവല്ലമ്പം. Sic etiam ſequente ക poteſt perire verb. grat. തിരുവൽകൊട്ടി, ſit തിരുക്കൊട്ടി.

VIII. ൻ & ſaepe ൾ ante vocalem coniungendam duplicatur verb. grat.

gras. ക്രുങ് ശൃണൊതു fit ക്രുങ്ക്ശൃണൊതു, ക്രുഷൺ ശൃണൊതു fit ക്രുഷണ്ട്ശൃണൊതു.

ൻ Sequente ച & ഛ potest perire & poni ം sic ദേവാൻ ചലന്തി, fit ദേവാം ശ്ചലന്തി, & ദേവാൻ ഛാദയന്തി fit ദേവാം ശ്ഛാദയന്തി.

ൻ Sequente ശ potest mutari, sic ദേവാൻ ശെതെ, fit ദേവാഞ്ഛെതെ.

ൻ Sequente ല potest perire & duplicari ല, sic ദേവാല്ലുനന്തി, nota tamen ൻ accusativis pluralis masculini non duplicari.

ൻ Sequente ത duplicatur ന്ത, sequente ഥ, fit ന്ഥ, sequente ദ fit ന്ദ, sequente ധ, fit ന്ധ.

മ് vel ം sequente ക്ഷ vel ക potest mutari in ങ്ക sic ത്വം കരൊഷി, fit ത്വങ്കരൊഷി.

മ് vel ം sequente ച, ഛ, ട, potest fieri ഞ്ച, ഞ്ഛ, ണ്ട

ക് Sequente vocali transit in ഗ്, sic വാക് ഈശഃ fit വാഗീശഃ &c.

§. IX.

De adverbiis

Adverbia alia sunt ex natura sua simplicia ut പശ്ചാൽ postea, പുരാ primitus, quae vide in Amarasinha.

Aliqua adverbia fiunt ex nominibus addito nominativo തൽ ex tunc

tunc aequivalent abl. 2. sic ഇതിൽ ex hoc; അതിൽ ex illo, സൎവ്വത്തിൽ ex omni, എന്നിൽ ex me, നിന്നിൽ ex te. Dixi addito ഇൽ nominativo; hoc enim saepius fit, & fere semper dum nomen est primae declinationis, nisi detur aliqua exceptio. Alia fiunt adverbia addendo nomini ത്ര v. g. ഇത്ര hic, അത്ര ibi, & significant ablativum tertium, sic ഇത്രപട്ടണം in hac urbe. Aliquando nomini additur വിൽ & significat vicem, sic പലവിൽ multis vicibus.

ഇത്ര hic, in hoc loco. ഇങ്ങ hic. എപ്പോൾ quando. ഇതിൽ hinc. അത്ര ibi, in illo loco. അങ്ങ ibi. അപ്പോൾ tunc. അതിൽ illinc. രണ്ടായ് dupliciter. ഇപ്രകാരം ita, hoc modo. എങ്ങനെ quomodo. മൂന്നായ് tripliciter. എങ്ങനം quo modo. അങ്ങനെ illo modo. സൎവ്വത്രം ubique. സൎവ്വദാ, സദാ omni tempore. ഇന്നിൽ hodie, നാളെ cras. മറ്റനാളെ postcras. മുന്നാളത്തു pridie. മുമ്പെ antea, annis elapsis. ഇപ്പോൾ hac vice. രാവിലെ mane. സന്ധ്യം vespere. പണ്ടെ olim. മെല്ലെ lente, tarde. ഇപ്പോൾ, ഇന്നേരം nunc. പുറത്തു foris. ഉടൻ statim, continuo. എങ്കിൽ, എന്നാൽ si, Nonne, anne, numquid? ഉം. ita, omnino, etiam fiat, volo, ഓ. anno elapso മുന്നാണ്ട്, മുമ്പെ. prius, antea, antecedenter മുമ്പിൽ മുമ്പിനാൽ quomodo? *dubitando*, *interrogando* എങ്ങനെ, എന്തു, എങ്കിൽ, എന്നാൽ. revera സത്യം. iterum പിന്നെ.

plus ഏറെ. minus കുറെ. parum, modicum കിഞ്ചിൽ, അല്പം. sine, absque, citra, വിനാ. interim, interea അങ്ങനെ. bene, praeclare, സാധു, സുഷ്ഠു, സുഭഗ. nequaquam നഹി. in medio മദ്ധ്യേ. quo? കുത്ര. illuc അത്ര. apud, pone, സമീപേ, നികടേ. noctu ദോഷാ, നക്തം. de die ദിവാ. cum, simul സാകം, സത്രാ, സം, സഹ. Ex qua caussa, quare യതഃ. ideo ex illa caussa തതഃ. ex hac caussa അതഃ ex illa caussa തതഃ. certe, certo നൂനം. nonne, numquid നനു. postea പശ്ചാൽ അനന്തരം. cito, velociter, ശീഘ്രം, ക്ഷിപ്രം, ദ്രുതം. ഝടിതം. non, ന, നോ, നൊ. etiam, &, ac ച. o! *vocantis* ഹേ, ഹൈ. o! *dolentis* അഹഹ. multum ഭൃശം, അതിമാത്രം ഏകാന്തം. semper സതതം, നിത്യം, അനാരതം, സന്തതം. frustra, inutiliter വൃഥാ. apage ഹാ ó horror o abominatio! ഹാ ധിക്കൃതം. etiam, atque അപി. non, non, *probibendo*, മാ, മാ. publice പ്രത്യക്ഷ. ita, hoc modo, ഏവം. tacite തൂഷ്ണീം. Sicut യഥാ &c.

Vide reliqua in Avyavarggam.

CA-

CAPUT TERTIUM

DE CONIUGATIONIBUS VERBORUM

§. I.

Verba dividuntur in decem classes

I. Classis vocantur ശപ്വികരണങ്ങൾ. ut ഭവതി. പചതി. നമതി. ഏധതെ. പചതെ. വൃദ്ധതി. വൃദ്ധതെ &c.

II. ലുഗ്വികരണങ്ങൾ ut അത്തി, ശെതെ.

III. ശ്ലുവികരണങ്ങൾ ut ദധാതി. ജുഹൊതി. ജിഹീതെ

IV. ശ്യന്വികരണങ്ങൾ ut ദിവ്യതി. നഹ്യതി.

V. ശ്നുവികരണങ്ങൾ ut സുനൊതി. ചിനൊതി. ചിനുതെ

VI. ശവികരണങ്ങൾ ut തുദതി. മ്രിയതെ.

VII. ശ്നംവികരണങ്ങൾ ut രുണദ്ധി. യുങ്ക്തെ. യുനക്തി

VIII. ഉവികരണങ്ങൾ ut തനൊതി. കരൊതി

IX. ശ്നാവികരണങ്ങൾ ut ക്രീണാതി. ഗൃഹ്ണാതി

X. ചൊരയതി. ഭക്ഷയതി

CONIUGATIO PRIMA ACTIVORUM

ഭൂ സത്തായാം existere. esse.

III. Persona

Sing. ഭവതി est.

Dual. ഭവതഃ sunt.

Plur. ഭവന്തി sunt.

Indicativum praesens seu ലട്, Malabaricae വൎത്തമാനം.

II. Per-

II. Persona

Sing. ഭവസി es.

Dual. ഭവഥഃ estis.

Plur. ഭവഥ estis.

I. Persona

Sing. ഭവാമി sum.

Dual. ഭവാവഃ sumus.

Plur. ഭവാമഃ sumus.

ലങ്. അനദ്യതനെ.

Praeteritum perfectum

III. Persona

Sing. അഭവത് fuit.

Dual. അഭവതാം fuerunt.

Plur. അഭവൻ fuerunt.

II. Persona

Sing. അഭവഃ fuisti.

Dual. അഭവതം fuistis.

Plur. അഭവത fuistis.

I. Persona

Sing. അഭവം fui.

Dual. അഭവാവഃ fuimus.

Plur. അഭവാമഃ fuimus.

ലൊട് imperativum.

Ita pariter coniugatur ഭൂപചപ്രഭൃതികൈ & നന്ദാദിസകലൈ

പചതി coquit. നന്ദതി laetatur

നഹ്യതി ligat. തുദതി pungit

ദീവ്യതി. ludit, vincit, loquitur, laudat reprehendit.

കൃന്തതി separat. ചൊരയതി furatur

പാലയതി gubernat. അർച്ചയതി colit.

Praeteritum perfectum

അപചത്. അനന്ദത്

coxit. laetatus est.

അദീവ്യത്. അതുദത്

lusit, vicit &c. punxit.

അനഹ്യത്. അകൃന്തത്.

ligavit separavit.

അപാലയത്

gubernavit.

അചൊരയത്

furatus est &c.

III. Per-

Digitized by Google

III. Persona — പചതു . പചതാത്

ഭവതു . ഭവതാത് . Sit, utinam sit. നന്ദതു . ജീവതു

ഭവതാം . Sint. — നഹ്യതു . ക്രീഡതു

ഭവന്തു . Sint. — തുദതു . പാലയതു

ചോരയതു &c.

II. Persona — Ita pariter coniugatur

ഭവ . ഭവതാത് sis. — അർച്ചയതു അർച്ചയതാത് colat

ഭവതം sitis. — അർച്ചയ . അർച്ചയതാത് colas

ഭവത sitis. — അർച്ചയാനി colam

I. Persona — നശ്യതു നശ്യതാത് pereat &c.

ഭവാനി sim.

ഭവാവഃ simus.

ഭവാമഃ simus.

ലിങ് . വിധിലിങ് . Imp. 2.

III. Persona

ഭവേത് sit. — Ita pariter coniugatur

ഭവേതാം sint. — പചേത് . നന്ദേത് . നശ്യേത്

ഭവേയുഃ sint. — നഹ്യേത് . തുദേത് . ജീവേത്

II. Persona — ക്രീഡേത് . ചോരയേത്

ഭവേഃ sis. — പാലയേത് . അർച്ചയേത്

ഭവേതം sitis.

ഭവേത sitis.

I. Persona

ഭവേയം sim.

simus:

ഭവേവ simus.

ഭവേമ simus.

ആശീർല്ലിങ്ങ് Imperativum optativum permissivum tertium,

III. Persona

ഭൂയാൽ sit, utinam sit, omnino sit

ഭൂയാസ്താം

ഭൂയാസുഃ

II. Persona	Ita quoque conjugatur.
ഭൂയാഃ sis	പച്യാൽ . ഗമ്യാൽ . ദീയാൽ
ഭൂയാസ്തം	ദൃശ്യാൽ . ക്രിയാൽ . ദീവ്യാൽ
ഭൂയാസ്ത	കൃഷ്യാൽ . ചോര്യാൽ
I. Persona	ജ്ഞായാൽ
ഭൂയാസം sim.	
ഭൂയാസ്വഃ	
ഭൂയാസ്മഃ	

പരോക്ഷലിട് Praeteritum perfectum secundum.

III. Persona

ബഭൂവ fuit.	പപാച coxit.	വിവ്യായ periit.
ബഭൂവതുഃ	പെചതുഃ	വിവ്യതുഃ
ബഭൂവുഃ	പെചുഃ	വിവ്യുഃ

II. Persona

ബഭൂവിഥ fuisti.	പെചിഥ പപക്ഥ.	വിവിയഥ
ബഭൂവഥുഃ	പെചഥുഃ	വിവ്യഥുഃ
ബഭൂവ	പെച	വിവ്യ

I. Per-

I. Persona

ബട്ടിവ fui. ഫഫടല, ഫഫല. വിവ്യടയ, വിവിയ

ബട്ടിവഃ പെലിവഃ വിവ്യിവഃ

ബട്ടികഃ പെലികഃ വിവ്യികഃ

Ita pariter coniugatur

ന്നടഹ ligavit, ഒന്നഹതു ligarunt, ഒന്നഹു ligarunt,

ഒന്നഹിമ ligasti, ഒന്നഹപ്യ ligastis, ഒന്നഹ ligastis,

ന്നന്നടഹ ligavi, ഒന്നഹിവഃ ligavimus, ഒന്നഹികഃ ligavimus.

ദിഒദവ lusit, തുഒകടദ punxit, കൂഒകടല separavit,

ഫടലയടകടസ gubernavit, ഞ്ജ്യയടകടസ coluit,

ഒലടനയടകടസ furatus est,

ഒലടനയടകടസതു ambo furati sunt &c.

ല്യ്ഗ്ഗ് Perfectum tertium.

III. Persona

ഞട്ടിൽ,	ഞഫടകിലിൽ,	ഞന്നദിൽ,	ഞന്നടകിൽ
fuit	coxit.	laetatus est.	ligavit.
	ഞഒദവിൽ,	ഞകൂലൽ,	ച്യച്യനൽ
	lusit.	separavit.	furatus est.
	ഞവിലൽ,	ഞഞ്ജിലൽ,	ഞകന്നകിൽ
	gubernavit.	coluit.	punxit.

Dualis

III. Persona

ഞട്ടികടം,	ഞഫടകകടം,	ഞന്നദിട്ടടം,	ഞന്നടദുടം,
duo fuerunt,	coxerunt,	laetati sunt,	ligarunt,
ഞകന്നദകടം.			
punxerunt.			

S III. Per-

III. Persona
Pluralis

[illegible], [illegible], [illegible], [illegible],
fuerunt, coxerunt, laetati sunt, ligarunt

[illegible] punxerunt. Reliqua vide in grammatica.

[illegible], futurum primum.

III. Persona

[illegible]. [illegible]. [illegible]. [illegible]. [illegible].
erit. coquet. laetabitur. peribit. ligabit.

[illegible] ludet. Ita pariter coniugatur

[illegible]. [illegible]. [illegible]. [illegible].
separabit. gubernabit. colet. furabitur.
Vide in grammatica.

[illegible] futurum secundum.

III. Persona

[illegible]. [illegible]. [illegible].
erit. coquet. peribit.

[illegible]. [illegible]. [illegible].
laetabitur. gubernabit. separabit.

[illegible] futurum tertium.

III. Persona

[illegible] erit. [illegible]. [illegible]. [illegible].

[illegible].

N.B. 1. Terminationes futurorum in activis & neutris sunt sine exceptione in omnibus coniugationibus eaedem.

N.B. 2. Verba sequentia per hanc primam coniugationem coniugantur.

[illegible]

നമതി നമസി നമാമി adorat, adoras, adoro.

ഗച്ഛതി ഗച്ഛസി ഗച്ഛാമി pergit, pergis, pergo.

സ്ഥാപയതി സ്ഥാപയസി സ്ഥാപയാമി ponit, collocat, ſtatuit &c.

തിഷ്ഠതി തിഷ്ഠസി തിഷ്ഠാമി ſtat, ſtas, ſto.

രക്ഷതി രക്ഷസി രക്ഷാമി ſalvat, liberat, protegit, adiuvat &c.

സ്വപതി dormit.

ചരതി circumit, circulat, gyrat, incedit, vagatur.

വക്തി loquitur.

ഭക്ഷതി manducat, comedit, edit.

ശംസതി laudat, celebrat, colit, veneratur.

സ്തുവതി laudat.

ശൃണോതി audit.

ബോധയതി intelligit, percipit.

ദദാതി dat.

N.B. 3. Plura alia vide in grammatica Sidharúbam, quae tamen uti etiam aliqua ex relatis in aliquibus temporibus a verbo ഭവതി parum aliter coniugantur, quod ope boni magiſtri ex libris haurire poteris, qui in explicatione plerumque tempora etiam, & modos verborum afferunt.

N.B. 4. Perſona quae regit, ſeu aliquid facit, vocatur കൎത്താവ, ſunt autem tres perſonae ſeu agentes non coacti, prima perſona vocatur പ്രഥമപുരുഷഃ id eſt *ille*, quae apud nos tertia apud illos prima. Secunda *tu* vocatur *madyama puruſza* മദ്ധ്യമപുരുഷഃ ipſorum & noſtra ſecunda. Tertia ഉത്തമ

പുരുഷഃ seu persona nobilis apud illos tertia & nostra prima, sic സഃ ഭവതി ille exsistit, ത്വം ഭവസി tu exsistis, അഹം ഭവാമി ego exsisto. കർത്താവ കർമ്മം ക്രിയ persona, opus seu verbum quod operationem denotat, & actio quae fit, sic ഭൂലോക മാനുഷ നിത്യം സ്മരതാൽ ത്വം ഭവാന്തരം ചതുരന്ത്യം സ്മരസി ചെൽ കിൽബിഷം ന കരിഷ്യസി heic iam vides quod സ്മര vel സ്മരതാൽ sit in imperativo in secunda persona, id est ക്രിയ, actio nempe *memento*. ത്വം മാനുഷ est കർത്താവ seu persona, *tu terrestris homo memento*, ഭവാന്തരം *tuum finem, tuam mutationem* (*recogita*), est കർമ്മം seu opus, quod verbum സ്മര denotat. ചതുരന്ത്യം സ്മരസി ചെൽ *quatuor novissima recogitas si*, സ്മരസി est kria ചതുരന്ത്യം est karmam. കിൽബിഷം ന കരിഷ്യസി *peccatum non facies*, കിൽബിഷം est karmam, കരിഷ്യസി est krià. *O tu terrestris homo tuum finem recogita* (memento tui finis), *si quatuor novissima recogites* (si memineris), *non peccabis*. Ita argumentare de ceteris.

CONIUGATIO SECUNDA

അദ ഭക്ഷണെ. യുധിസമ്പ്രഹാരണെ. യുജിർയ്യൊഗെ

III. Persona

അത്തി	യുധ്യതെ	യുനക്തി
edit.	impugnat	iungit.
	aggreditur.	vide in grammatica.

CON-

CONIUGATIO TERTIA

കരോതി facit. കരോതി facit. ബ്രവീതി loquitur. സ്തൃ-
ണോതി. ഹിനോതി &c.

N.B. Quia verbis aliquando praepositiones adiungi solent, hic eorum exempla bina appono.

സംസ്കരോതി ornat. വികരോതി facit. ഉപവസതി prope sedet, habitat.

Praet. perf. 1. സമസ്കരോത്. വ്യകരോത്.
ഉപാവസത്.

CONIUGATIO QUARTA

	III. Persona	
	ക്രീണാതി emit.	ഗൃഹ്ണാതി. accipit.
Praet. perf. 1.	അക്രീണാത്.	അഗൃഹ്ണാത്.
Imperat. 1.	ക്രീണാതു.	ഗൃഹ്ണാതു &c.
Praet. perf. 2.	ചിക്രായ.	ജഗ്രാഹ.
	ചിക്രിയതുഃ.	ജഗൃഹതുഃ.
	ചിക്രിയുഃ.	ജഗൃഹുഃ.
Futur. 1.	ക്രേതാ faciet.	ഗ്രഹീതാ accipiet.
Futur. 2.	അക്രേഷ്യത്.	അഗ്രഹീഷ്യത്.
Futur. 3.	ക്രേഷ്യതി.	ഗ്രഹീഷ്യതി.

CONIUGATIO QUINTA

ദധാതി	ദദാതി	ജുഹോതി
excipit.	dat.	dat & accipit ſimul

Praet. perf. 1.

അദധാത്. അദദാത്. അജുഹോത്

Imperat. 1.

ദധാതു, ധത്താത്. ദദാതു, ദത്താത്. ജുഹോതു

Futur. 1.

ധാതാ. ദാതാ. ഹോതാ

PARTICIPIA PRAESENTIS PRIMAE CONIUGATIONIS

Maſc.

ഭവൻ.	പചൻ.	നന്ദൻ.	മ്രിയൻ.	ബധ്നൻ
exſiſtens,	coquens,	gaudens,	periens,	ligans &c.

Fem.

ഭവന്തി. പചന്തി, നന്ദന്തി. മ്രിയന്തി. ബധ്നന്തി

Neut.

ഭവത്. പചത്. നന്ദത്. മ്രിയത്. ബധ്നത്

M. തുദൻ. ദീവ്യൻ. കുർവൻ. ചൊരയൻ. പാലയൻ

F. തുദന്തി. ദീവ്യന്തി. കുർവന്തി. ചൊരയന്തി.

N. തുദത്. ദീവ്യത്. കുർവത്. ചൊരയത്. പാലയത്

SECUNDAE CONIUGATIONIS

അദൻ edens. രുദൻ. [illegible]. [illegible].

അദന്തി. രുദന്തി.

TER-

TERTIAE CONIUGATIONIS

നൃമ്പാൻ. ഖിമ്പാൻ. ഝൂഷ്ണാൻ. ജ്ഞാതവാൻ.

QUARTAE CONIUGATIONIS

ക്രീതൻ. ശംനാൻ

QUINTAE CONIUGATIONIS

ദധൻ. ദദൻ. ജ്ഞാതവാൻ. Dual. ജ്ഞാതവന്തൗ &c.

Participia praeteriti. Masc. ബഭൂവാൻ qui fuit.

Fem. ബഭൂവുഷീ quae fuit.

Neut. ബഭൂവത് quod fuit.

പേചിവാൻ. പേചുഷീ. പേചിവത്. ചകൃവാൻ.

ചക്രുഷീ. ചകൃവത്. ചൊരയാഞ്ചകൃവാൻ.

ചൊരയാഞ്ചക്രുഷീ. ചൊരയാഞ്ചകൃവത്. item

ചൊരയാംബഭൂവാൻ. ചൊരയാംബഭൂവുഷീ.

ചൊരയാംബഭൂവത്. ita പാലയാഞ്ചകൃവാൻ.

Mascul.

ജഗ്മിവാൻ. ജക്ഷിവാൻ. ദദൃശിവാൻ. തേനിവാൻ.

Femin.

ജഗ്മുഷീ. ജക്ഷുഷീ. ദദൃശുഷീ. തേനുഷീ

Mascul.

ശുശ്രുവാൻ. ബുഭുജ്വാൻ. ശുശുഭ്വാൻ

Femin.

ശുശ്രുവുഷീ. ബുഭുജുഷീ. ശുശുഭുഷീ.

Par-

Participia futuri primi significantia habitum.

Masc. ഉള്ളിരുൻ. പചിക്കുരുൻ. രമിരുൻ. വ്യയിരുൻ.

qui solet esse; coquere; laetari, perire.

Femin.

ഉള്ളിരി. ചെയ്യിരുൻ. ഒഴുകുരുൻ. ഒക്കുരുൻ.

Neut.

ഉള്ളിതു. ഒളിരുൻ. കൊടുക്കുരുൻ. പാലയിരുൻ &c.

Omnia haec terminantur in ഇരു iru & ita declinantur in masculinis & neutris.

Participia futuri tertii.

Masc.

ഉള്ളിത്തുവൻ. പചിത്തുവൻ. വ്യയിത്തുവൻ. ചൊല്ലയിത്തുവൻ

ഒളിത്തുവൻ. കൊടുക്കിത്തുവൻ. ഒടുക്കിത്തുവൻ. ചെയ്യുവൻ

ഉയിത്തുവൻ. ഹൊയിത്തുവൻ. ചൊല്ലിത്തുവൻ. കറിത്തുവൻ

Femin.

ഉള്ളിത്തുകി. ഹൊയിത്തുകി. ചൊല്ലിത്തുകി.

Neut.

ഉള്ളിത്തുകു, ഹൊയിത്തുകു, ചൊല്ലിത്തുകു.

Supina & gerundia in *dum*.		Participia praeteriti postquam fuit, coxit ligavit
Ut sit	ഉള്ളിത്തും ad exsistendum.	ഉണ്ടായി postquam fuit
coctum	പചിത്തും ad coquendum.	പചിച്ചായി cocto
ut laetetur	രമിത്തും ad laetandum.	രമിച്ചായി gaviso
ut pereat	വ്യയത്തും ad pereundum.	വ്യയിച്ചായി perdito
ligatum	രചിത്തും ad ligandum.	രചിച്ചായി ligato
punctum	ഒരൊത്തും ad pungendum.	തുച്ചായി puncto

ദെവിതും lusum. ദെവിത്വാ. ദ്യൂത്വാ luso.

ഛേത്തും separatum, exemptum. ഛിത്വാ separato.

ചോരയിതും ut furetur. ചോരയിത്വാ furto ablato.

പാലയിതും gubernatum. പാലയിത്വാ gubernato.

അൎച്ചയിതും cultum. അൎച്ചയിത്വാ culto.

അത്തും esum. ജഗ്ധ്വാ comesto.

രോദ്ധും invasum, ut invadat. രുദ്ധ്വാ invasione facta.

ഭോക്തും comestum, voratum. ഭുക്ത്വാ vorato.

യോക്തും iunctum. യുക്ത്വാ iuncto.

സോതും certam caerimoniam factum.

ഓതും auctum. ഊത്വാ aucto.

കരിതും factum.

കൎത്തും factum. കൃത്വാ facto.

വക്തും dictum. ഉക്ത്വാ dicto.

ക്രേതും emptum. ക്രീത്വാ empto.

ഗ്രഹീതും acceptum. ഗൃഹീത്വാ accepto.

ധൎത്തും exceptum, sublatum. ധൃത്വാ excepto.

ദാതും datum. ദത്വാ dato.

ഹോതും datum acceptum. ഹുത്വാ dato accepto.

Gerundia ex futuro primo.
Mascul.

ദവിതവ്യഃ. പക്തവ്യഃ. അൎച്ചയിതവ്യഃ. പാലയിതവ്യഃ

T Fem.

Fem.

ടവിരിക്കുന്നൾ. നക്കുന്നൾ. യെരക്കുന്നൾ. ക്രുരിക്കുന്നൾ

Neut.

ടവിരിക്കുന്നം. കൈരക്കുന്നം. കൗരരിക്കുന്നം. വക്കുന്നം &c.

Haec formantur ex ſupino.

COMMUNIUM ET DEPONENTIUM CONIUGATIO PRIMA

അയരെ accipit augmentum, creſcit. പചരെ coquit. ന്ദ്യയരെ deficit. കൂടരെ ſeparat. &c. ut അയരെ quod vide.

CONIUGATIO SECUNDA

ഒഹാരം ഗരി. | സംടക്കു
ഇഹിരെ it, pergit. | പൂരിരെ eligit
Praet. perf. 1. ഞഇഹിര. | ഞപൂരിര
Imperat. 1. ഇഹിരരം. | പൂരിരരം &c.

CONIUGATIO TERTIA

Praeſens Indicativum
III. Perſona

ദ്രണ്ടെക. ഞ്യണ്ടെക. യരെക. ശെരെകു

Praet. perf. 1. ഞട്ടക്ക. ഞഞ്യണ്ടെക. ഞയരക. ഞശെരക

Imperat. 1. ദ്രണ്ടെകരം. ഞ്യണ്ടെകരം. ദരക്കരം. ശെരകരം

Participia praeſentis
Maſcul.

അയകരനഃ. പചകരനഃ. ധംസകരനഃ. ന്ദ്യയകരനഃ

Femin.

Femin.

അയക്കാരത്തി . പചക്കാരത്തി . ധ്വംസക്കാരത്തി . വൃദ്ധക്കാരത്തി

Neut.

അയക്കാരം , &c.

Mascul.

ക്രിയക്കാരൻ കൃത്യക്കാരൻ ചെരുവക്കാരൻ നല്ക്കാരൻ

Mascul.

ശയനൻ പൂർണൻ ഉണ്ണാനൻ [illegible]

Participia futuri tertii .
Mascul.

അയിച്ചുക്കാരൻ പഠിച്ചുക്കാരൻ പലയിച്ചുക്കാരൻ &c.

Participia praeteriti

അയിരുന്ന . [illegible] . [illegible] . [illegible] . [illegible] . കരുന്ന .

Supina അയിതും . പഠിതും . [illegible] . [illegible] . [illegible]

Passiva omnia coniugantur ut അയക്കെ .

V. g. പചിക്കെ coquitur. വർദ്ധിക്കെ augetur. [illegible] comeditur. [illegible] . [illegible] . [illegible] . [illegible] separatur . [illegible] luditur . [illegible] editur . ഉച്ചരിക്കെ dicitur . ക്രിയക്കെ fit . [illegible] emitur . [illegible] accipitur . [illegible] dissolvitur . [illegible] exsultatur . [illegible] fit, extenditur . [illegible] cumulatur . [illegible] furto aufertur . [illegible] datur & accipitur . [illegible] itur . [illegible] destruitur . [illegible] paritur [illegible] mors obitur . [illegible] eligitur . [illegible] existimatur . [illegible] obtinetur . [illegible] incubatur.

Perfect. 1.	Imperat. 1.	Imperat. 2.
അൎദ്ദയത.	അൎദ്ദയതാം.	അൎദ്ദയേത
ഐധ്യത.	ഏധ്യതാം.	ഏധ്യേത
ആസ്യത.	ആസ്യതാം.	ആസ്യേത

Sic de ceteris.

VERBA ALIQUA ANOMALA

ഹന്തി occidit. ഏതി it. അസ്തി est.

ഹതഃ occidunt duo ഇതഃ eunt സ്തഃ ambo sunt.

ഘ്നന്തി occidunt. യന്തി pergunt. സന്തി sunt.

ഹംസി occidis. അസി es.

Praet. perf. 1. അഹൻ. ഐൽ. ആസീൽ.

Imp. 1. ഹന്തു, ഹതാൽ. ഏതു, ഇതാൽ. അസ്തു, സ്താൽ

ജഹി, ഹതാൽ. ഇഹി, ഇതാൽ. ഏധി, സ്താൽ

occide perge. sis, esto.

Imp. 2. ഹന്യാൽ. ഇയാൽ. സ്യാൽ

Fut. 1. ഹനിഷ്യതി. ഏഷ്യതി. ഭവിഷ്യതി

vel ഘാതയതി. vel ഇയിഷ്യതി.

vel ഹന്താ.

Participia ഘ്നൻ occidens mas. യൻ pergens, സൻ qui est.

ഘ്നതി occidens fem. യതി pergens, സതി quae est.

ഘ്നൽ occidens neut. യൽ pergens, സൽ quod est.

Mascul.

ജഘ്നിവാൻ. ഈയിവാൻ. ജഘ്നുഷീ. ഈയുഷീ

occidentes pergentes. occidentes fem.

ആഹ

കൊല്ലുന്നു occidit. പഠിക്കുന്നു discit &c.

Haec anomala sunt activa cum terminatione passiva.

Praet. perf. 1. കൊന്നു. പഠിച്ചു

Imperat. 1. കൊല്ലുക. പഠിക്ക.

Futur. 1. കൊല്ലും. പഠിക്കും

Passiva horum verborum sunt

ചാകുന്നു ut കൊല്ലപ്പെടുന്നു. പഠിക്കപ്പെടുന്നു

occiditur. discitur.

Participia praesentis കൊല്ലുന്ന occidens. പോകുന്ന pergens

Participia praeteriti കൊന്ന ചത്ത പോയ

VERBA VOLITIVA

V. g. ആകിക്കുന്നു vult esse, amat esse

Praeteritum 1. ആകിക്കിനാൻ voluit esse, amavit esse

Imperativum 1. ആകിക്കട്ടെ amet esse

passive vero

Ita formantur alia വേവിക്കുന്നു vult coquere. വേവിക്കപ്പെടുന്നു

കെട്ടുന്നു ... ligare. vult coqui

തിന്നുന്നു... edere. തിന്നപ്പെടുന്നു

വിഴുങ്ങുന്നു... vorare. തിന്നപ്പെടുന്നു

ചെയ്യുന്നു.. facere. ആകിക്കപ്പെടുന്നു

പറയുന്നു .. dicere &c. vult comedi &c.

Ex his fiunt nomina v. g. ചെയ്യാൻ voluntas faciendi. വിഴുങ്ങാൻ voluntas vorandi തിന്നാൻ voluntas edendi, possunt etiam fieri adiectiva, ആക്രമിക്കുന്ന volens invadere. പറയുന്ന volens dicere &c.

VER-

Digitized by Google

VERBA SIGNIFICANTIA COPIAM

ബോഭൂയതേ iterum est, multum, in copia est.

വാവച്യതേ iterum iterumque dicitur.

ഭേഭിദ്യതേ iterum iterumque separatur.

ബോഭുജ്യതേ iterum . . . . . voratur.

യോയുജ്യതേ . . . . iungitur &c.

VERBA EFFECTIVA

ഭാവയതി facit ut sit. പാചയതി facit ut coquat.

Perfect. 3. അബീഭവൽ. അപീപചൽ.

Sic alia	ദാപയതി.		അദീദപൽ
Praes.	രോദയതി.	Praet.	അരൂരുദൽ
	ഭേദയതി.		അബിഭിദൽ
	ജ്ഞാപയതി.		ജ്ഞിപൽ
	കാരയതി.		അചീകരൽ
	ഗാലയതി.		അജീഗലൽ
	ഛേദയതി.		അചിച്ഛിദൽ
	യോജയതി.		അയൂയുജൽ
	പാലയതി.		അപീപലൽ
	അൎച്ചയതി.		ആൎച്ചിചൽ
	ക്ഷാരയതി.		അചിക്ഷരൽ
	നാശയതി.		അനീനശൽ
	നിഷ്പാചയതി.		നിരപീപചൽ

ക്രു

ക്രൂരപ്പയിക്കി.	അധിക്രുപാൻ
അനുഗ്രഹയിക്കി.	അനുജ്ഞുഗ്രവാൻ
വാരയിക്കി.	അവീവരാൻ
എയയിക്കി.	ഐതിയാൻ
സാപയിക്കി.	അസ്തൂഷ്ടവാൻ
ചൊരയിക്കി.	അചൂച്ചുരാൻ
facit ut furetur &c.	fecit ut furetur &c.

CAPUT QUARTUM

De syntaxi nominum & verborum

De nominativo & vocativo observa quod in syntaxi latina de iis dicitur.

GENITIVUS ET DATIVUS

Quando duo substantiva non continuata ponuntur, ut in latinis iis uti licet. Sic verb. grat. രാജ്ഞൻ പുത്രൻ filius regis, പൈശാൻ പാദൻ pes animalis, സ്നേഹിതാ യനൻ divitiae amici, പുഷ്പാങ്ങാം-ഗന്ധൻ ഉത്കടൻ florum odor excellens, പാലുസസ്യെദാക്കാ qui comedit fructus & lacticinia.

Gerundia quae correspondent gerundiis in *dum* admittunt hunc casum, quamvis etiam possint habere ablativum primum. Sic എഎ കർത്തവ്യം, meum opus, iurisdictio, mihi facienda res, vel dic etiam എന്നാ കർത്തവ്യം a me faciendum.

Quando utuntur verbo ജ്ഞാനിക്കെ cognoscitur, medium quo quid dignoscitur, ponitur in hoc casu, sic എഴുതൊരാജ്ഞാനിക്കെ

രേണ dignoscitur per succum, സർപ്പിഷഃ ജ്ഞാനേന dignoscitur per crassitiem.

Verba സ്മരതി, ദയതേ, ഈശതേ coniunguntur cum hoc casu, sic സ്മരാമി ദേവസ്യ recordor Dei. ദയതേ ദീനസ്യ compatitur misero.

Item ജാസയതി, നിപ്രഹതി, പിനഷ്ടി significantia necem, admittunt hunc casum, sic നൃപജ്ഞ ശത്രൂണാം ജാസയതി rex occidit inimicos. രക്ഷസാനാം പിഷ്ടനിനാപി ചൌചൂ monte obruit, occidit larvas.

Item nomina similitudinis aut dissimilitudinis admittunt hunc casum, aut ablativum primum, sic വക്ത്രസ്യ സദൃശശ്ശശീ vultui similis luna, vel വക്ത്രേണ സദൃശശ്ശശീ.

Nomina തുല്യാ, ഉപമാ, admittunt solum hunc casum, sic രാമസ്യ നാസ്ത്യുപമാ non invenitur similitudo Ramèni seu Ráma Dei. തുലാ കൃഷ്ണസ്യ ന, non datur similitudo Dei Krshneni.

Nomina commodi, boni, utilitatis, hunc volunt casum, aut dativum cui. Scilicet ആയുഷ്യം, ഭദ്രം, കുശലം, സുഖം, അർത്ഥം, ഹിതം. മനുഷ്യസ്യ ഹിതം utile homini, vel മനുഷ്യായ ഹിതം & sic de aliis.

Nomina dominii hunc requirunt casum, vel ablativum ultimum sic ഗവാം സ്വാമി vaccarum dominus.

Item superlativa, sic ഗവാം കൃഷ്ണാ സമ്പന്നക്ഷീരതമാ nigra vaccarum lacte copiosissima, നൃണാം ക്ഷത്രിയഃ ശൂരതമഃ Kshetrien hominum generosissimus. DA-

Digitized by Google

DATIVUS PRIMUS CUI

Bonum & finis cui utilitas, prognostici significatio, volunt hunc casum, sic മാനുഷായ ഹിതം bonum homini utile. കുണ്ഡലായ ഹിരണ്യം aurum in auribus. ജാതാഃ വിപ്രാഃ സ്വകൎമ്മണെ nati Brahmanes suo officio. ധൎമ്മം കരോതി മോക്ഷായ virtutem operatur propter beatitudinem, seu beatitudini & gloriae. വാതായ കപിലാ വിദ്യുത് ആതപായാതിലോഹിനീ പീതാ വൎഷായ വിജ്ഞേയാ. fulgur caeruleo colore significando vento, valde rubrum siccitati, flavum pluviae dignoscendum.

Verba significantia gustum, placitum, adulationem, diffidentiam, imprecationem, ut sunt രോചതെ placet, സ്വദതെ sapit, ശ്ലാഘതെ blanditur, ഹ്നുതെ diffidit, ശപതെ maledicit, imprecatur, സ്പൃഹയതി inhiat, appetit, item significantia impatientiam, detrimentum, iram, criminis impositionem, ut sunt ക്രുദ്ധ്യതി excandescit, ദ്രുഹ്യതി nocet, offendit, ഈൎഷ്യതി irascitur, അസൂയതി detrahit, petunt hunc casum, sic ദുഷ്ടായ രോചതെ ചോരഃ furi arridet malum, seu potius malo arridet fur, malo, damno gustus furi. ബാലായ സ്വദതെ പൂപഃ parvulo sapit panis. സ്വാമിനെ ശ്ലാഘതെ ഭൃത്യഃ domino adulatur servus, രാജാ മിത്രായ ഹ്നുതെ rex amico (nempe falso) diffidit, ചോരായ ശപതെ furi imprecatur.

Adverbia നമഃ, സ്വസ്തി, സ്വാഹാ, സ്വധാ, അലം, വഷട്, petunt hunc casum. ദെവായനമഃ Deo adoratio. പുണ്യവതെ സ്വസ്തി bene sit sancto, virtuoso, &c.

ACCUSATIVUS

Accusativus est activorum ut in latinis, sic കാഷ്ഠം ഛിനത്തി baculum scindit.

Verba eundi habent accusativum termini quo itur, sic ഗൃഹം ഗച്ഛതി pergit domum. Admittunt tamen etiam dativum primum, sic ഗാവൊ ഘൊഷം vel ഘൊഷായഗച്ഛന്തി vaccae pergunt ad stabulum, vel stabulo.

Verba ദൊഗ്ധി mulget, യാചതെ rogat, രുണദ്ധി cogit, പൃച്ഛതി interrogat, ഭിക്ഷതെ petit, petit eleemosynam, ബ്രൂതെ dicit, അനുശാസ്തി imperat, അപജിനാതി spoliat, നയതി ducit, വഹതി vehit, കൎഷതി facit, habent duplicem accusativum, sic ഗാം പയൊ ദൊഗ്ധി mulget lac ex vacca, നൃപം ഭൊജനം യാചതെ ബ്രാഹ്മണഃ Brahman rogat regem prandium seu a rege prandium, ക്രീഡാം പുത്രം രുണദ്ധി cogit, invitat filium ad lusum, ഗൊപം പന്ഥാനം പൃച്ഛതി pastorem de via interrogat, seu viam interrogat, രാജാനം ഗാം ഭിക്ഷതെ petit a rege vaccam, petit regem vaccam, കുമാരീം വരം ബ്രൂതെ virgini auspicium, benedictionem, bonum omen dicit, ശിഷ്യം

യജ്ഞം.

ഷ്യം അനുശാസ്തി discipulo praecipit virtutem, വൃക്ഷമവ ചിനോതി ഫലാനി arborem spoliat fructibus, അജാം ഗ്രാമം നയതി ovem ducit ad pagum, ad territorium Brahmanicum, ഭാരം ഗൃഹം വഹതി onus vehit domum.

Item dum ex activis fiunt effectiva, ഭൃത്യം നഗരം ഗമയതി facit, iubet ut servus eat in urbem, മുനി ശിഷ്യം ശാസ്ത്രം അവബോധയതി Muni solitarius hesychasta facit ut discipulus obtineat scientiam, മാതാ സുതം പായസം ഭോജയതി mater facit ut filius comedat lac.

Verba neutra effectiva habent solum unum accusativum, sic വൈദ്യ രോഗിണം സ്വാപയതി medicus facit aegrotum dormire, അശ്വം തത്ര സ്ഥാപയതി sistit ibi equum.

Adverbia ധിക് vah, ഉഭയതഃ utrobique, സർവ്വതഃ ubique, ex omni parte, ഉപരി ex superiori parte, അധി super, അധഃ infra, അഭിതഃ circum, സമയാ pone, നികഷാ prope, ഹാ vah, petunt accusativum.

Verba quibus praeponuntur ഉപ, അനു, അധി, iunguntur accusativo, sic ഗ്രാമം ഉപവസതി habitat prope urbem, പർവ്വതം അധിശേതെ iacet super montem, ആസനം അദ്ധ്യാസ്തെ sedet super sedem.

Verba ഹരതി, കരോതി dum fiunt effectiva admittunt aut duplicem accusativum, aut loco accusativi personae, respectu

 cuius

cuius ſunt effectiva, ablativum primum, ſic രാജ്ഞാ രക്ഷകഃ aut രക്ഷകെണ ചൗരാൽ ധനം ഹാരയതി, rex facit miniſtrum vel gubernatorem auferre a fure divitias.

Adverbia അന്തരെണ inter, വിനാ ſine, admittunt accuſativum. Ita pariter nomina menſuram temporis aut viae, ſic ക്രൊശം കുടിലാ നദീ fluvius mediam leucam obliquus aut gyrum habens.

ABLATIVUS PRIMUS

In verbis paſſivis nominativus activorum ponitur in ablativo primo, & accuſativus in nominativo, ut in latinis.

Inſtrumenta, & praepoſitio *per* ac *ſimul* ponuntur in hoc caſu, ſic കുഠാരെണ വൃക്ഷശ്ഛിദ്യതെ ſecuri arbor ſcinditur, ദുഷ്കൃതെന നരകം per peccatum, peccato infernus, പുത്രെണ പിതാ തിഷ്ഠതി per filium, aut cum filio ſtat pater.

Via per quam itur, & ſubiectum in quo via conficitur, ponuntur in hoc caſu, v. g. പഥാ യാതി it per viam, സെതുനാ ഗച്ഛതി it per aggerem, വാജിനാ ധാവതി currit in equo.

Cauſſa ponitur in hoc caſu v. g. ധനെനകുലം കന്യയാ ശൊകഃ വിദ്യയാ യശഃ പ്രവൎദ്ധതെ divitiarum cauſſa familia, virginis cauſſa triſtitia, doctrinae cauſſa fama accreſcit.

Adverbia സഹ, സാകം, സാൎദ്ധം, ſimul, cum, petunt hunc caſum, പുത്രെണ സഹ പിതാ pater cum filio.

Nomina per quae vitium aut mutatio in corpore indicatur, ponuntur in hoc caſu, അക്ഷ്ണാ കാണഃ oculis parvus, പാദാഭ്യാം ഖഞ്ജഃ pedibus claudus.

ABLA-

ABLATIVUS SECUNDUS

Latinum *ab*, *a*, *ex* ponitur in hoc casu, [illegible] ex monte descendit, [illegible] aufert a fure.

Verba [illegible], [illegible], [illegible] iunguntur cum hoc casu, v. g. [illegible] discedit ab iniustitia, abhorret a falsitate.

Obiectum a quo timetur, a quo quis liberatur, petit hunc casum, sic [illegible] [illegible], [illegible] [illegible] timet a tigride, timet ab arbore. [illegible] liberat a peccato.

Nomina [illegible] [illegible] alius, [illegible] alius, petunt hunc casum.

Adverbium [illegible] sine, petit hunc casum, item [illegible] prope, distanter, [illegible], usque, [illegible] usque ad arborem. [illegible], [illegible], [illegible], sine, postulant vel hunc casum, vel accusativum, vel ablativum primum.

Regio & tempus respectu loci aut temporis. [illegible] [illegible] regio orientalis respectu urbis. Ubi urbs est in abl. 2. [illegible] [illegible] [illegible] mensis antecedens annum.

Adverbia [illegible] ex meridie, [illegible] ex septentrione, [illegible] ex parte orientali, [illegible] ex occasu, petunt hunc casum, aut genitivum. [illegible] [illegible] vel [illegible] [illegible] ad meridiem urbis.

[illegible] distans, [illegible], [illegible] propinquum, requirunt hunc casum.

ABLA-

Digitized by Google

Subiectum in quo ponitur in hunc casum, തിലെതൈലം in sesamo oleum. നദ്യാമ്മീനം in flumine piscis. Item ablativus absolutus, ഉദയതി ഭാസ്കരെ ജാതഃ രാജപുത്രഃ oriente sole natus regis filius.

Dum aliquid parvi aestimatur, ponitur in hoc, vel genitivo casu, sic ആഗച്ഛതി പരബലെ സ്വയം ക്രീഡതി രാജാ hostis exercitus accessum non curans rex ipse ludit. Vel cum genitivo പരബലസ്യ &c. ആക്രോശതാഞ്ജനാനാം ഗതസ്സഃ ചോരഃ acclamantes homines nihil curans abiit ille fur.

സ്വാമി dominus, ഈശ്വരഃ, അധിപതി, dominus, ദായാദ filius, സാക്ഷി testis, പ്രതിഭൂ adversarius, hostis, volunt hunc ablativum, aut genitivum, sic ഗവാം സ്വാമി vel ഗോഷുസ്വാമി dominus vaccarum.

DE CONSTRUCTIONE SLOGAM

Seu sententiarum Samscrdamicarum

Primo notandum est in hac lingua modos coniugationis vocari ലകാരങ്ങൾ. Tempora vero coniugationum & modorum in hac continentur regula: ലട് വൎത്തമാനെ ലങ്ങ് ലിട് ലുങ്ങ് ട്ടതെ ലൃട് ലൃട് ചാഭവിഷ്യതി വിധ്യാശൈഷ ലൊട് ലിങ്ങൊഷ ലൃങ് ക്രിയാതിപത്തൌ സംടെവെ vult dicere, quod ലട് sit tempus indicativum praesens seu വൎത്തമാനം, ലങ്ങ്,

ലങ്, ലൃങ്, ലിട്, sit tempus praeteritum seu ഭൂതം, quorum tria sunt, nempe modo elapsum, antea elapsum, & plusquam perfectum seu olim elapsum. Tempora haec distincta habes in coniugatione verbi ദപതി quod supra vide. ലൃട്, ലൃങ്, & ലുട് sunt tria futura, modo futurum, postea futurum, olim futurum, & haec notantur per vocem ഭവിഷ്യ. Praeterita & futura tria sibi invicem supponi possunt in carminibus absque errandi periculo, ita ut unum v. g. primum praeteritum pro secundo vel tertio vel vice versa usurpari possint. ലോട് est noster imperativus, & Malabarice vocatur വിധികാലം. ലിങ് & ആശിർലിങ് sunt duo imperativi optativi, qui Malabarice etiam vocantur അനുഗ്രഹിക്കാ ന്തകാലം. Hi duo optativi imperativi etiam sibi invicem supponi possunt, seu promiscue usurpari. Modi hi seu tempora verborum in explicatione *slogam* vel cuiuscumque poematis citari solent tironum gratia, ut cognoscant in quonam modo vel tempore verbum positum sit, sic v. g. in explicatione libri Yudhishtiravigeam post slogam reperies, ദദൌ. ലിട് *dedit* in praeterito secundo. അവശം ന സ്യാത്. ലിങ്, in optativo imperativo, *non sit tibi impotentia*, id est possis facere hoc vel illud, Malabarice അവശം ഉണ്ടാകയും വെണ്ട &c. കുര്യാത് ഏക കാര്യം അവശം ന സ്യാത് *ideo tibi faciendi impotentia non sit*. Ita pariter de reliquis temporibus & modis loquendum.

Porro ultra notandum est, quod ad componendum slogam requirantur quatuor പാദം seu quatuor disticha aut versus, qui possunt esse maiores vel minores prout carminis mensura postulat,

stulat, proinde fiunt slogam subinde ex novem, subinde ex undecim, duodecim, quatuordecim, vel sexdecim, vel octodecim, vel 22, vel 32, aut etiam ex 38 pedibus vel syllabis. In explicatione alicuius strophae, octastichii, seu cuiuscumque slogam tria sunt observanda. *Primo* ut quis sciat significationem nominum & verborum. *Secundo* haec significatio cum certitudine sciri nequit, nisi aliquis noverit separare unum nomen vel verbum radicale ab alio, seu nisi sciat resolvere versum in prosam, ut ita singula verba radicaliter examinare possit. Hoc vocant magistri പദം മുറിക്കുന്നു. *Tertio* ut sciat ex resolutis illis partibus orationis iterum versum componere, verba, nomina, particulas & litteras completorias aut intermedias simul aptare, construere, & constructioni sensum integrum & sanum reddere, ac denique correcte scribere, elisiones, mutationes, & transpositiones vocalium aliarumque litterarum, de quibus supra egimus secundum superiores regulas invicem adaptare, & hoc dicitur അന്വയം. En exemplum in primo versu libri Bhágavadam.

കമ്രികൊാവംശവിസ്തൂതാനൊാടവകാസൊാകസ്തൂഷ്ഠ്മെയാഃ

നാജ്ഞാദാനൊജ്ഞാദയവംശൃതാനാജ്ഞനികംപനകാജ്ജ്കം

Hoc slogam constat ex 32 pedibus seu syllabis, quippe in quovis versu habentur sexdecim. Nunc distinguenda inter se nomina, verba, particulae, ut omnia ab invicem separata dignoscantur, & hoc dicitur *padam murrikunu* a magistris. En itaque separationem praedicti versus seu decompositionem nominum & verborum.

കമ്രികഃ വംശവിസ്തൂതാനഃ ടവകഃ സൊാകസ്തൂഷ്ഠ്മെയാഃ

നാജ്ഞാദാം ച ഉദയഃ വംശൃതാനാം ചനികം പനകാജ്ജ്കം

Hoc itaque est illud ipsum slogam decompositum; nunc ordine naturali ipsius prosae affertur, quod dicitur അന്വയം seu constructio naturalis libera.

ടവക

ഭുവനേശൈകസൂര്യ്യേന്ദുവംശവിസ്താരകീർത്തിതഃ

A dominatione sua ex sole & luna progenitorum stirpis amplitudo narrata

ഉഭയവംശ്യാനാം രാജ്ഞാം ചരിതം പരമാദ്ഭുതം

Ambarum familiarum regalium vita (gesta) admirabilis. Ex his iam vides casus & declinationes nominum quando constructio est libera nec metri legibus subiecta. Ita argumentare de aliis slogam omnibus, quae ope boni magistri facile decomponi seu resolvi possunt, quamquam hoc semper non sit necessarium, ut sensus versus alicuius exacte noscatur, cum sola prima Malabarica aut quacumque gentilitia explicatione facile sub oculos cadat, & percipi possit. Verum dum de fundamentali seu radicali explicatione agitur, ad convictionem, ad tollenda omnia aequivoca, falsas interpretationes, aliaque quae opponi possent, aut de quibus aliquod dubium subesse potest, tunc versus illi decomponendi, & prosae seu naturali & liberae constructioni restituendi sunt, ut ita distinctis casibus, particulis, verbis, & verborum temporibus, clara & certa convictio de sensu vero alicuius versus dari possit.

കല്യഷ്ടാം അസ്ഥിനതാം ത്യജ ദിഷ്ടാം അസ്ഥിനതാം കക

അസിലതാം പശ്യ ചാപധരാഃ യാന്തു കഃ സുവിദ്യാ

ഹതാ ധനാഡ്യാഃ നാംഭോനാഃ സ്യാക In libro Yudhistira c. 4.

Hoc slogam est decompositum seu solutum.

Vacillantem fortitudinem proiiciamus, inimicorum ossibus idoneum mei ensis ferrum videamus, arcum & sagittam portantes progrediamnr, hostibus occisis regionis domini simus.

ത്യജ proiiciamus ലൊട് *in imperativo*. ത്യജ . ഹാനൌ. vult dicere quod ത്യജ proveniat a verbo ഹാനൌ seu a verbo quod significat proiicere, destruere.

പശ്യ . ലൊട് *in imperativo* provenit a verbo ദൃശിര് പ്രേ

കൎമ്മണി. പശ്യ videamus. ഉത്സ്യാമ progrediamur ചെയ്ക, provenit a ഉദ് പ്രസ്ഥാനെ seu a verbo quod significat exire, progredi &c. സ്യാമഃ simus ചെയ്ക *in imperat.* ഭവതി venit a verbo esse, exsistere &c.

ഇത്ഥം നിശമ്യ ജനക വചഃ ശ്രേഷ്ഠസ്യ ഭീമ സകല സജ്ജ

നകവചഃ പാൎത്ഥഃ പിതുഃ ഉൽകട സാര സാഹസം

സമം ജനഹൃത്കട സൽകം സമാചരൽ. In libro Yudhishtira cap. 4. *Hoc slogam est solutum.*

Ita optimi patris dictis auditis (verbis exceptis) postea una parte lectissimorum virorum cohorte instructus Argiuna, sui patris praeclaram fortitudinem imitatus, equis instructum currum conscendens hostem delevit. Hi aliique versus in explicatione libri Yudhishtira vigeam referuntur, quem librum vide.

ചിത്തേ ബുദ്ധൗ ധൃതൗ സൎവ്വം ശാന്തമയ ജഗൽ

ഉപാനൽ ഗൂഢ പാദസ്യ നനു ചൎമ്മാസ്തൃതൈവ ഭൂഃ

Ad litteram significat: *in mente*, *in voluntate*, *in conscientia dum adest tranquillitas*, *totus exsistit* (apparet) *tranquillus mundus*, *calceis cooperto pediti* (homini calceato gradienti) *certe pelle extensa cooperta ita terra* (apparet).

I. ത്തു littera completoria addita ad complendum versum.

II. ത്സ concurrente littera ൽ finali in ടവെൽ cum സ in nomine സന്തോഷം, littera ൽ secundum regulas superiores transit in ത്സ.

III. ഞ്ജ concurrente littera ം finali in ശമം cum littera ജ sequentis nominis, illa transit in hanc ഞ്ജ.

IV. ഭ

IV. ൈതവ in nomine decomposito ചർമ്മതത്ത *pelle extensa cooperta* ultima littera est ത t, sequitur vero vocalis ഇതാ *ita*, *hoc modo*. Cum igitur concurrant, mutantur, & fit secundum regulas superiores ൈതവ, seu ചർമ്മതത്തൈതവത്.

Impossibile est heic omnes in hac re tradere regulas & omnes adiicere observationes, quae circa compositionem slogam necessariae sunt. Ope boni magistri haec omnia viva voce & exemplis facilius intelliguntur, & breviter addiscuntur, neque difficilia sunt, quando radicalium verborum significatio cognoscitur, & in constructione regulae principales iam fuerunt observatae.

LECTIONES VARIAE IN SOLUTA ET LIGATA ORATIONE

ഹേ ബാല പാനീയം ദേഹി heus puer! da mihi aquam.

ത്വം ന രക്ഷിതാസി യദി അഹം ഗച്ഛാമി *de verbo ad verbum*, tu non adiuveris si, ergo pergo. Nisi tu auxilium, protectionem praebeas, discedam.

ഏക സർവ്വേശ്വരായ നമോസ്തു compositum est ex നമഃ & അസ്തു nama *adoratio*, astu *sit*, in imperativo, unde fit നമോസ്തു elisa nempe ultima vocali *a* nominis നമഃ, & prima vocali *a* verbi അസ്തു quae mutantur & transeunt in *o*, unde fit *namostu*. Unico universi Domino adoratio!

ദൈവ മാതരം അഹം സ്തുവാമി Dei matrem ego laudo.

കാ വാർത്താ quae nova? quid novi?

കാം ഉദന്തം ഭവാൻ ശ്രുതവാൻ quae nova audivit vestra dominatio?

ഹ്യഃ മമ സോദരഃ മൃതഃ heri meus frater mortuus est.

മോക്ഷേ സുഖം ഭവിതും സതതം സർവ്വേശം നമതു ut in caelo voluptate perfruatur (ad perfruendum beatitudine) semper Deum adoret.

പാപം മാ കുരുഷ്വ peccatum ne facias.

ദുഷ്ടാനാം ശാസിതും നരകഃ ഭവതി ad malos puniendos exsistit infernus.

അദ്യ മമ ഗുരു ഹോമ ദേവാർച്ചനം വൃത്ത്വാ പ്രവേശഃ hodie meus magister peracto (finito) sacrificio & precibus exivit.

സാശ്ച സ്വാപുത്രിശ്ച സ്നാതും യാന്തി ipsa & ipsius filia ad se lavandum pergunt. Ubi vides ശ്ച & iterum ശ്ച interponi, quasi diceres: *& ipsa, & ipsius filia &c.*

നരകം അർഹനാൻ ഔദരഃ ചല digne inferno heluo!

ദൈവക്ഷേത്രാർത്ഥം ചോരയിത്വാ ശപ്തഃ furto ablata ecclesiae pecunia excommunicatus fuit. പള്ളിദ്രവ്യം മോഷ്ടിച്ചിട്ട് അവൻ ശപിക്കപ്പെട്ടു.

കതിപയകാലം വൃത്ത്വാ റോമാപുരിം പ്രയയൌ post paucos annos (pauco tempore finito) Romam ivit, perexit, discessit.

കേരളേ സതതം അവസത് semper in Malabaria habitavit.

ഗുരോ മാ താഡയ മാ താഡയ magister mi ne me verberes! ne me verberes! അഹഹ ദുഃഖം മാ താഡയ o dolor! ne me verberes!

അഥ

Digitized by Google

അനവധാരായ ആത്മവധായ നിശി ഗേഹം ആപ inconside-
ratae animae ſuae occidendae noctu cubiculum eſt ingreſſus.

ഉദസ്തു പ്രാണസമാനം ഭ്രാതരം ആലോക്യ തം സുതാ രുരുദുഃ occiſum (eſſe) animae ſimilem fratrem (mortuum) videndo (eo viſo) ipſum filii planxerunt.

തമസാം അസ്തമയായ തേ സദാ നമഃ ignorantiarum destructori tibi ſemper adoratio (nempe Deo Vishnu).

തേ ദേഹം പൂജയിതും ഈഹന്തേ tuum corpus (te) venerari adorare conantur.

ദേവാഗ്രേ ആദ്യ തവ ദർശനേന സമസ്ത ദുരിത ക്ഷയം പ്രകുർവൻ Inter divos anteſignane tu ! tuo pio aſpectu omnium malorum deſtructionem faciens. തത്ര തമസി യുഗപദ് യുയുധാതേ ibi in tenebris ſemel pugnarunt, certarunt.

അയി മമ ബാല മേ ഗേഹേ ശീഘ്രം ഏഹി heus tu puer! in meum cubiculum cito aſcende. ഇതി നമിതം ശസ്തം ഭഗവന്തം പ്രസാദീ സഃ ഉവാച ita adorato, laudato Deo Shiva ipſe gaudens dixit, prolocutus eſt.

തം കിഷകം പ്രമമാഥ രഘുനാഥ ദശാനനം യഥാ illum Kishagam (*nomen proprium*) occidit, ſicut olim Raggunátha (Vishnu) Dashánanam, id eſt decem capita vel facies habentem Rávana regem Ceylan. സർവനാഥ തേ നമഃ ത്വയി പ്രസന്നഃ അസ്മി univerſi Domine tibi adoratio! in te ego gaudeo, in te ego hilaris ſum. ആഗാമിഗോചരസ്ത്വം ഭവസ്വ സ്മര futura proſpiciens eſto, Dei memento.

അമെദ്ധ്യപൂൎണ്ണം ക്രിമിജാലസംകുലം സ്വഭാവദുൎഗ്ഗന്ധ

ശരീരം നമന്തി മൂഢാഃ ന നമന്തി പണ്ഡിതാഃ

Excrementis plenum, vermium nidis refertum, male olens corpus adorant ſtulti, ſed non adorant ſapientes.

Obſervatio circa uſum linguae Samſcrdamicae ſacrae relative ad linguam gentilitiam Malabaricam & Tamulicam.

Solent aliqui, praeſertim tirones linguae ſacrae plerumque primo ſuo fervore abripi, dum ſive verſus, ſive in proſa Malabarica aliquid componunt, atque exornare ſe ipſi putant compoſitiones ſuas dum vulgarem linguam Malabaricam vocabulis Samſcrdamicis bene onerant. De hisce ſcriptoribus vere illud dici poteſt: ipſos nec equos, nec aſinos eſſe, ſed tertium aliquod animal, nempe mulos. Non nego ſacram linguam in gentilitia Malabarica & Tamulica compoſitione adhiberi poſſe, quin & ornatum, elegantiam & maieſtatem orationi tribuit, ſed in ea adhibenda ſumma diſcretio, & iudicium circa vocabula Samſcrdamica ſervandum eſt. Linguae iſtae diſtinctas habent regulas, phraſes, & proprios loquendi modos ſibi congenitos; hi itaque primum accurate tenendi, nitor & correctio gentilitiae linguae primum obſervanda, neque ſacra ac liturgica vocabula cum profanis, humilia cum vilibus confundenda ſunt. Regula generalis ſtatui haec poteſt: rariſſime aut fere numquam caſibus obliquis Samſcrdamicis in Malabarica aut Tamulica oratione utendum, deinde verbis indicativi praeſentis tantum aut participiis aliquando oratio exornanda, ſi neceſſitas aut rei dignitas expoſcit. Nominativis & vocativis ſeu caſibus rectis, particulis, coniunctionibus, interiectionibus, adverbiis ſaepius uti fas eſt. Atque hanc regulam non ſolum gentiles Malabarici & Tamulici poetae obſervaſſe mihi videntur, ſed etiam R. P. Conſtantius Beſchi in ſuis poematibus ac lucubrationibus ligatis Tamulicis, & R. P. Iohannes Hanxleden in operibus ſuis Samſcrdamico-Malabaricis, ſic v. g. ipſe habet: കന്ദകലികാരണം സൃഷ്ട

ടൈ

ക്ഷോണീനാഥാത്മജായേയാൾ കൊണ്ടു ചന്ദ്രനെക്കാ
ളുൽകൃഷ്ടം. S. Genovefa virgo pretiosa & valde amabilis suae faciei dignitate & splendore lunam superat. Vide vitam S. Genovefae. Et in Sambhavam: കന്നി കളി കാളി കാളിന്ദി
നദിതന്നിൽ തോണി പതിപോലെ കടക്കത്തുടങ്ങിനാൾ
Iuvencula formosa Kàli fluvium Kàlini cymbâ singulari gratia traiicere incipiens &c. Et in vita S. Thereſiae virginis

അഹഹ കഹാരി ശ്ലം. നന്ദികരിത്രുകാലം.

അഹഹ കഹാരിക. മുഷ്ക്കുനശിക്ഷ സ്ഥലം.

Ita pariter in cantu de iudicio universali

ശുടത്തുകള്ളുസകലവൃക്ഷധികളുണ്ടെവികൾ

കപ്പൊരയന്മാരും. യക്ഷപ്പാലന്മാരും.

മുനികളുകിക്കളുകനിശനാകഗമമുട്ടരും.

ഇല്ലാവരും. കെൾപ്പിക്കാരൾ ചൊല്ലുന്നവർക്കുകൾ

Simili modo idem habet P. Hanxleden de doctrina & verbis Christi

ഒക്കനാഥന്തുളുയെന്നവ്യസിയാൻ

കവകള്ളികം. കെൾക്കണം. കെവലം.

ദ്രുപന്മാരുടെഞ്ഞുള്ളതെയകെൾക്കണം.

പിതാക്കന്മാരെന്നെസ്സഹക്ഷെടാകെണം.

ഉദ്ഭന്മാരെപ്രിയക്ഷെടായാൻ പൊരാന

ചെപ്പക്കുത്തെക്കാരെന്നെസ്സപാക്ഷെടാകെണം.

Lepidum, elegans & in Brahmanes simul salsum est hoc, quod de origine Muni seu Hesychastae Vedavyásen qui leges gentilicas composuit in libro Sambhavam scribitur:

ത്രിനത്തുചെന്നപ്പുലക്കാലെകാകൃതിവനൻ

ദ്ദനത്തുത്രുഷ്യകായിരിന്ദ്രുകാഭിതാനം

ധിനഭകകണ്ണാതകാകൃതിവനൻചൊണ്ണൻ

ചാനത്തുവനികനികറ്റാതമില്ലാക്ഷപ്പൂൾ

. . . .

ചാതഭകൃളളകാഭിചൊല്ലിന്നാഭഞ്ജ്യാ

നത്രിനത്തുകൃണ്ണകൃതികാതംകറയ്യാതം

ചനിത്രുതൈാഷ്ടവൃകൃണ്ടാഞ്ജിതംകന്ദ്രകണ്ടാൻ

പാനിച്ഛഭപസ്യളളകാകൃതിശ്രേഷ്ഠൻടപാൻ

ദ്ദനദ്ദകനിഭകൊണ്ണുന്നകെഷ്യവൾകന്നാനിഞ്ഞാന്നാ

പാനത്രികാഭ്മിയായാപാനകാഭ്മികൻടപാൻ

വിധിശ്ശ്യംനിഷെഭവൃകറിയാഭന്ദ്രതിനം

പ്പൃപൃമൈകാതികളുംനിചണ്ഡാഭികൾഞ്ഞങ്ങൾ &c.

Ex his omnibus liquido colligitur hoc quod ſupra de uſu linguae ſacrae diximus, & inſuper patet, vocabula linguae ſublimis caute & prudenter compoſitionibus Malabaricis permiſcenda, ac ex illa in hanc linguam transferenda, fingenda & plaſmanda eſſe.

MODUS NUMERANDI SAMSCRDAMICUS

ഏകം	൧ . .	1
ദ്വയം	൨ . .	2
ത്രയം	൩ . .	3
ചതുരം	൪ . .	4

പഞ്ച

പഞ്ചകം	൫	5
ഷഷ്ഠം	൬	6
സപ്തകം	൭	7
അഷ്ടകം	൮	8
നവകം	൯	9
ദശകം	൰	10
ഏകാദശം	൰൧	11
ദ്വാദശം	൰൨	12
ത്രയൊദശം	൰൩	13
ചതുൎദ്ദശം	൰൪	14
പഞ്ചദശം	൰൫	15
ഷൊഡശം	൰൬	16
സപ്തദശം	൰൭	17
അഷ്ടദശം	൰൮	18
എകൊനവിംശതി vel നവദശം	൰൯	19
വിംശതി	൨൰	20
ഏകവിംശതി	൨൰൧	21
ദ്വിവിംശതി	൨൰൨	22
ത്രയൊവിംശതി	൨൰൩	23
ത്രിംശതി	൩൰	30
ഏകത്രിംശ	൩൰൧	31

ത്രിംശ	൩൰ . .	30
ചത്വാരിംശൽ	൪൰ . .	40
ഏകചത്വാരിംശൽ	൪൰൧ . .	41
പഞ്ചാശൽ	൫൰ . .	50
ഷഷ്ടി	൬൰ . .	60
സപ്തതി	൭൰ . .	70
അശീതി	൮൰ . .	80
നവതി	൯൰ . .	90
ശതം	൱ . .	100
സഹസ്രം	൲ . .	1000
ദശസഹസ്രം	൰൲ . . .	10000

NUMERALIA ORDINALIA

പ്രഥമഃ primus	ഏകാദശി undecimus
ദ്വിതീയ ſecundus	ദ്വാദശി duodecimus
തൃതീയ tertius	ത്രയോദശി decimus tertius
ചതുൎത്ഥി quartus	ചതുൎദ്ദശി decimus quartus
പഞ്ചമി quintus	പഞ്ചദശി decimus quintus
ഷഷ്ഠി ſextus	ഷോഡശി decimus ſextus
സപ്തമി ſeptimus	സപ്തദശി decimus ſeptimus
അഷ്ടമി octavus	അഷ്ടാദശി decimus octavus
നവമി nonus	നവദശി decimus nonus
ദശമി decimus	വിംശതി vigeſimus

Digitized by Google

TEXTUS ORIGINALIS

LIBRI BHAGAVADAM

ഭാഗവതം

cum versione latina ex sacra lingua Samscrdamica

SLOGAM SEU STROPHA I.

കഥിതൊവംശവിസ്താരൊഭവതാസൊമസൂൎയ്യയൊഃ

രാജ്ഞാംചൊഭയവംശ്യാനാംചരിതംപരമാത്ഭുതം

Kathito vamsza vistáro bhavadà sòmasuryayo
rágnámcióbhaya vamszánám ciaridam paramàdbhudam

Digna & admirabilis est amplitudo stirpis gestaque utriusque prosapiae regum ex sole & luna progenitorum ab ipso (viro gravi) narrata .

STROPHA II.

യദൊശ്ചധൎമ്മശീലസ്യനിതാന്തംമുനിസത്തമതത്രാംശെ

നാവതീൎണ്ണസ്യവിഷ്ണൊൎവീൎയ്യാണിശംസനഃ

Yadoshva dharma shilasya nidará muni sattama tatrámshe
návatírnasya Vishno víryáni shamsa nà

Igitur virtute insignis besychastae Tado prosapiam, atque ex hujus viri stirpe incarnati Vishnu heroica gesta nos celebremus.

STROPHA III.

അവതീൎയ്യയദൊൎവംശെഭഗവാൻഭൂതഭാവനഃ

കൃതവാന്യാനിവിശ്വാത്മാതാനിനൊവദവിസ്തരാൽ

Avatíryayadorvamshe Bhagaván bhúda bhávanà
Krdaványáni vishvátmáda vinovada vistarál

Digitized by Google

Sanctus hic Bhagaván (Vishnu Deus) ex stirpe Yado incarnatus cum omnium rerum caussa & anima sit universi , eius virtutes qui omnia protegit & salvat recolamus .

STROPHA IV.

[illegible]

[illegible]

Nivrta tarszeii ruvashía manál bhavauszadhá shrotra manòbhi ramalga
uttama sloga gunnanuvádál pumán viragéda viná pashuggnál .

Vir ille qui virtute refertarum sanctarumque sententiarum (slogam) *beneficio insignis & sanctus est , illum Deus Vishnu hac maxima sanctitate conspicuus , insigniorem sanctioremque efficiet , & hic vir per sanctae sitis honorem , verae felicisque vitae studium , animae intimum gaudium quod metempsychoseos & mortis antidotum est , per hanc scientiam , quae semen est gloriae aeternae , adipiscetur .*

STROPHA V.

[illegible]

[illegible]

[illegible]

Pidámahamé samarémarangeayeirdéva pradádyádi
rathei stimimgalei : duratyayam kaurava seynya
ságaram krtvádaren vadsa padam smayal plavà

Avi mei Kauravae (id est Pandavae) *veluti aquis innatans lignum vehitur , in unum congregati ; mari pervio aquas transeundo terribiles effecti domitores deorum* (malorum geniorum , gigantum) *sunt ,*

sunt, *veluti timingala piscis* (40. leucas extensus & vastus) *monstrum horrendum alios pisces vehicula deorum suo rictu deglutire solet*.

De pisce timingala, fortassis Iudaico leviathan, vide librum Yudhishtiravigeam cap. sexto slogam seu stropham decimam, & Paulum Medici pag. 29.

Haec stropha quinta & sexta cum fragmento illo libri Bhágavadam, quod auctores libri *Asiatick researches* afferunt pag. 230. & seq. aliique Brahmanici libri manifeste probant historiae Indicae sive verae. sive fabulosae principium ad diluvium universale tantum, nec ultra referri. Etenim a solo universalis diluvii tempore articulum fidei suae principalem de incarnationibus Dei Vishnu Indi omnes deducunt (1). Avi nempe huius Dei incarnati in diluvio universali, ut textus habet, servati, stipites & progenitores fuerunt huius Dei, fictionibus Asiatitis mire adornati. Hae vero incarnationes novem Dei Vishnu, ad salvandos bonos, & ad castigandos malos factae fuisse creduntur, atque ex opinione ipsorum ad Indiam referuntur, quemadmodum exspectatio Messiae incarnandi ad populum Hebraicum referenda esse, Iudaeis videbatur. Ex quo sane patet boni & mali moralis dogma apud Indos praecipuum ac simul antiquissimum esse. Pandavas, de quibus hic textus & liber Yudhishtira per totum agit, Plinius Hist. nat. lib. 6. cap. 20. ita describit: *Horotae urbe pulchra*, *fossis palustribus munita per quas crocodili humani corporis avidissimi aditum nisi ponte non dant . . . pauperior Charmarum rex elephantos sexaginta*, *parvasque reliquas vires habet*. *Ab iis gens Pandae* (Ptolemaeus habet gens Pandava) *sola Indorum regnata feminis*. *Unam Herculi sexus eius genitam ferunt*, *ob idque gratiorem regno donatam praecipuo*. *Ab ea deducentes originem imperitant tercentis oppidis*, *peditum centum quinquaginta millibus*, *elephantis quingentis*. *Post hanc tercentarum urbium syreni &c.* Eadem fere habet Arrianus, brevissime Ptolemaeus lib. 7. tab. x. Ex his ergo testimoniis, atque ex modo quo inter Pandavas pugnatum fuisse tradit liber Yudhishtiravigeam, qui modus convenit cum veteri pugnandi arte Indica ab Herodoto, Arriano, Strabone

(1) Incarnationum harum seriem & tabulas vide apud Pivatium tom. 8.

Digitized by Google

bone lib. 15. descripta, manifeste patet; historiam Dei Krshna, seu Vishnu Dei in regem *Krshna* க்ருஷ்ண, quod *nigrum* hominem significat, incarnati, vere ad Indicam terram, ad historiam & bella Indica domestica referri. Deinde patet ex numero & serie incarnationum Dei Vishnu, hanc incarnationem sub nomine *Krshna* nec ante diluvii universalis tempus, neque post Christi nativitatem statuendam esse, quod contendunt illi scriptores, qui ex nomine *Krshna* ob quamdam analogiam vocis Christi servatoris nomen, gesta, passionem & mortem satis inverecunde extrudere sunt ausi, atque gesta Krshnae ex apocryphis Evangeliis concinnata fuisse nullo prorsus argumento innixi docent. Hos tu vide in Alphabeto Tibetano pag. 253. 254. 261. 262. &c. Non igitur illud primum asserendum est, quia capitalis illa & prima Dei Vishnu incarnatio, in qua piscis formam subiit, ut *Manu* seu *Satyavrta* regem virum iustum, quem *Noah* esse non absurde pag. supra citata contendunt laudati Angli, a diluvio liberaret, ab hac incarnatione in *Krshna* regem omnino diversa est, & illam sequitur. Non illud secundum dici potest, quia in historia Pandavarum seu in libro Yudhishtiravigeam, qui Vishnu Deum sub forma Krshnae pro Pandavis pugnantem describit, aetatis mundi *Kaliyugam* seu aetatis ferreae postea venturae mentio ingeritur. Ex quo patet bellum illud aetate mundi Brahmanica tertia, id est ante Christi nativitatem in Indiis gestum fuisse. Quare bene praedicti Angli Calcuttenses aetatem Krshnae ad ter mille circiter annos a praesenti tempore sursum reiiciunt dicendo: *We have determined another interesting epoch, by the present time, and as the three first Avatárs* (incarnationes) *or descents of Vishnu, relate no less clearly to an universal deluge, in wich eight persons only were saved, than the fourth and fifth do to the punishment of impiety, and the humiliation of the proud, we may for the present assume, that the second or silver age of the Hindus was subsequent to the dispersion from Babel &c.* Vide pag. 426.

Quod vero aetas aurea historica seu prima Brahmanica vera atque creationis mundi epocha in doctrina Indorum non excedat

Digitized by Google

dat epocham creationis mundi à Moyse adductam, & infinita illa annorum series quam ante Mosaicae creationis tempus ex Indorum doctrina constituit, & observationibus astronomicis confirmare nititur Bailly, aliique aevi nostri somniatores, illusio & egregia impostura sit, evidenter patet ex eo, quod Indi aetates, saecula, annos, tempus in divinum & humanum distribuant, & tota illa Indorum chronologia, quae tam longe Mosaicam excedit, de annis divinis sit intelligenda. En illud quod scribitur in libro ചന്ദ്രോദയം *Ciandrodayam* quem ad manus habeo, & qui ita incipit: രാജഹംസെ ജ്ഞാനിമൊചന *Rágia Hamse genimòçena*. Est haec instructio ad regem quemdam & circa medium aetates & tempora ita dispescit:

നിർവ്വിച്ചാൽ ജനങ്ങളെ കാലം
ദെവലൊകാധിപന്മാർക്കൊട്ടുമെ സുഖം വരാ
നരന്മാരുടെ വർഷം ദിവസമവർക്കെല്ലാം
അദിനമറുവദുമുന്നൂറ്റും ദിവ്യവർഷം
ദിവ്യവർഷങ്ങൾ പന്തീരായിരം ചതുർയുഗം
അത്തരം യുഗമെഴുപത്തൊന്ന കഴിയുമ്പൊൾ
ദെവെന്ദ്രൻ മുടിഞ്ഞിടും

Nirvicial genanguele kálum
Dévalògadhibenmarkottume sugham vará
narenmarude vrsham divasam averkellám
adinam aruvad munùrrum divya vrsham
Divya vrshanguel pandirairam ciaduryugam
attaram yugam eszuvattonna kasziumpol
Dévendren mudignidum.

Serio considerando (temporis fluxum & creatarum rerum miserum statum quod supra dixerat) *hominibus minus dii*, *hoc est* (genii) *voluptate vera & stabili perfrui possunt*.

Homi-

hominum annus ipsis omnibus (diis) *est unus dies*,
tales dies centum & sexaginta faciunt divinum annum,
caelestes seu divini anni duodecim millia constituunt aetates quatuor,
huiuscemodi aetates septuaginta & una finiendo
Devendren (Iupiter Indicus) *destruetur &c.*

En ergo duplicem Indorum chronologiam! aetates nempe humanas & historicas, alias vero divinas, seu tempus vitae geniorum qui astra & mundum regunt, assignatum. En saecula humana & divina, ac proinde en etiam infinitam illam annorum seriem quam Indi mundo tribuunt ad mundum caelestem seu ad chronologiam geniorum, qui ante conditum hunc mundum exstabant & post destructionem ipsius exstituri sunt, relatam. Idem de differentia temporis humani & divini docetur in libro Amarasinha sect. സ്വൎഗ്ഗവൎഗ്ഗം *Sorggavarggam*. Verba vocabularii in explicatione haec sunt: മാനുഷരുടെ ഒരാണ്ട ദേവൎക്ക ഒരഹൊരാത്രം mánusherude oránda Deverka orahorátram, *hominum annus unus*, *diis dies & nox una*. Nec dissonat R. P. Beschius rerum Indicarum & linguae Tamulicae peritissimus uir. Is in grammatica Latino Tamulica typis Trangambaricis edita cap. 5. pag. 163. haec habet: *Tamulenses* (ut Malabarenses) *per circulum nominant annos. Numerum autem eorum sumunt ab aetate mundi quam multo seniorem quam revera est, effingunt. Primam mundi aetatem numerasse asserunt* 1728000 *annos*, *secundam dempta quarta parte primae aetatis annos* 1296000, *tertiam dempta tertia parte secundae aetatis* 864000 *annos*, *quartam dempta media parte tertiae aetatis* 432000 *annos habituram dicunt. Hic autem annus a Christo nato* 1728. *est iuxta calculum Tamulensium* 4829. *completus huius ultimae aetatis. Hinc sequitur quod hoc anno*, *quo nondum sex mille annos numerat mundus*, *ipsi elapsos asserant a creatione mundi annos* 3892829. *Pari modo fabulantur & cetera omnia*, *quippe qui nullam revera historiam habentes poetarum figmentis*, *sicuti historiis*, *fidem praestant*. R. P. Ildephonsus in codice manuscripto num. 20. inter codices manuscriptos bibliothecae

Digitized by Google

thecae S. Congregationis de Propaganda Fide cap. 11. de aetatibus mundi Brahmanicis haec habet: *Yugam significat aetatem mundi continentem certum numerum annorum, non quidem nostrorum, sed annorum caelestium spirituum, quos Brahmanes vocant Devaguel. Unus dies istorum Devaguel denotat unum annum nostrum, unus autem annus de Devaguel continet nostros annos 365. Vocant autem Brahmanes annos de Dévaguel samalastram. Quatuor istae aetates seu yugam continent duodecim mille annos spirituum caelestium.* Videatur etiam Sonnerat ad finem tomi primi ubi Indorum annos cum circulo Berosiano componit. Plinius vero hist. nat. lib. 6. cap. 17. edit. Basil. pag. 87. haec habet: *Indi enim prope gentium soli numquam emigrarunt finibus suis. Colliguntur a Libero patre ad Alexandrum Magnum reges eorum centum quinquaginta tres, annis sex mille quadringentis et duobus. Adiiciunt et menses tres.* Strabo geograph. lib. 15. haec habet: *Megasthenes concordat dicens antiquis Indorum historiis fidem non esse adhibendam, dicit enim nec ab Indis umquam emissam expeditionem, nec extrinsecus in Indiam* (forte australem) *quemquam cum exercitu profectum esse aut vicisse, praeter Herculem et Liberum patrem, et nuper Macedonas. Herculis et Bacchi res in India gestas Megasthenes credit cum paucis quibusdam.* Haec testimonia quae attuli maximi sunt ponderis et omni exceptione maiora. *Primo* liber *Bhágavadam* sacer Indorum codex est, et hic Indorum historiam ultra diluvium universale non effert. *Secundo* liber *Ciandrodayam* ab Indis communiter legitur et in sat magno pretio habetur. *Tertio* Calcuttenses Angli societatem in India efformant, et aliqua authentica Indica monumenta iam protulerunt. Ipsi in Bengála Indicis disquisitionibus navant operam atque oculi plures sunt, qui acutius vident. *Quarto* R. P. Beschius in ora Coromandelica diu vixit et rerum Indicarum ac linguarum apprime peritus fuit. *Quinto* R. P. Ildephonsus per plures annos in ora Malabarica versatus est, et linguam vulgarem Malabaricam bene callebat. Strabo ex relatione Megasthenis scribit, qui et ipse inter Indos diu versatus est. His ergo viris plus fidei dandum, quam viatoribus errabundis Anglis et Gallis, qui sive in excursionibus militaribus, sive in navalibus, sive fortunae ut aiunt quaerendae caussa, sive curiositatis gratia raptim et sine linguarum peritia Indias perlustrarunt, atque in civitatibus maritimis in-

Digitized by Google

ter geniales haustus miseris interpretribus aures praebentes, quidquid acceperant in palimpsesta ac deinde in diaria retulerunt, quales sunt Gentil, Holwel, Dow, Sonnerat, Anquetil du Perron, aliique. Similes viatores Indicos Strabo iam perstrinxit, quem adeat cui placet, geograph. lib. 15. His ergo positis, atque adeo certis, audiamus nunc D. Bailly de India disserentem (1):

> Hic omnino *novit, quid toto fiat in orbe,*
> *Quid Seres, quid Thraces agant.*
> *Hic in trutina suspendit Homerum,*
> *Cedant grammatici, vincantur rhetores, omnis*
> *Turba tace, nec causidicus, nec praeco loquatur.* Iuven.

Quid ergo ait ipse? Ante Indos aliasque ab antiquis et recentibus cognitas gentes populum aliquem exstitisse (nempe in calido ipsius capite) asserit, qui vetustior sit aetate mundi a Moyse et sacris libris adducta. Indos omnia ab aliis edidicisse, ex Thracia, Scythia, Syberia venisse, inde religionem suam accepisse adstruit contra id, quod Herodotus, Strabo, Arrianus, Plinius aliique dicunt antiqui. D. Bailly mundum nostrum mundo antiquiorem constituit, et visiones suas astronomicis observationibus firmare conatur. Sed an antiquas astronomicas Brahmanum tabulas profert? Nequaquam. Pag. 108. ait: *Mr. le Gentil n' a pu se les procurer (les anciens calculs d' eclypses).* Sed posito etiam, quod antiquas Brahmanum tabulas invenisset, an ipsis fidendum esset, an tabulae illae clarae et exactae sunt? an facta historica eorumque veritas ab astronomicis observationibus pendet? an historicum aliquod factum verum esse nequit et observatio astronomica falsa, aut vice versa? an veritas diluvii universalis apud omnes gentes per observationes astronomicas credita, conservata, et verificata fuit? an omnes Asiaticae historiae absque ullo prorsus criterio sunt admittendae! Non videt D. Bailly quod origo

(1) *Histoire de l'astronomie ancienne depuis son origine jusqu' a l' etablissement de l' ecole d' Alexandrie par Mr. Bailly.* Seconde edition. A Paris chez de Bure. 1781. pag. 78. 79. 84. 95. 96. 97. 106. 107. 108.

go gentis Indicae fabulosa sit, atque ab Hercule id est *a Sole* et *Baccho* deducatur? Inspiciat primum versum libri *Bhágavadam*, in quo regum Indicorum prima progenies ex *Sole* et *Luna* deducitur. Distinguat ipse chronologiam atque aetates mundi in divinas et humanas, in tempus heroicum et historicum. Supputet annos chronologiae Indicae, uti supputant ipsi Indi, videbitque Indicas mundi aetates nihil nisi aetates geniorum mundi, planetarumque rectorum, non autem historicas et humanas esse. Redigat hanc seriem in annos humanos, et manifeste patebit chronologiam Indicam historicam et humanam parum a chronologia Moysaica discrepare (1). Addat deinde quod ex propriis Indicis libris principium historiae Indicae ad diluvii tempus, nec ultra referatur, quod Indi, ut ex *Pacunar* gentili Malabarico poeta probat P. Ildephonsus cap. 4., mundum ex nihilo divina voluntate creatum fuisse credant, quin, ut nos supra statuimus, etiam voculae *hum*, *fiat*, traditionem inviolabiliter observent. Addat insuper, quod diluvium universale doceant et credant, quod *Budha* ബുദ്ധ id est *Herma*, seu ut vocabularium Amarasinha scribit *Dherma*, Mercurium Graecum, Aegyptium *Thout*, Scandinavianum seu septentrionalem *Wod vel Oden*, Germanum *Theut*, Sinensem *Fo*, qui certe idem et ubique unus est, suum institutorem agnoscant. Budha Indicus in vocabulario Amarasinha sect. 1. സ്വൎഗ്ഗവൎഗ്ഗം *Suarggavarggam* haec habet epitheta: ജീവകഃ givaga *vivificans*, സൎവ്വജ്ഞഃ sarvagna *omniscius*, സുഗതഃ sugueda *bene procedens*, ബുദ്ധ Budha *mens*, *spiritus*, *bonus intellectus*, ധൎമ്മരാജഃ dhermaràgia *rex beneficus, virtute praeditus*, അഗതഃ agueda *stans, con-*

(1) De aera Indica historica et astronomica, iuxta quam observationes astronomicae fiunt, et quae ad annum Christi 78. ascendit, aeraque *Sàlivàgana* vocatur, vide grammaticam Tamulicam R. P. Beschi *pag.* 164. Niebuhr *tom.* 2. *pag.* 26. Sonnerat *tom.* 1. *sub finem*, Asiatick researches *pag.* 373.

templator, *meditans*. സമന്തഭദ്ര samandabhadra *in omnibus partibus bonus*, *rectus*, ഭഗവാന് bhagavan *felix*, *beatus*, മാരജിത് maragil *concupiscentiae victor*, ലോകജിത് logagil *mundi victor*, അദ്വയവാദി advayavádi *veridicus*, *sibi non contradicens*, ഷഡഭിജ്ഞ shadhabhigna *sex scientias possidens*, മുനീന്ദ്ര munindra *ascetarum*, *hesychastarum*, *monachorum praeses*. ശാസ്തമുനി shástamuni *monachorum castigator*, *praeceptor*. Ex his ergo iam facile resolvitur *primo* id, quod S. Hieronymus, Clemens Alex. et Ratramus *de nat. Christi* de Bhudha Indico dicunt: Budham nempe *per virginis latus exortum esse*. Nempe spiritus seu genius est, qui ex mente virgine natus est, quomodo ex opinione Brahmanum pariter Heros *Karneu*, aliique ope orationis magicae *per auriculam* nati sunt. *Secundo*, videtur Thout Aegyptium nomen a Bouth, vel Bhoudh, aut Budh manifeste deduci, et illud primum certe corruptum esse. Ita pariter *Herma* ab Indico *Dherma* corrupte provenit, et utrumque nomen prodit unam eamdemque personam, seu unum eumdemque regem allegoricum esse. *Tertio* patet, cur Hermam seu Thout vel Budha Graeci Mercurium esse dixerint, nempe genius hic est planetae Mercurii rector, a quo etiam apud Indos *Budhandszicia* (1), id est *dies Mercurii* dicitur a Budha seu a Mercurio. Planetae passim in libro *Sambhavam* genios habent, qui ipsos regant, et hi genii മുനി *Muni* seu hesychastae et contemplatores vocantur, ut sol mens mundi dicitur, quod *Pindarus*, aliique iam observarunt. *Quarto* patet, cur Budha Indicus, Ceylanicus et Tibetanus sedendo, *Lingam* in manibus tenendo, conspiciendo et meditando in Indiis, Ceylan, et Tibeto uniformiter repraesentetur. Vide in Alphab. Tibet. tabula quarta figu-

(1) Tamulensibus Budenkilami vel Budenváram.

Digitized by Google

figuram *Hopame*, id est o Padme! O Lote o Nymphaea! inscriptam, ubi *Lingam* in *Padma* seu in loto Deus ille Tibetanus ante pectus tenet et attente conspiciendo meditatur. *Dii Tibetani*, ait R. P. Georgius in Alphab. Tibet. pag. 284., *suum quisque Mani* (Lingam) *supereminentis illius tumoris* (yoni seu matricis aut loti quae matricis symbolum est) *apici insertum ostentant. Plerique etiam repraesentantur tamquam meditabundi immo tis defixisque oculis speculantes Mani quem ambabus complexi manibus ante pectus sustentant* (1). Similem figuram vide apud Abb. Winkelmanium *Description des pierres gravées* 2. *classe*, *Mythologie sacrée pag*. 287. 288., quam ibi Herculem aut Helenum esse putat. *Quinto* apparet cur Iuven. sat. 8. hominem stupidum Hermae comparet, nempe ob abreptam, contemplativam, et absorptam mentem, *trunco simillimus Hermae*. Macrobius vero lib. 1. Satur. cap. 19. ait: *Pleraque simulacra Mercurii quadrato statu figurantur, solo capite insignita, et virilibus erectis. Quae figura significat omnem vim eius non in quodam divisorum membrorum ministerio, sed in sola mente consistere, cuius sedes in capite est.* Et supra dixit: *scimus Mercurium vocis et sermonis potentem*. Hunc eumdem *consiliarium et scribam Saturni* alterius planetae fuisse probat R. P. Georgius *Alphab. Tibet. pag*. 19. Socrates in Phaedro Platonis de Theut vel Thout, et Cicero lib. 3. de nat. Deorum de Mercurio ait: *primum numeros et computationem invenisse, ac geometriam et astronomiam, atque Aegyptiis leges et litteras tradidisse*, nempe ut Budha Indicus tradidit Indis et Tibetanis, *unde sex scientias possidens*, rerum terrestrium sator et vivificator dicitur. Plato in Philebo ait: *vocem Thamus* (Aegypti rex) *infinitam animadvertit, sive Deus aliquis, sive divinus homo, veluti fama refert, huiusmodi hominem nomine Thout in Aegypto extitisse.* Hic ergo Herma, Mercurius, Thout seu Budha, quem Macrobius solem esse vult, alii vero regem, alii astronomum, alii philosophum, alii denique aliud, ex doctrina Indica supra ex vocabulario Brahmanico allata, certissime

(1) Caelum ut patrem, terram ut matrem, ita solem et planetas ut progenitores et satores, terram ut matricem et receptaculum esse, ex veterum philosophorum sententia adstruit Plutarch. *de placit. philosoph.* et in *Iside*, aliique

sime nihil aliud est, quam planetae Mercurii genius seu rector, cui satellites aliaque astra ipsi obsequentia tamquam monachi seu hesychastae subsunt, qui una cum sole aliisque planetis ex philosophia antiquorum Brahmanum sublunaria regit, rerum sator et vivificator, rex beneficus et monachorum institutor, atque ob certam, prudentem, fixamque iuxta naturae regulas in sublunaria actionem et influxum omnes scientias possidens recte scribitur. Hoc nec alio modo omnia illa, quae de Budha dicuntur, intelligenda esse, evidenter patet etiam ex eo, quod ബൃഹസ്പതി Brahaspadi seu Iupiter, et ശുക്രഃ Shukra seu ഉശനസ Ushena Venus (apud Brahmanes generis masculini) ambo planetae ut Mercurius, in eodem vocabulario pariter *doctores*, *vivificatores*, *poetae*, et monachorum seu *hesychastarum institutores*, terrae, mundique sublunaris rectores satoresque scribantur. Quod ibi videat cui placet. Ex his ergo certissime tenendum est, *primo*, Thout, Budha, Hermam, et Mercurium unum idemque numen allegoricum esse; *secundo* eodem plane modo, quo solis cultus omnes gentes pervasit, ita quoque cultum Mercurii reliquorumque planetarum omnes orbis partes pervasisse; *tertio* denique Thout seu Budha Aegyptium, Indicum, Tibetanum, Ceylanicum, Peguanum, Sinensem, Scandinavianum, nihil nisi reliquiam, et certum vestigium esse antiquissimi *caelestis militiae* cultus, qui apud omnes gentes obtinebat. Rem confirmant tria simulacra Aegyptia stantia quidem, sed *Lingam suum* manu tenentia, quae certe ad Thout referuntur, et cum Indico Budha mirifice conveniunt, quidquid aliqui in contrarium ariolentur. Vide librum cui titulus: *Recueil d' Antiquités Egyptiennes*, *Grecques*, *Etrusques et Romaines*, *tom.* 3. *tab.* 1. *et* 2. *num.* 1. 2. 4. Clement. Alexand. *lib.* 1. *strom.* §. 131. Philonem apud Euseb. *praep. Evang. lib.* 1. *cap.* 9., Asiatick researches *p.* 425.

Ex his ergo omnibus simul sumptis, luce clarius evincitur, Indos gentem esse, quae prae aliis cognitis gentibus nihil plus antiquitatis habeat, quae ut liber *Sambhavam* refert ab uno stipite, nempe a *Manu* rege, qui sane cum Aegyptio rege primo *Menes* idem et unus est, descendat, ac denique quae

Digitized by Google

quae origini Israelitici populi coaeva, nec ipsi anterior sit. Haec sibi habeat D. Bailly, et si potest, resolvat, atque extricet.

STROPHA VI.

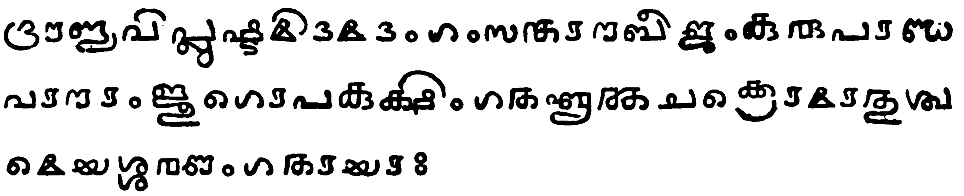

Draunya stravi plushdamidama dangam sandánabígiam kuru Pándavánam giugò pakukshim gada átta Ciakro mádushva mé yasharanam gadáya.

Ita nando conservatum natatile hoc corpus (haec familia) *caussa et semen est familiae Pándavarum, ac proinde etiam huius mei corporis* (verba sunt Dei Krshna), *quod cum Brahmae Dei arcu et sagitta usum fuisset, Vishnu Dei protectionem promeruit accepitque Triciacram* (tres rotas cum triangulis intus Vishnu Dei insignia) *et illis matris meae ventrem replevit*, nempe illis sanctis signis rota, concha et triangulo.

STROPHA VII.

Haec stropha funiculo quo folia palmae libri Grantham colligata sunt, exesa fuit, et integra reddi nequit.

STROPHA VIII.

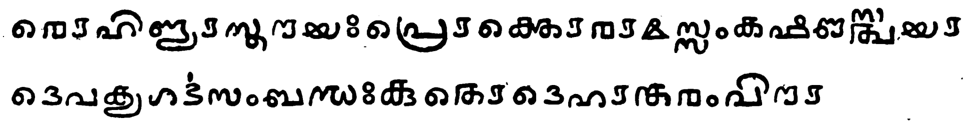

Rohinnyástanayà prokto Ráma samkarszana stvayá Dévagya gaerbha sambhendha kudo dehándaram viná.

Celebris ac generosus Ráma filius stellae Róhini, Deae Dévagui primo affinis, deinde sine permutatione ex una generatione in aliam, Dévagui Deae etiam filius fuit. STRO-

Digitized by Google

STROPHA IX.

കസ്മാന്മുകുന്ദോഭഗവാന്പിതുര്ഗ്ഗേഹാദ്വ്രജംഗതഃ
ക്വവാസംജ്ഞാതിഭിസ്സാർദ്ധംകൃതവാൻസാത്വതാംപതിഃ

Kasman mugundon Bhagaván pidurggahampragìam gadá
kvava sagniádi bhísságam krdaván sátvadámpadí.

Quare, ex qua caussa Krshna (Vishnu incarnatus) *paternam domum, solum et civitatem* (Ambádi) *adipisci voluit? quare cum viventibus intellectu et ratione pollentibus simul cohabitare? Ubi habitavit?*

STROPHA X.

പ്രാഗേവസൻകിമകരോന്മധുപുര്യ്യാംസകേശവഃ
ഭ്രാതരഞ്ചാവധീൽകംസമ്മാതുരദ്ധാതദർഹണം

Pragèvasen kimagaron Mádhu puryám sa kèshavá
bhrádarancia vadhíl kamsa r mádura dháda darhanam.

Krshna ille in urbe Madhu existendo quale opus fecit? Cur occidit Kamsa regem, qui non promeruerat occidi, cum matris frater seu avunculus fuerit ipsius et magister? Cur ergo hic occideretur?

N. B. 1. Haec urbs Madhu seu Madura est probabilius *Madura deorum* de qua Ptolemaeus tab. x., ubi etiam de *Pandavis* pauca habet. പാണ്ഡവന്മാർഗംഗകടന്നുഎന്നു *Pandevae Gangem transierunt* ait *Sambhavam*. Quare bene Ptolemaeus Pandavas ad Gangem constituit. In editione Ptolemaei Alexandrini Argentorati apud Ioannem Grieninger anno 1522. peracta, lib. VI. tab. V. pag. 94. ita legitur: *circa Bedaspum, Pandavorum* Πανδάυων *regio, in qua civitates hae*: Labaca .etc. *et versus solis ortum usque Vindium montem, Modura quae deorum dicitur*, nempe antiqua Madura in qua natus est *Krsnha.*

N. B. 2. Ex hac occisione Kamsa regis a Krsnha Deo facta, aliisque heic allatis manifeste evincitur, Krshna Deum, Christum servatorem fabulis deformatum non esse. STRO-

Digitized by Google

STROPHA XI.

ദെഹംമാനുഷമാശ്രിത്യകതിവൎഷാണിവൃഷ്ണിഭിഃ

യദുപുൎയ്യാംസഹാവാത്സീൽപത്ന്യഃകത്യഭവന്വിഭൊഃ

Déha mánusham a shrityacadi Vrshnibhi

Yadu puryám ſahavátsil vanya kadya bhavam vibho

Aſſumpto corpore bumano quot annis in illa urbe Madhu cum filiis regis Yado ſeu Vrsbni babitavit? quot uxores babuit?

STROPHA XII.

തെദാന്യച്ചസൎവ്വമ്മെമുനെകൃഷ്ണവിചെഷ്ടിതം.

വക്തുമൎഹസിധൎമ്മജ്ഞശ്രദ്ധധാനായവിസ്തരം

Te danyacia ſarvame Muné Krshna viceshdidam

vaktumarhaſi dharmagnia shradda dhánáya viſtradam.

Omniſcie, ſanċte Muni (Heſychaſta) *Krshnae aċtiones ſingulares, & omnia quae ex te quaero mibi integre & integre & fuſim enarra. ego idcirco nunc te adoro, tibi intentiſſimas praebebo aures.*

STROPHA XIII.

നൈഷാതിദുസ്സഹാക്ഷന്മാന്ത്യക്തൊദമപിബാധതെവി

ബന്തന്ത്വന്മുഖാംഭൊജച്യുതംഹരികഥാമൃതംശ്രുതഃ

Neyszádi duſſahà kshanmandya ktodama vibádha

tévi bandadvan mughá bhógia cyudam Hari kathá mrdam ſtrada.

Enarratio & auditio buius biſtoriae tollit poenas & affliċtiones, lenit triſtitiam, & dat gloriam illi, qui Visbnu Deum adorando eam recitat, aut auribus excipit.

STROPHA XIV.

ഇതനിശമ്യ ഭൃഗുനന്ദന സാധുപാദം വ്യാസികിസ്സ ഭഗവന്ന
ഥവിഷ്ണുരാഥഃ പ്രത്യൎച്യ കൃഷ്ണചരിതം കലികന്മഷഘ്നം.

Edanishamya bhrgu nanana sádhu pádam Vyáſi kiſſa
Bhagavanatha Vishnu radá pradyarcya Krshna ciaridam cali kanmaszaghnam.

Mitem faciunt & gaudio replent ſancta verba Vyáſi (magiſtri & libri huius auctoris) *quae de ſancto Vishnu loquuntur*, *atque enarratio geſtorum Dei Krshna peccata tollit*.

N.B. Ad quid haec, ſi Brahmanes materialiſmi, ſtoiciſmi, & atheiſmi impietatem profiterentur, quam nonnulli Europaei ſcriptores ipſis appingere ſunt auſi?

പാവതെക്കളവനായീശ്വരസേവചെയ്ക
സംപൎത്തു വരുംകാലം സന്തോഷിക്കയുംവെണ്ടാ

Pávate kalavanáy Ishvara ſéva ceyga
ſambatu varum kálam ſandòshikeyum vendá.

Ut a peccato libereris, *Dominum cole*,
divitiae dum affluunt, *ne nimium laeteris*. Ita ait
Vedavyáſen Heſychaſta in libro *Sambhavam* ſeu *Puranam*.

Conſtat ergo ex eorum libris originalibus animam humanam per bona & mala opera praemii aut poenae, boni aut mali moralis capacem eſſe, atque perverſam Europaeorum quorumdam philoſophiam inter Brahmanes locum non habere.

LITTERAE SAMSCRDAMICAE

NOVITER INCISAE, LIMA ET SCALPRO EFFORMATAE

Quae in Alphabeto Samscrdamico Romae anno 1772. excuso, desunt, atque nunc primum in hac grammatica in lucem producuntur.

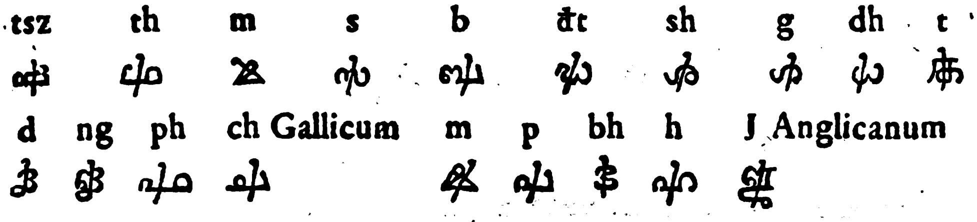

OMNES HAE MUTAE SUNT, SEU NULLAM POST SE VOCALEM ADMITTUNT

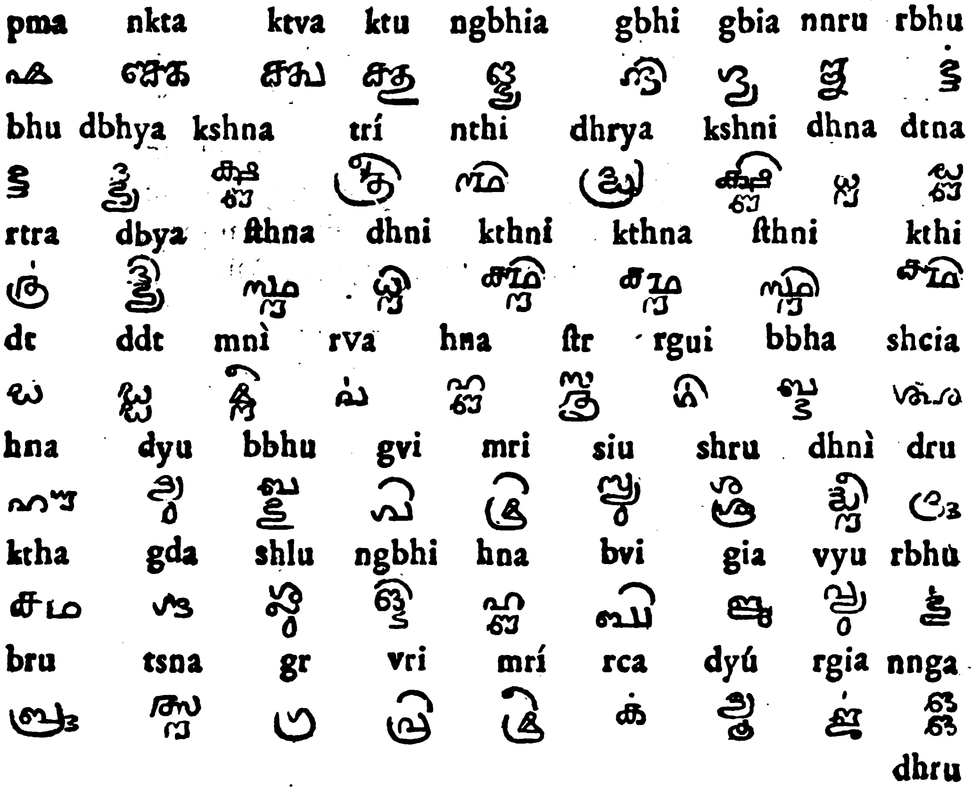

Digitized by Google

dhru	nciha	gdva	ngi	dru	khni	dbhya	ndva	
ധ്രു	ഞ്ച	ഗ്ദ്വ	ങ്ഗി	ദ്രു	ഖ്നി	ദ്ഭ്യ	ന്ദ്വ	
dbhi	rhi	dhri	tvi	vrí	dbhi	rda	nu	vyu
ദ്ഭി	ർഹി	ധ്രി	ത്വി	വ്രി	ദ്ഭി	ർദ	ണു	വ്യു
ncia	rga	rppi	ngia					
ഞ്ച	ർഗ	ർപ്പി	ങ്ങ					

O. A. M. D. G.

ERRORES IN TYPUM ILLAPSI ET CORRIGENDI

Pag.	*Linea*	ERROR	CORRECTIO
12	4	Sed his iam	Sed de his iam
13	28	o m eſt naſalis	o. m. eſt naſalis
19	5	Ananda Sháſtrami	Ananda sháſtram
19	11	potiorem aquam	puriorem aquam
21	16	qualem numquam	qualem umquam
41	29	ſolem, lunam, plantas.	ſolem, lunam, planetas.
79	6	*deficit una littera*	*& poni debet* ദ്ദ
105	13	O [illegible]	ഒ
116	18	non ſuſcipis, qui a te.	non ſuſcipis, a te

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google

Princeton University Library
32101 074630458

Digitized by Google